

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 17 sierpnia 2001 r.

Nr 85

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 924 — z dnia 20 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szko-
łach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw 6209
- 925 — z dnia 20 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o dyscyplinie wojskowej oraz niektórych innych
ustaw 6219
- 926 — z dnia 28 lipca 2001 r. o zmianie ustawy budżetowej na rok 2001 6232

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 927 — z dnia 24 lipca 2001 r. w sprawie warunków i trybu nadawania oraz pozbawiania jednost-
ki organizacyjnej statusu jednostki badawczo-rozwojowej 6239
- 928 — z dnia 24 lipca 2001 r. w sprawie trybu i warunków rozliczeń z bankami z tytułu poręczeń
Skarbu Państwa spłaty niektórych kredytów mieszkaniowych 6241
- 929 — z dnia 2 sierpnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie Pełnomocnika Rządu
do Zagospodarowania Mienia Przejętego od Wojsk Federacji Rosyjskiej 6247
- 930 — z dnia 7 sierpnia 2001 r. w sprawie wynagrodzeń zawodowych kuratorów sądowych . . 6247

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

- 931 — z dnia 2 sierpnia 2001 r. w sprawie list rzeczoznawców do spraw jakości produktów
lub usług 6248

ROZPORZĄDZENIA:

- 932 — Ministra Finansów z dnia 16 sierpnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie
szczegółowych zasad, trybu i terminów opracowania materiałów do projektu ustawy
budżetowej na rok 2002 6249
- 933 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 lipca 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu
przyznawania nagrody rocznej osobom kierującym niektórymi podmiotami prawnymi
oraz wzoru wniosku o przyznanie nagrody rocznej 6250
- 934 — Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 3 sierpnia 2001 r. w sprawie wyso-
kości równoważnika pieniężnego przysługującego w zamian za umundurowanie żołnie-
rzom zawodowym pełniącym służbę w jednostkach wojskowych podporządkowanych
ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych 6252
- 935 — Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 9 sierpnia 2001 r. w sprawie trybu i terminu powo-
ływania obwodowych komisji wyborczych w obwodach głosowania utworzonych za gra-
nicą w wyborach do Sejmu i do Senatu 6253
- 936 — Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 9 sierpnia 2001 r. w sprawie utworzenia obwodów
głosowania dla obywateli polskich przebywających za granicą w wyborach do Sejmu
i do Senatu 6254

OBWIESZCZENIE

- 937 — Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 lipca 2001 r. w sprawie ogłoszenia
jednolitego tekstu ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli 6263

924

USTAWA

z dnia 20 lipca 2001 r.

o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkol-
nictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z 1991 r.
Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63,
poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105,
poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24,
poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590,
Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943,
z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162,
poz. 1115 i 1118 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122,
poz. 1314) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 skreśla się ust. 5;

2) po art. 4 dodaje się art. 4a i 4b w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Nauczanie w uczelni odbywa się w ramach kierunków studiów, zgodnie z ustalonymi standardami nauczania.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw: zdrowia, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz transportu i gospodarki morskiej, określa, w drodze rozporządzenia:

1) warunki, jakie powinna spełniać uczelnia, aby utworzyć i prowadzić kierunek studiów na określonym poziomie kształcenia, uwzględniając w szczególności liczbę nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy, zaliczanych do minimum kadrowego — wraz z formą zatrudnienia, a także proporcje tych pracowników do liczby studentów na danym kierunku studiów,

2) nazwy kierunków studiów,

3) standardy nauczania dla poszczególnych kierunków studiów i poziomów kształcenia, uwzględniając sylwetkę absolwenta, ramowe treści nauczania dla poszczególnych przedmiotów, zarówno w grupie przedmiotów ogólnych, podstawowych, jak i kierunkowych,

4) standardy kształcenia nauczycieli, uwzględniając sylwetkę absolwenta, przedmioty kształcenia nauczycielskiego, wymiar praktyk oraz treści programowe i wymagane umiejętności,

5) szczegółowe warunki tworzenia filii lub wydziału zamiejscowego uczelni, uwzględniając obowiązek spełnienia przez tę jednostkę, odrębnie dla każdego kierunku studiów, wymagań co do jego utworzenia i prowadzenia na określonym poziomie kształcenia.

3. Senat uczelni, o której mowa w art. 12 ust. 1, po uzyskaniu zgody Państwowej Komisji Akredytacyjnej, może podjąć uchwałę o utworzeniu i prowadzeniu kierunku studiów innego niż określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

Art. 4b. 1. Uczelnia spełniająca warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 2 może uzyskać uprawnienie do prowadzenia studiów wyższych na określonym kierunku i poziomie kształcenia, na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw szkol-

nictwa wyższego wydanej po uzyskaniu opinii Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

2. Uczelnia, o której mowa w art. 12 ust. 1, jeżeli spełnia warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 2, może utworzyć i prowadzić studia na określonym kierunku i poziomie kształcenia, bez uzyskania decyzji, o której mowa w ust. 1.

3. Uczelnia niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego o utracie warunków do prowadzenia studiów wyższych, w tym o zmianach w stanie zatrudnienia, wpływających na uprawnienie do prowadzenia studiów. Jeżeli w ciągu 6 miesięcy od ich utraty uczelnia nie spełni wymaganych warunków, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze decyzji, zawiesza uprawnienia uczelni do prowadzenia studiów wyższych na określonym kierunku i poziomie kształcenia.

4. W przypadku negatywnej oceny kształcenia dokonanej przez Państwową Komisję Akredytacyjną, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, uwzględniając w szczególności rodzaj i zakres stwierdzonych naruszeń, w drodze decyzji, cofa albo zawiesza uprawnienie do prowadzenia studiów wyższych na danym kierunku i poziomie kształcenia.

5. W okresie zawieszenia uprawnień uczelni do prowadzenia studiów wyższych na danym kierunku i poziomie kształcenia zostaje wstrzymana rekrutacja studentów na ten kierunek. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa termin, nie dłuższy niż trzy lata, w którym uczelnia obowiązana jest spełnić warunki do przywrócenia zawieszonych uprawnień, szczegółowe zasady kontynuowania kształcenia przez studentów oraz przeprowadzania w tym okresie egzaminów dyplomowych.

6. Przywrócenie zawieszonych na podstawie ust. 4 uprawnień do prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia następuje na zasadach i w trybie obowiązujących przy przyznawaniu uprawnień.”;

3) w art. 15 w ust. 1 wyrazy „Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego” zastępuje się wyrazami „Państwowej Komisji Akredytacyjnej”;

4) w art. 18 w ust. 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z uwzględnieniem zobowiązań założyciela w przypadku likwidacji uczelni.”;

5) skreśla się art. 19;

6) w art. 24 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) dotacje na pomoc materialną dla studentów,”;

7) w tytule działu II skreśla się wyraz „państwowymi”;

8) w art. 34 w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) utworzeniu lub zniesieniu kierunku studiów oraz o obsadzie kadrowej na prowadzonych kierunkach studiów,

9) utworzeniu filii lub wydziału zamiejscowego.”;

9) w dziale II po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Nadzór nad uczelniami niepaństwowymi

Art. 34a. 1. Przepisy art. 31 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do uczelni niepaństwowych.

2. Jeżeli uczelnia niepaństwowa prowadzi działalność niezgodną z przepisami ustawy, statutem albo pozwoleniem, o którym mowa w art. 15 ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wzywa do usunięcia tych niezgodności w oznaczonym terminie, a w razie ich nieusunięcia może zawiesić uprawnienia do prowadzenia studiów lub cofnąć pozwolenie, określając szczegółowe zasady kontynuowania kształcenia przez studentów oraz przeprowadzania egzaminów dyplomowych.

3. Jeżeli uczelnia niepaństwowa lub jej założyciel rażąco naruszają przepisy ustawy, statutu albo pozwolenie, o którym mowa w art. 15 ust. 2, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego podejmuje decyzję o cofnięciu pozwolenia.

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego ogłasza w wydawanym przez siebie dzienniku urzędowym obwieszczenia o utworzeniu lub likwidacji uczelni niepaństwowych, a także informacje o zawieszeniu lub cofnięciu uprawnień do prowadzenia studiów.”;

10) w dziale II :

a) w rozdziale 2 art. 35—37 otrzymują brzmienie:

„Art. 35. 1. Rada Główna Szkolnictwa Wyższego, zwana dalej «Radą», jest wybieralnym organem przedstawicielskim szkolnictwa wyższego.

2. Rada współdziała z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz innymi organami władzy

publicznej w ustalaniu polityki edukacyjnej państwa w zakresie szkolnictwa wyższego, a w szczególności:

1) wyraża z własnej inicjatywy opinie i przedstawia wnioski we wszystkich sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki oraz może zwracać się w tych sprawach do organów władzy publicznej i uczelni, w tym o udzielenie wyjaśnień i informacji,

2) wyraża opinie w innych sprawach przedstawionych jej przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, inne organy władzy publicznej oraz Państwową Komisję Akredytacyjną,

3) opiniuje projekty aktów prawnych, w tym projekty ustaw o utworzeniu, przekształceniu, zniesieniu i zmianie nazwy uczelni, zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki, a także promocji nauki polskiej za granicą,

4) opiniuje projekt budżetu państwa w zakresie części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, oraz zasady przyznawania uczelniom dotacji z budżetu państwa,

5) opiniuje projekty statutów uczelni nadawanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

3. Opinie w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 3—5, Rada wyraża w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od otrzymania projektu przedstawionego przez właściwy organ.

Art. 36. 1. Rada składa się z przedstawicieli:

1) nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego — w liczbie dwudziestu jeden,

2) nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora — w liczbie sześciu,

3) studentów — w liczbie trzech.

2. Kadencja Rady trwa trzy lata i rozpoczyna się 1 stycznia.

3. Rada działa na posiedzeniach plenarnych oraz przez swoje organy. Organizację i tryb działania Rady oraz jej organy i ich kompetencje określa statut, uchwalony przez Radę na posiedzeniu plenarnym.

- Art. 37. 1. Wyboru członków Rady, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1 i 2, dokonują elektorzy zgromadzeni na ogólnopolskich spotkaniach wyborczych.
2. Elektorów wybiera się w proporcji jeden elektor na każdą grupę pięćdziesięciu nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego, zatrudnionych w danej uczelni w pełnym wymiarze czasu pracy, oraz jeden elektor na każdą grupę stu pięćdziesięciu pozostałych nauczycieli akademickich, zatrudnionych w danej uczelni w pełnym wymiarze czasu pracy.
 3. Wyboru elektorów w grupie, o której mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1, dokonują nauczyciele akademicy posiadający tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego, a w grupie, o której mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2, nauczyciele akademicy posiadający stopień naukowy doktora.
 4. W uczelniach artystycznych wyboru elektorów w grupach nauczycieli akademickich, o których mowa w ust. 2, dokonuje się odpowiednio w proporcji: jeden elektor na każdą grupę dwudziestu oraz na każdą grupę pięćdziesięciu nauczycieli akademickich.
 5. Uczelnie, w których zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2 i 3 nie może być dokonany wybór żadnego elektora w danej grupie, tworzą wspólne okręgi wyborcze, zgodnie z regulaminem wyborczym, o którym mowa w ust. 9.
 6. Bierne prawo wyborcze nie przysługuje nauczycielom akademickim pełniącym funkcje jednoosobowych organów uczelni oraz prorektora i prodziekana. Członkostwa w Radzie nie można łączyć z członkostwem w Państwowej Komisji Akredytacyjnej.
 7. Wyboru przedstawicieli studentów do Rady dokonuje, na rok, Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, w trybie określonym w jego regulaminie.
 8. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Rady w trakcie jej kadencji, zwolniony mandat obejmuje osoba, która w wyborach uzyskała kolejną, największą liczbę głosów.
 9. Sposób i tryb wyboru elektorów oraz członków Rady określa uchwalony przez nią regulamin wyborczy.”,
- b) po art. 37 dodaje się wyrazy „Rozdział 3 Państwowa Komisja Akredytacyjna” oraz art. 38—43 otrzymują brzmienie:
- „Art. 38. 1. Państwową Komisję Akredytacyjną, zwaną dalej «Komisją», powołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.
2. Komisja przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego opinie i wnioski dotyczące w szczególności:
 - 1) utworzenia uczelni, przyznania uczelni uprawnienia do prowadzenia studiów wyższych na określonym kierunku i poziomie kształcenia oraz utworzenia przez uczelnię filii lub wydziału zamiejscowego,
 - 2) dokonanej oceny kształcenia na danym kierunku, w tym kształcenia nauczycieli oraz przestrzegania warunków prowadzenia studiów wyższych.
 3. W sprawach, o których mowa w ust. 2, Komisja może zwracać się do uczelni o udzielenie wyjaśnień i informacji oraz przeprowadzać wizytację uczelni.
 4. Opinie w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 1, Komisja wyraża w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od otrzymania wniosku. W przypadku niewyrażenia opinii w tym terminie minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego podejmuje decyzję bez tej opinii. Oceny, o których mowa w ust. 2 pkt 2, wraz z wynikającymi z nich wnioskami Komisja przedstawia w terminie miesiąca od ich dokonania.
 5. Komisja może współpracować z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami, których przedmiotem działania jest ocena jakości kształcenia i akredytacja.
- Art. 39. 1. Członków Komisji powołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego spośród kandydatów zgłoszonych przez Radę, senaty uczelni, stowarzyszenia naukowe, zawodowe, twórcze oraz organizacje pracodawców. Kandydatem uczelni może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora, zatrudniony w uczelni w pełnym wymiarze czasu pracy.
2. Komisja liczy nie mniej niż pięćdziesięciu i nie więcej niż siedemdziesięciu członków.
 3. Kadencja Komisji trwa trzy lata i rozpoczyna się 1 stycznia.

4. Rektor, na wniosek członka Komisji, może zwolnić go całkowicie lub częściowo z obowiązku prowadzenia zajęć dydaktycznych.
- Art. 40. 1. Komisja działa na posiedzeniach plenarnych oraz przez swoje organy.
2. Organami Komisji są:
 - 1) przewodniczący,
 - 2) sekretarz,
 - 3) prezydium.
 3. W skład prezydium wchodzi:
 - 1) przewodniczący Komisji,
 - 2) sekretarz,
 - 3) przewodniczący zespołów.
 4. W skład Komisji wchodzi zespoły kierunków studiów:
 - 1) humanistycznych,
 - 2) przyrodniczych,
 - 3) matematyczno-fizyczno-chemicznych,
 - 4) rolniczych, leśnych i weterynaryjnych,
 - 5) medycznych,
 - 6) wychowania fizycznego,
 - 7) technicznych,
 - 8) ekonomicznych,
 - 9) społecznych i prawnych,
 - 10) artystycznych.
 5. W skład zespołu wchodzi co najmniej pięciu członków Komisji, będących przedstawicielami grupy kierunków studiów, w tym co najmniej trzech posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauki lub dyscyplinie naukowej związanej z danym kierunkiem studiów.
- Art. 41. 1. Przewodniczącego Komisji oraz jej sekretarza powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.
2. Przewodniczący Komisji zwołuje posiedzenia plenarne Komisji, przewodniczy jej obradom, reprezentuje ją na zewnątrz oraz podpisuje uchwały Komisji.
 3. Sekretarz zapewnia sprawne funkcjonowanie Komisji i wykonywanie przez nią zadań.
 4. Przewodniczących zespołów wybierają ich członkowie spośród swego grona.
- Art. 42. 1. Prezydium podejmuje uchwały w sprawach, o których mowa w art. 38 ust. 2.
2. Strona niezadowolona z uchwały prezydium podjętej w sprawach, o których mowa w art. 38 ust. 2, może zwrócić się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek kieruje się do Komisji w terminie czterech dni od dnia doręczenia uchwały.
 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, rozpatrywany jest na wspólnym posiedzeniu zespołu i prezydium Komisji w terminie nie dłuższym niż trzydzieści dni od dnia otrzymania wniosku.
 4. Organizację i tryb działania Komisji, szczegółowe kompetencje jej organów, tryb dokonywania ocen, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 2, oraz sposób wyznaczania recenzentów określa statut uchwalony przez Komisję na posiedzeniu plenarnym.
- Art. 43. 1. Środki finansowe niezbędne do funkcjonowania Rady i Komisji zapewniają się w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.
2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia, sposób obsługi administracyjnej i finansowej prac Rady i Komisji, wysokość wynagrodzenia ich członków oraz warunki zwrotu kosztów podróży członkom Rady i Komisji i wyznaczanym przez nie recenzentom, uwzględniając w szczególności, że wysokość wynagrodzenia członków Rady i Komisji będzie ustalana w relacji do minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego profesora zwyczajnego, określonej na podstawie art. 117a ust. 1.”;
- 11) skreśla się art. 44 i 45;
 - 12) w art. 47 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W skład senatu mogą także wchodzić przedstawiciele uczestników studiów doktoranckich wybrani na zasadach i w trybie określonych w statucie uczelni.”;
 - 13) w art. 48 w ust. 2 skreśla się drugie zdanie;
 - 14) w art. 50 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W skład rady wydziału mogą także wchodzić przedstawiciele uczestników studiów doktoranckich wybrani na zasadach i w trybie określonym w statucie uczelni.”;
 - 15) w art. 64 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. W przypadku stwierdzenia, że uczelnia utworzyła zamiejscową jednostkę organizacyjną

niezgodnie z przepisami ustawy, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze decyzji, nakazuje likwidację tej jednostki.”;

16) w art. 93 w ust. 2 w pkt 1 i 2 wyrazy „przez komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia” zastępuje się wyrazami „przez lekarza prowadzącego badania okresowe lub kontrolne”;

17) w art. 94 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „przez komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia” zastępuje się wyrazami „przez lekarza orzecznika w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych” oraz wyrazy „badanie nauczyciela przez komisję lekarską” zastępuje się wyrazami „badanie nauczyciela przez lekarza”;

18) w art. 105 skreśla się ust. 2 i 7;

19) skreśla się art. 106;

20) w art. 108:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nauczycielowi akademickiemu przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni roboczych w ciągu roku. Tryb udzielania urlopów określa senat uczelni, z uwzględnieniem art. 163 Kodeksu pracy.”,

b) w ust. 6 skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „oraz, zgodnie z tymi zasadami, ekwiwalentu za okres niewykorzystanego urlopu.”;

21) skreśla się art. 116;

22) w dziale IV w rozdziale 6 dodaje się art. 117a w brzmieniu:

„Art. 117a. 1. Warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni państwowej, do czasu objęcia ich układem zbiorowym pracy lub regulaminem wynagradzania, określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, ustalając w szczególności:

1) wysokość minimalnej i maksymalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk oraz wysokość i warunki przyznawania innych składników wynagrodzenia, tak aby wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w szkolnictwie wyższym, w poszczególnych grupach pracowników w relacji do kwoty bazowej, określonej w ustawie budżetowej dla pracowników wymienionych w art. 5 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagro-

dzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255 i z 2000 r. Nr 19, poz. 239), nie była niższa:

a) od dnia 1 września 2001 r.:

— w grupie stanowisk profesorów od 294,3%

— w grupie stanowisk docentów, adiunktów i starszych wykładowców od 173,1%

— w grupie stanowisk asystentów, wykładowców, lektorów i instruktorów od 104,8%

— w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi od 104,1%

kwoty bazowej, określonej w ustawie budżetowej na 2001 r.,

b) od dnia 1 września 2002 r.:

— w grupie stanowisk profesorów od 343,1%

— w grupie stanowisk docentów, adiunktów i starszych wykładowców od 217,1%

— w grupie stanowisk asystentów, wykładowców, lektorów i instruktorów od 117,7%

— w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi od 117,3%

kwoty bazowej, określonej w ustawie budżetowej na 2002 r.,

c) od dnia 1 września 2003 r.:

— w grupie stanowisk profesorów od 391,8%

— w grupie stanowisk docentów, adiunktów i starszych wykładowców od 261,2%

— w grupie stanowisk asystentów, wykładowców, lektorów i instruktorów od 130,6%

— w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi od 130,6%

kwoty bazowej, określonej w ustawie budżetowej na 2003 r.,

2) składniki wynagrodzenia, które wypłacane są nauczycielowi akademickiemu miesięcznie z góry, z uwzględnieniem zasady, że prawo do wypłacanego z góry wy-

- grodzienia wygasa z ostatnim dniem miesiąca, w którym ustał stosunek pracy, a nauczyciel akademicki zachowuje wypłacone za ten miesiąc wynagrodzenie,
- 3) wysokość i warunki ustalania wynagrodzenia za prowadzenie działalności, o której mowa w art. 100 ust. 2,
- 4) wykaz podstawowych stanowisk pracy i wymagania kwalifikacyjne dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.
2. Z dniem wejścia w życie układu zbiorowego pracy lub regulaminu wynagradzania do pracowników uczelni objętych układem zbiorowym pracy lub regulaminem wynagrodzenia nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.
3. Wynagrodzenie przysługujące rektorowi uczelni ustala właściwy minister.
4. Wynagrodzenia rektorów, prorektorów, dyrektorów administracyjnych i kvestorów są jawne i nie podlegają ochronie danych osobowych oraz tajemnicy handlowej.
5. Senat uczelni może przeznaczyć dodatkowe środki na zwiększenie wynagrodzeń, w tym także ponad wysokość ustaloną na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli uczelnia posiada na ten cel środki pochodzące z innych źródeł niż określone w art. 24 ust. 1 pkt 1, 1a i 2. Zasady podziału tych środków są ustalane z zachowaniem uprawnień związków zawodowych.”;
- 23) w art. 118 wyraz „inwalidzką” zastępuje się wyrazami „z tytułu niezdolności do pracy”;
- 24) w art. 119 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, okresy pracy i inne okresy uprawniające do nagrody jubileuszowej oraz zasady jej obliczania i wypłacania, uwzględniając w szczególności, że:
- 1) pracownikowi pozostającemu jednocześnie w więcej niż jednym stosunku pracy okresy uprawniające do nagrody ustala się odrębnie dla każdego stosunku pracy,
- 2) podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze, wynagrodzenie przysługujące mu w dniu jej wypłaty, przy czym uwzględnia się składniki wynagrodzenia i inne świadczenia ze stosunku pracy przyjmowane do obliczania ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy,
- 3) wypłata nagrody następuje niezwłocznie po nabyciu przez pracownika do niej prawa,
- 4) w przypadku rozwiązania stosunku pracy z powodu przejścia na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy, jeżeli do nabycia prawa do nagrody brakuje mniej niż dwanaście miesięcy.”;
- 25) w art. 121 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Pracownikowi uczelni przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne na zasadach określonych w odrębnych przepisach .”;
- 26) art. 135 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 135. Od prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 129 ust. 1 pkt 2, służy stronom odwołanie do Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Do odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia Sądu Apelacyjnego nie służy kasacja.”;
- 27) art. 161 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 161. Do decyzji podjętych przez organ uczelni w indywidualnych sprawach studenckich, a także w sprawach nadzoru nad działalnością uczelnianych organizacji studenckich oraz samorządu studenckiego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego i przepisy o zaskarżaniu decyzji do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Decyzje wydawane przez rektora w pierwszej instancji są ostateczne.”;
- 28) w art. 171 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Od prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów służy skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o Naczelnym Sądzie Administracyjnym.”;
- 29) skreśla się art. 172;
- 30) w art. 178¹ w ust. 2 wyrazy „Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw pracy”;
- 31) użyty w ustawie w różnych przypadkach wyraz „zewolnienie” zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach wyrazem „pozwolenie”;
- 32) użyte w ustawie w różnych przypadkach wyrazy „Minister Edukacji Narodowej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego”.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz. U. Nr 96, poz. 590,

z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określa, w drodze rozporządzenia:

1) warunki, jakie powinna spełniać uczelnia zawodowa, aby utworzyć i prowadzić kierunek lub specjalność zawodową, uwzględniając w szczególności proporcje nauczycieli akademickich do liczby studentów,

2) wymagania kadrowe niezbędne do prowadzenia kierunku lub specjalności zawodowej, uwzględniając liczbę nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy, zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze decyzji administracyjnej, nadaje uczelni zawodowej uprawnienie do prowadzenia studiów wyższych na określonym kierunku lub specjalności zawodowej. Przy nadawaniu uprawnień stosuje się odpowiednio art. 4b ustawy o szkolnictwie wyższym.”;

2) w art. 10:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Utworzenie, zniesienie i łączenie państwowej uczelni zawodowej następuje na wniosek:

1) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego,

2) sejmiku województwa, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego,

zaopiniowany przez Państwową Komisję Akredytacyjną, powołaną na podstawie art. 38 ustawy o szkolnictwie wyższym.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisy art. 38 ust. 2—4 ustawy o szkolnictwie wyższym stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niepaństwową uczelnię zawodową może założyć osoba fizyczna lub osoba prawna, zwana dalej «założycielem», na podstawie pozwolenia udzielonego przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii Państwowej Komisji Akredytacyjnej.”,

b) w ust. 3 wyrazy „kierunki i (lub) specjalności zawodowe” zastępuje się wyrazami „ogólny kierunek działalności”;

4) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Niepaństwowa uczelnia zawodowa spełniająca warunki do prowadzenia studiów na poziomie magisterskim określonych w przepisach ustawy o szkolnictwie wyższym może ubiegać się o przekształcenie w uczelnię działającą na podstawie ustawy o szkolnictwie wyższym.

2. Do przekształcenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 15 i 16 ustawy o szkolnictwie wyższym.”;

5) w art. 24 w ust. 3 skreśla się wyrazy „i Komisji Akredytacyjnej Wyższego Szkolnictwa Zawodowego”;

6) w art. 27:

a) w ust. 3 wyrazy „Komisji Akredytacyjnej Wyższego Szkolnictwa Zawodowego” zastępuje się wyrazami „Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli uczelnia niepaństwowa prowadzi działalność niezgodną z przepisami ustawy, statutem albo pozwoleniem, o którym mowa w art. 11 ust. 3, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wzywa do usunięcia tych niezgodności w oznaczonym terminie, a w razie ich nieusunięcia może, uwzględniając w szczególności rodzaj i zakres stwierdzonych naruszeń, zawiesić uprawnienia do prowadzenia studiów lub cofnąć pozwolenie, określając szczegółowe zasady kontynuowania kształcenia przez studentów oraz przeprowadzania egzaminów dyplomowych.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a, 4b i 4c w brzmieniu:

„4a. Jeżeli uczelnia niepaństwowa lub jej założyciel rażąco naruszają przepisy ustawy, statutu albo pozwolenie, o którym mowa w art. 11 ust. 3, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego podejmuje decyzję o cofnięciu pozwolenia.

4b. W przypadku stwierdzenia, że studia wyższe prowadzone są bez pozwolenia, o którym mowa w art. 11 ust. 3, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze decyzji, zakazuje ich prowadzenia. Przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji stosuje się odpowiednio.

4c. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego ogłasza w wydawanym przez siebie dzienniku urzędowym obwieszczenia o utworzeniu lub likwidacji uczelni niepaństwowych, a także informacje o zawieszeniu lub cofnięciu uprawnień do prowadzenia studiów.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wniosek o przekazanie i cofnięcie uprawnień, o których mowa w ust. 5, wymaga opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.”;

- 7) skreśla się wyrazy „Dział III Komisja Akredytacyjna Wyższego Szkolnictwa Zawodowego” oraz art. 29 i 30;
- 8) w art. 35 w pkt 10 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
- „11) przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego kandydatów do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.”;
- 9) w art. 44 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Uczelnia zawodowa może tworzyć zamiejscowe jednostki organizacyjne na zasadach i w trybie określonych w ustawie o szkolnictwie wyższym.”;
- 10) w art. 59 skreśla się ust. 3 i 4;
- 11) skreśla się art. 64;
- 12) w dziale V w rozdziale 4 dodaje się art. 66a w brzmieniu:
- „Art. 66a. 1. Warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowej uczelni zawodowej, do czasu objęcia ich układem zbiorowym pracy lub regulaminem wynagradzania, określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, ustalając w szczególności:
- 1) wysokość minimalnej i maksymalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk oraz wysokość i warunki przyznawania innych składników wynagrodzenia, tak aby wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w szkolnictwie wyższym, w poszczególnych grupach pracowników, w relacji do kwoty bazowej, określonej w ustawie budżetowej dla pracowników wymienionych w art. 5 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255 i z 2000 r. Nr 19, poz. 239), nie była niższa:
 - a) od dnia 1 września 2001 r.:
 - w grupie stanowisk profesorów od 294,3%
 - w grupie stanowisk asystentów i wykładowców od 104,8%
 - b) od dnia 1 września 2002 r.:
 - w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi od 104,1% kwoty bazowej, określonej w ustawie budżetowej na 2001 r.,
 - c) od dnia 1 września 2003 r.:
 - w grupie stanowisk profesorów od 343,1%
 - w grupie stanowisk asystentów i wykładowców od 117,7%
 - w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi od 117,3% kwoty bazowej, określonej w ustawie budżetowej na 2002 r.,
 - 2) składniki wynagrodzenia, które wypłacane są miesięcznie z góry, z uwzględnieniem zasady, że prawo do wypłacanego z góry wynagrodzenia wygasa z ostatnim dniem miesiąca, w którym ustał stosunek pracy, a nauczyciel akademicki zachowuje wypłacone za ten miesiąc wynagrodzenie,
 - 3) wysokość i warunki ustalania wynagrodzenia za prowadzenie działalności, o której mowa w art. 100 ust. 2 ustawy o szkolnictwie wyższym,
 - 4) wykaz podstawowych stanowisk pracy i wymagania kwalifikacyjne dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.
2. Z dniem wejścia w życie układu zbiorowego pracy lub regulaminu wynagradzania do pracowników państwowej uczelni zawodowej objętych układem zbiorowym pracy lub regulaminem wynagradzania nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.
3. Wynagrodzenie przysługujące rektorowi ustala właściwy minister.
4. Wynagrodzenia rektorów, prorektorów, kanclerzy i kwestorów są jawne i nie podlegają ochronie danych osobowych oraz tajemnicy handlowej.
- ”

5. Senat państwowej uczelni zawodowej może przeznaczyć dodatkowo środki na zwiększenie wysokości wynagrodzeń, w tym także ponad wysokość ustaloną na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli uczelnia posiada na ten cel środki pochodzące z innych źródeł niż określone w art. 23 ust. 1 oraz ust. 1a. Zasady podziału tych środków są ustalane z zachowaniem uprawnień związków zawodowych.”;

13) w art. 67:

- a) skreśla się pkt 3,
- b) w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „oraz do dodatkowego wynagrodzenia rocznego na zasadach określonych w przepisach odrębnych.”;

14) w art. 91 skreśla się ust. 3;

15) użyty w ustawie w różnych przypadkach wyraz „zewolnienie” zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach wyrazem „pozwolenie”;

16) użyte w ustawie w różnych przypadkach wyrazy „Minister Edukacji Narodowej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 27, poz. 298) w art. 7 po pkt 9 dodaje się pkt 9a i 9b w brzmieniu:

„9a) studiów doktoranckich i aspirantury naukowej w wymiarze określonym w decyzji o ich utworzeniu,

9b) asystenckich studiów przygotowawczych,”.

Art. 4. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255 i z 2000 r. Nr 19, poz. 239) w art. 9 w ust. 3 w pkt 3 wyrazy „art. 24 ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 24 ust. 1 pkt 1, 1a i 2”.

Art. 5. W ustawie z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306) w art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) państwowych jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną, które nie są jednocześnie podmiotami, o których mowa w pkt 8, 9 i 11, oraz nie są szkołami wyższymi,”.

Art. 6. W ustawie z dnia 8 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych, ustawy o transporcie kolejo-

wym i ustawy o usługach turystycznych oraz ustawy — Kodeks postępowania cywilnego, ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych i ustawy o działach administracji rządowej — w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 122, poz. 1314) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1 i pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 33a ust. 1, ust. 2 pkt 1, ust. 3—5 i art. 33b, które wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2001 r.,
- 2) art. 1 pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 33a ust. 2 pkt 2 i 3 oraz art. 1 pkt 5, art. 3 pkt 2, 4—7, art. 7 i art. 10—13, które wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej,
- 3) art. 3 pkt 8 i 9, art. 4—6 i art. 8, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.”

Art. 7. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Rada Główna Szkolnictwa Wyższego staje się Radą w rozumieniu przepisów tej ustawy, z tym że w okresie do dnia 31 grudnia 2002 r. zachowuje dotychczasowy skład.

2. Pierwszy skład Państwowej Komisji Akredytacyjnej zostanie powołany z dniem 1 stycznia 2002 r. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia powołania Komisji Rada wykonuje także czynności, o których mowa w art. 38 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy.

3. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy organ przedstawicielski wyższego szkolnictwa artystycznego — Rada Wyższego Szkolnictwa Artystycznego wykonuje wyłącznie funkcje wynikające z ustawy z dnia 12 września 1990 r. o tytule naukowym i stopniach naukowych (Dz. U. Nr 65, poz. 386, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i z 2000 r. Nr 120, poz. 1268). Kadencja tej Rady upływa z dniem 31 grudnia 2002 r. Do czasu zakończenia kadencji środki finansowe na działalność Rady zapewnia minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 8. 1. Do wniosków o utworzenie wyższych szkół niepaństwowych oraz do wniosków o utworzenie i prowadzenie kierunków studiów lub specjalności albo o pozwolenie na prowadzenie studiów magisterskich, złożonych na zasadach i w trybie określonych w ustawach zmienianych w art. 1 i 2 niniejszej ustawy, które uzyskały przed dniem wejścia w życie tej ustawy opinie odpowiednio Komisji Akredytacyjnej Wyższego Szkolnictwa Zawodowego lub Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do wniosków, o których mowa w ust. 1, złożonych i nierozpatrzonych odpowiednio przez Komisję Akredytacyjną Wyższego Szkolnictwa Zawodowego lub Radę Główną Szkolnictwa Wyższego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 lub w art. 2, z uwzględnieniem art. 7 ust. 2 niniejszej ustawy.

Art. 9. 1. Do spraw dyscyplinarnych nauczycieli akademickich i studentów, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się dotychczasowe przepisy, chyba że przepisy tej ustawy są korzystniejsze dla obwinionego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Rewizje nadzwyczajne od prawomocnych orzeczeń dyscyplinarnych w sprawach dotyczących nauczycieli akademickich i studentów, wniesione i nierozpatrzone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, nie podlegają rozpoznaniu.

3. Od orzeczeń, których dotyczyły rewizje nadzwyczajne, ukarany nauczyciel akademicki może wnieść odwołanie do Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, a student — skargę do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. 1. W 2001 r. średnioroczny wskaźnik wzrostu wynagrodzeń pracowników państwowych szkół wyższych może być wyższy od wskaźnika ustalonego w ustawie budżetowej.

2. W latach 2002—2003 nie stosuje się art. 6 ust. 2 oraz art. 8 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 19, poz. 239 i z 2001 r. Nr 85, poz. 924), w odniesieniu do pracowników państwowych szkół wyższych. Podwyższenie wynagrodzeń następuje w terminach określonych w art. 117a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy oraz w art. 66a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 niniejszej ustawy.

3. W 2004 r. w odniesieniu do pracowników państwowych szkół wyższych podstawę waloryzacji wynagrodzeń wskaźnikiem, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw, stanowi wynagrodzenie z roku 2003, łącznie z dodatkowym wynagrodzeniem rocznym bez zwiększeń, które mogą wynikać z przepisów wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1—4 wymienionej ustawy, powiększone o skutki podwyżki wynagrodzeń od dnia 1 września 2003 r.

Art. 11. Właściwe organy szkoły wyższej w okresie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy uchwalą wymagane jej przepisami wewnętrzne akty normatywne.

Art. 12. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień przewidzianych w ustawach zmienianych w art. 1 i 2 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2002 r., pozostają w mocy przepisy dotychczasowych aktów wykonawczych, jeżeli nie są sprzeczne z ustawami zmieniającymi w art. 1 i 2.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 18 i 21 oraz art. 2 pkt 10 i 11, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2001 r.,
- 2) art. 1 pkt 20 oraz art. 2 pkt 1—3, 5, 6 lit. a) i pkt 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

925

USTAWA

z dnia 20 lipca 2001 r.

o zmianie ustawy o dyscyplinie wojskowej oraz niektórych innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 141, poz. 944 i Nr 160, poz. 1083 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 553) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyscyplina wojskowa zobowiązuje żołnierza do przestrzegania przepisów prawa dotyczących służby wojskowej lub innych przepisów prawa przewidujących odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach i w trybie określonych w ustawie oraz do wykonywania rozkazów i decyzji wydanych w sprawach służbowych.”;

2) w art. 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przełożony — żołnierza lub osobę niebędącą żołnierzem, którym na mocy przepisu prawa, rozkazu lub decyzji podporządkowano żołnierza,”

b) dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) wyższy przełożony dyscyplinarny — przełożonego dyscyplinarnego, którego przepisy ustawy upoważniają do rozpoznawania odwołania wniesionego od orzeczenia, decyzji lub postanowienia przełożonego dyscy-

plinarne albo orzeczenia organu wojskowego uprawnionego do wymierzenia kary dyscyplinarnej, wydanych w pierwszej instancji, oraz do podejmowania innych czynności w sprawach dyscyplinarnych,”

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ukaranie — wymierzenie kary dyscyplinarnej, w tym z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, oraz zastosowanie środka dyscyplinarnego,”

d) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przewinienie dyscyplinarne — naruszenie, w wyniku działania lub zaniechania działania, przepisu prawa dotyczącego służby wojskowej lub innego przepisu prawa przewidującego odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach i w trybie określonych w ustawie albo rozkazu lub decyzji wydanych w sprawach służbowych, które nie jest przestępstwem lub wykroczeniem albo przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym,”

e) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) organ orzekający — przełożonego dyscyplinarnego, organ wojskowy uprawniony do wymierzenia kary dyscyplinarnej lub sąd wojskowy,”

f) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) organ odwoławczy — wyższego przełożonego dyscyplinarnego lub sąd wojskowy uprawnionych do rozpatrzenia odwołania od orzeczenia, decyzji lub postanowienia przełożonego dyscyplinarnego, orzeczenia organu wojskowego uprawnionego do wymierzenia kary dyscyplinarnej albo orzeczenia sądu wojskowego.”;

3) w art. 4:

a) w ust. 1 wyrazy „ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „ust. 3”,

b) skreśla się ust. 2;

4) w art. 5:

a) w ust. 1:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Minister Obrony Narodowej — w stosunku do wszystkich żołnierzy,”

— pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) Szef Sztabu Generalnego — w stosunku do podporządkowanych mu żołnierzy,

4) przełożony zajmujący stanowisko służbowe dowódcy nie niższe niż stanowisko dowódcy plutonu lub równorzędne — w stosunku do podporządkowanych mu żołnierzy.”,

— skreśla się pkt 5 i 6,

b) skreśla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, równorzędne stanowiska służbowe, o których mowa w ust. 1 pkt 4, z uwzględnieniem odpowiedniości stanowisk służbowych, wynikającej z wewnętrznej organizacji Ministerstwa Obrony Narodowej, jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim.”;

5) w art. 8 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Nagrody rzeczowej udziela się w postaci przedmiotu, którego wartość nie może być wyższa od dwukrotnego najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego, obowiązującego w dniu udzielenia tej nagrody.

4. Nagrody pieniężnej udziela się w wysokości, która nie może być wyższa od dwukrotnego uposażenia zasadniczego ostatnio otrzymanego przez wyróżnionego żołnierza.”;

6) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Udzielenie żołnierzowi wyróżnienia i wyrażenie mu uznania stwierdza się w rozkazie dziennym lub specjalnym albo w decyzji.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Żołnierz, któremu nadano tytuł honorowy, jest uprawniony do noszenia odznaki tego tytułu, z zastrzeżeniem art. 29b.”;

7) w art. 12:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) szczegółowe warunki i tryb udzielania żołnierzom wyróżnień oraz wyrażania im uznania, z zastrzeżeniem ust. 2,”

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Szczegółowe warunki i tryb udzielania żołnierzom wyróżnienia w postaci nagrody pieniężnej określają odrębne przepisy.”;

8) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Żołnierze pełniący służbę w pododdziale lub oddziale, któremu nadano tytuł honorowy, są uprawnieni do noszenia odznaki tego tytułu, z zastrzeżeniem art. 29b.”;

9) w art. 18 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) czyni, za które, w myśl odrębnych przepisów, właściwe organy są uprawnione do nakładania kar porządkowych lub wymierzania

kar pieniężnych, jeżeli właściwy organ wystąpił do dowódcy jednostki wojskowej z wnioskiem o ukaranie dyscyplinarne,”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) czyny o znamionach przestępstwa lub wykroczenia albo przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, jeżeli sąd lub prokurator albo inny organ uprawniony do orzekania w tych sprawach wystąpił do dowódcy jednostki wojskowej z wnioskiem o ukaranie dyscyplinarne, w wypadkach przewidzianych w odrębnych przepisach.”;

10) w art. 20 skreśla się ust. 2;

11) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Karę aresztu koszarowego można wymierzyć za czyny, o których mowa w art. 18 ust. 1, oraz za przewinienie dyscyplinarne popełnione w czasie odbywania kary zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca przebywania lub w ciągu trzech miesięcy od dnia odbycia, a także w warunkach, o których mowa w art. 31 ust. 2.”;

12) w art. 26 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Karę aresztu izolacyjnego można wymierzyć za czyny, o których mowa w art. 18 ust. 1, oraz za przewinienie dyscyplinarne popełnione w czasie odbywania kary zakazu opuszczania wyznaczonego miejsca przebywania lub odbywania kary aresztu koszarowego albo w ciągu trzech miesięcy od dnia odbycia jednej z tych kar, a także w warunkach, o których mowa w art. 31 ust. 2.

3. W czasie odbywania kary, o której mowa w ust. 1, ukarany przebywa w wojskowym areszcie dyscyplinarnym, a ponadto ma obowiązek wykonywać pod kontrolą dodatkowe zadania służbowe na rzecz jednostki wojskowej, określone przez przełożonego, w wymiarze do 6 godzin dziennie.”;

13) w art. 27 w ust. 2 i w art. 28 w ust. 2 wyrazy „art. 18 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3”;

14) w art. 29:

a) w ust. 1:

— po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) zobowiązanie do wykonania dodatkowych zadań służbowych,

2b) pozbawienie prawa do noszenia odznaki tytułu honorowego,”

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podanie informacji o ukaraniu do wiadomości innych osób.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środek dyscyplinarny można zastosować samoistnie albo obok kary dyscyplinarnej, z zastrzeżeniem art. 29a ust. 2 pkt 2.”;

15) po art. 29 dodaje się art. 29a i 29b w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Środek dyscyplinarny zobowiązania do wykonania dodatkowych zadań służbowych stosuje się na okres od trzech do siedmiu dni.

2. Środek dyscyplinarny, o którym mowa w ust. 1:

1) oznacza obowiązek wykonywania przez ukaranego w czasie wolnym od zajęć służbowych zadań służbowych na rzecz jednostki wojskowej określonych przez przełożonego dyscyplinarnego w wymiarze do trzech godzin dziennie,

2) można zastosować obok kary dyscyplinarnej wymienionej w art. 22 ust. 1 pkt 1—3 oraz 7 i 9.

Art. 29b. Środek dyscyplinarny pozbawienia prawa do noszenia odznaki tytułu honorowego obejmuje utratę prawa do noszenia odznaki tytułu honorowego, o którym mowa w art. 10 ust. 3 lub art. 15 ust. 3, w okresie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu do dnia zatarcia ukarania.”;

16) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ orzekający wymierza karę dyscyplinarną według swojego uznania, w granicach przewidzianych ustawą, uwzględniając stopień winy, stopień szkodliwości przewinienia dyscyplinarnego dla służby wojskowej oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do żołnierza.”;

17) art. 32 i 33 otrzymują brzmienie:

„Art. 32. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się, jeżeli okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości i jest wystarczające zwrócenie żołnierzowi uwagi albo przeprowadzenie z nim rozmowy ostrzegawczej.

Art. 33. Organ orzekający może odstąpić od ukarania, jeżeli stopień winy lub stopień szkodliwości przewinienia dyscyplinarnego dla służby wojskowej nie jest znaczny, a właściwości i warunki osobiste żołnierza oraz dotychczasowy przebieg jego służby uzasadniają przypuszczenie, że pomimo odstąpienia od ukarania będzie on przestrzegał dyscypliny wojskowej.”;

18) art. 35 i 36 otrzymują brzmienie:

„Art. 35. Warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej kary dyscyplinarnej następuje na okres próby, który wynosi od miesiąca do trzech i biegnie od dnia, w którym orzeczenie stało się prawomocne.

Art. 36. Organ orzekający może zarządzić wykonanie wymierzonej kary dyscyplinarnej,

które zostało zawieszona, jeżeli żołnierz w okresie próby uchyla się od spełnienia obowiązku wynikającego z zastosowanego środka dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1—2b, albo popełnia przewinienie dyscyplinarne.”;

19) w dziale III tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:
„Osadzenie w izbie zatrzymań i zawieszenie w czynnościach służbowych”;

20) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Przełożony dyscyplinarny może podjąć decyzję o osadzeniu w izbie zatrzymań żołnierza będącego w stanie nietrzeźwości w obiekcie zajmowanym przez organ wojskowy, a także w rejonie obiektów koszarowych lub zakwaterowania przejściowego jednostki wojskowej albo w innym miejscu wykonywania zadań służbowych lub w miejscu publicznym, który zachowaniem swoim daje powód do zgorszenia, znajduje się w okolicznościach zagrażających jego zdrowiu lub życiu albo zagraża zdrowiu lub życiu innej osoby.

2. Przełożony dyscyplinarny może podjąć decyzję o doprowadzeniu żołnierza, o którym mowa w ust. 1, do miejsca zamieszkania lub zakwaterowania.

3. Żołnierza osadzonego w izbie zatrzymań zwalnia się niezwłocznie po wytrzeźwieniu, nie później niż z upływem dwudziestu czterech godzin od chwili osadzenia.

4. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługują również Żandarmerii Wojskowej i wojskowym organom porządkowym.

5. Żołnierzowi osadzonemu w izbie zatrzymań w warunkach, o których mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie do wojskowego sądu garnizonowego. W zażaleniu żołnierz może się domagać zbadania zasadności i legalności osadzenia, jak również decyzji o osadzeniu oraz prawidłowości jej wykonania.

6. Termin do wniesienia zażalenia wynosi siedem dni od dnia osadzenia. Do rozpoznania zażalenia jest właściwy, bez względu na stopień wojskowy żołnierza, wojskowy sąd garnizonowy miejsca osadzenia; przepisy Kodeksu postępowania karnego stosuje się.

7. W przypadku stwierdzenia bezzasadności lub nielegalności osadzenia albo poważnych nieprawidłowości związanych z wykonaniem osadzenia sąd powiadamia o tym prokuratora i organ przełożony wobec organu, który wydał decyzję o osadzeniu lub wykonywał osadzenie.

8. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia i Ministrem Sprawiedliwości, odpowiednio do ich właściwości, określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb osadzania żołnierza, o którym mowa w ust. 1, w izbie zatrzymań, sposób postępowania z osadzonym żołnierzem oraz organizację osadzania żołnierzy w izbach zatrzymań, z uwzględnieniem właściwości organów wojskowych do podejmowania decyzji o osadzeniu żołnierza w izbie zatrzymań i trybu podejmowania tej decyzji, trybu doprowadzania do izby zatrzymań żołnierza, w stosunku do którego została wydana decyzja o osadzeniu w izbie zatrzymań, warunków przyjęcia żołnierza doprowadzonego do izby zatrzymań i postępowania w razie jego nieprzyjęcia do izby zatrzymań, składu obsługi izby zatrzymań, czynności dokonywanych przez obsługę wobec osadzonych żołnierzy i sposobu ich dokumentowania, a także rodzajów pomieszczeń wydzielanych w izbach zatrzymań dla osadzonych żołnierzy i niezbędnego wyposażenia tych izb.”;

21) w art. 39:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przełożony dyscyplinarny, o którym mowa w ust. 1, w szczególnie uzasadnionych wypadkach może podjąć decyzję o przedłużeniu okresu zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych do trzech miesięcy.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w sprawach zawieszania żołnierzy w czynnościach służbowych, z uwzględnieniem postępowania przełożonego dyscyplinarnego przed podjęciem decyzji o zawieszeniu żołnierza w czynnościach służbowych, elementów decyzji wydawanych w sprawach zawieszania żołnierzy w czynnościach służbowych, sposobu i terminu ich doręczania żołnierzom oraz zawiadamiania właściwych przełożonych, organów wojskowych i zainteresowanych osób, a także czynności dokonywanych w postępowaniu odwoławczym i ich terminów, jak również obiegu dokumentów i sposobu ich przechowywania w tym postępowaniu.”;

22) art. 40—42 otrzymują brzmienie:

„Art. 40. Decyzje o zawieszeniu w czynnościach służbowych i o przedłużeniu okresu zawieszania w czynnościach służbowych doręcza się żołnierzowi niezwłocznie na piśmie wraz z uzasadnieniem oraz poucza się go o prawie, terminie i trybie wniesienia odwołania.

- Art. 41. 1. Od decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych i o przedłużeniu okresu zawieszenia w czynnościach służbowych żołnierzowi przysługuje odwołanie.
2. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji o zawieszeniu żołnierza w czynnościach służbowych i przedłużeniu okresu zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych.
- Art. 42. 1. Odwołanie od decyzji o zawieszeniu żołnierza w czynnościach służbowych i o przedłużeniu okresu zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych rozpoznaje wyższy przełożony dyscyplinarny, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Odwołanie od decyzji o zawieszeniu żołnierza w czynnościach służbowych oraz o przedłużeniu okresu zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych, wydanych przez Ministra Obrony Narodowej, rozpoznaje wojskowy sąd garnizonowy.
3. W sprawach, o których mowa w ust. 2, bez względu na stopień wojskowy żołnierza, orzeka wojskowy sąd garnizonowy obejmujący swoją właściwością jednostkę wojskową, w której żołnierz pełnił służbę w chwili wydania decyzji przez Ministra Obrony Narodowej.
4. Organ odwoławczy rozpoznaje odwołanie niezwłocznie.”;
- 23) skreśla się art. 43 i 44;
- 24) w art. 45 skreśla się wyrazy „art. 38 ust. 1 i 4 oraz”;
- 25) w art. 46:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W wypadkach określonych w ustawie postępowanie dyscyplinarne można ograniczyć do postępowania przed organem orzekającym w pierwszej instancji i przed organem odwoławczym.”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Postępowanie dyscyplinarne jest jawne wyłącznie dla jego uczestników, chyba że przepis ustawy stanowi inaczej.”;
- 26) w art. 47:
- a) ust. 1—3 otrzymują brzmienie:
- „1. W postępowaniu dyscyplinarnym uczestniczy rzecznik dyscyplinarny.
2. Rzeczników dyscyplinarnych wyznacza, spośród żołnierzy zawodowych, na okres trzech lat, przełożony dyscyplinarny zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy jednostki wojskowej.
3. Przełożony dyscyplinarny, o którym mowa w ust. 2, może wyznaczyć żołnierza zawodowego, za jego pisemną zgodą, do pełnienia funkcji rzecznika dyscyplinarnego na kolejne trzy lata.”,
- b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) otrzymania w opinii okresowej, oceny ogólnej niższej od dobrej,”;
- 27) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:
- „Art. 47a. Z tytułu pełnienia funkcji rzecznika dyscyplinarnego żołnierzowi zawodowemu przysługuje miesięczne dodatkowe wynagrodzenie, przewidziane wyłącznie w niniejszej ustawie.”;
- 28) art. 48 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 48. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, przełożonych dyscyplinarnych uprawnionych do wyznaczania rzeczników dyscyplinarnych oraz wymagania, jakie powinien spełniać rzecznik dyscyplinarny, a także warunki i tryb przyznawania i wypłacania dodatkowego wynagrodzenia przysługującego rzecznikom dyscyplinarnym oraz wysokość i termin płatności tego wynagrodzenia, z uwzględnieniem zwiększenia obowiązków służbowych związanych z pełnioną funkcją rzecznika dyscyplinarnego oraz ilości prowadzonych spraw i stopnia ich skomplikowania.”;
- 29) w art. 49:
- a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) został pokrzywdzony czynem, którego dotyczy postępowanie dyscyplinarne.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
- „1a. Przełożony dyscyplinarny i wyższy przełożony dyscyplinarny podlega wyłączeniu z urzędu także wtedy, gdy brał udział w sprawie jako rzecznik dyscyplinarny albo przełożony dyscyplinarny.
- 1b. Rzecznik dyscyplinarny podlega wyłączeniu z urzędu także wtedy, gdy:
- 1) jest podwładnym żołnierza objętego postępowaniem dyscyplinarnym,
- 2) brał udział w sprawie jako przełożony dyscyplinarny.”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. O wyłączeniu, o którym mowa w ust. 2, rozstrzyga organ odwoławczy.”,
- d) w ust. 5 skreśla się wyrazy „art. 38 ust. 1 i 4 oraz”;

30) w art. 50:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 49 ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 49 ust. 1, 1a lub 2”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie wyłączenia, na podstawie przepisów art. 49 ust. 1, 1b lub 2, rzecznika dyscyplinarnego, czynności w postępowaniu dyscyplinarnym przejmują inny rzecznik dyscyplinarny.”;

31) w art. 51 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prokurator wojskowy, który wszczął lub przejął postępowanie dyscyplinarne na podstawie przepisu ust. 1, występuje do wojskowego sądu garnizonowego z wnioskiem o ukaranie albo wydanie orzeczenia, o którym mowa w art. 74 pkt 1, 2 lub 3.

3. Wojskowy sąd garnizonowy rozpoznając wnioski prokuratora wojskowego, o którym mowa w ust. 2, może wydać orzeczenie, o którym mowa w art. 74 pkt 1, 2 lub 3, albo orzeczenie o ukaraniu, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 2.”;

32) w art. 54:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „ust. 1”,

b) w ust. 2 w pkt 3 po wyrazach „na wniosek” dodaje się wyrazy „Żandarmerii Wojskowej lub”;

33) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. 1. Minister Obrony Narodowej może wszcząć postępowanie dyscyplinarne w stosunku do każdego żołnierza.

2. Przełożony dyscyplinarny może wszcząć postępowanie dyscyplinarne w stosunku do podporządkowanego mu żołnierza, z wyjątkiem swojego zastępcy.

3. Postępowanie dyscyplinarne w związku z czynem określonym w art. 18 ust. 1 wszczynają dowódca jednostki wojskowej lub na jego polecenie albo wniosek inny przełożony dyscyplinarny.

4. Przełożony dyscyplinarny bada z urzędu swoją właściwość na każdym etapie postępowania dyscyplinarnego, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu przełożonemu dyscyplinarnemu.”;

34) po art. 55 dodaje się art. 55a— 55c w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczynają się, jeżeli:

1) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających przypuszczenie jego popełnienia,

2) czyn nie nosi cech przewinienia dyscyplinarnego,

3) czyn nie zawiera znamion naruszenia prawa, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2,

4) żołnierzowi będącemu sprawcą czynu lub osobą współdziałającą, o których mowa w art. 19 ust. 1 lub 2, nie można przypisać winy albo zachodzi inna okoliczność wyłączająca odpowiedzialność dyscyplinarną, także z mocy odrębnych przepisów,

5) uznaje się za wystarczające zastosowanie środków, o których mowa w art. 32,

6) zachodzą okoliczności wyłączające ukaranie dyscyplinarne, o których mowa w art. 37 ust. 1, 3 lub 4 albo w innych przepisach,

7) możliwość przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego jest wyłączona, gdyż:

a) żołnierz, który miałby być nim objęty, zmarł,

b) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tego samego żołnierza zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się,

c) w sprawie o czyn, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 lub 3, brak jest wniosku uprawnionego organu o ukaranie dyscyplinarne.

2. Po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, w razie stwierdzenia okoliczności, o której mowa w ust. 1 w:

1) pkt 1—4 — wydaje się orzeczenie o uniewinnieniu,

2) pkt 5—7 — wydaje się orzeczenie o umorzeniu tego postępowania.

Art. 55b. 1. Do odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego na wniosek, o którym mowa w art. 54 ust. 3, stosuje się odpowiednio art. 49 ust. 1—4, art. 50 ust. 1 i 2, art. 51 ust. 1 i 4 oraz art. 55 ust. 1 i 2.

2. Odmowa wszczęcia postępowania dyscyplinarnego następuje w formie postanowienia.

3. Osobom, o których mowa w art. 54 ust. 3, doręcza się odpis postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wraz z uzasadnieniem oraz poucza się ich o prawie, terminie i trybie wniesienia odwołania.

Art. 55c. 1. Od postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego osobom, o których mowa w art. 54 ust. 3, przysługują odwołanie.

2. W sprawach odwołania od postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, w tym wydanego przez prokuratora wojskowego na podstawie art. 51 ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 56, 58, 77, 80—83 i 86.
3. Postanowienie organu odwoławczego wraz z uzasadnieniem, wydane po rozpatrzeniu odwołania od postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, doręcza się osobom, o których mowa w art. 54 ust. 3, oraz w wypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 1 albo art. 51 ust. 1, przełożonemu dyscyplinarnemu albo Ministrowi Obrony Narodowej.”;

35) w art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W kwestiach nieuregulowanych w ustawie w sprawach o przewinienia dyscyplinarne w postępowaniu przed sądem wojskowym stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego o postępowaniu uproszczonym, z wyjątkiem art. 469—471 oraz art. 483.”;

36) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Przełożony dyscyplinarny lub organ wojskowy uprawniony do wymierzenia kary dyscyplinarnej orzeka podczas raportu dyscyplinarnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W wypadku gdy zebrany materiał to uzasadnia, orzeczenie o uniewinnieniu lub umorzeniu postępowania dyscyplinarnego można wydać bez przeprowadzenia raportu dyscyplinarnego.
3. W wypadku, o którym mowa w ust. 2, o treści orzeczenia zawiadamia się na piśmie osoby uprawnione do złożenia odwołania, o których mowa w art. 76 ust. 1—2a, pouczając je o prawie oraz terminie złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia, a także o prawie, terminie i trybie wniesienia odwołania.”;

37) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. 1. Przełożony dyscyplinarny orzeka w pierwszej instancji we wszystkich sprawach dyscyplinarnych, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2—5 i ust. 3.

2. Kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 22 ust. 1, mogą wymierzać:
 - 1) wymienione w pkt 1—5 — każdy przełożony dyscyplinarny,
 - 2) wymienioną w pkt 6 — wojskowy sąd garnizonowy, na wniosek dowódcy jednostki wojskowej,

- 3) wymienione w pkt 7 i 9 — przełożony dyscyplinarny zajmujący stanowisko służbowe nie niższe niż dowódca jednostki wojskowej,
- 4) wymienioną w pkt 8 — przełożony dyscyplinarny lub organ wojskowy, którzy mają prawo wyznaczania na to stanowisko,
- 5) wymienioną w pkt 10 — dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni nadterminową zasadniczą służbę wojskową, przełożony dyscyplinarny, który ma prawo zwalniania ze służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego, oraz przełożony dyscyplinarny lub organ wojskowy, którzy mają prawo zwalniania z zawodowej służby wojskowej.

3. Jeżeli sąd wojskowy, stwierdzając winę, nie znajduje podstaw do wymierzenia kary aresztu izolacyjnego, może orzec inną karę dyscyplinarną, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1—5, zastosować środek dyscyplinarny albo odstąpić od ukarania.”;

38) po art. 59 dodaje się art. 59a w brzmieniu:

„Art. 59a. 1. W wypadku przeniesienia żołnierza do innej jednostki organizacyjnej lub innego pododdziału wszczęte wobec niego postępowanie dyscyplinarne przejmuje i orzeka w pierwszej instancji nowy przełożony dyscyplinarny, chyba że dotychczasowy przełożony dyscyplinarny zachowuje właściwość.

2. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o przełożonym dyscyplinarnym, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, to przepisy te stosuje się również do nowego przełożonego dyscyplinarnego, o którym mowa w ust. 1.”;

39) w art. 61:

a) w ust. 1 skreśla się pkt 2,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Notatkę służbową sporządza się, jeżeli rzecznik dyscyplinarny lub przełożony dyscyplinarny uzna to za konieczne.

3. Wszczęcie i przejęcie postępowania dyscyplinarnego, stopień wojskowy, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego uczestniczącego w tym postępowaniu oraz wyznaczenie terminu i miejsca raportu dyscyplinarnego stwierdza się w rozkazie dziennym lub decyzji.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Z rozkazem lub decyzją, o których mowa w ust. 3, zapoznaje się żołnierza objętego po-

- stępowaniem dyscyplinarnym albo obwinionego.”;
- 40) w art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Protokół spisuje przeprowadzający czynność lub żołnierz wyznaczony do protokołowania przez przełożonego dyscyplinarnego, a podpisują go uczestnicy czynności.”;
- 41) skreśla się art. 64;
- 42) art. 66 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 66. Rzecznik dyscyplinarny przeprowadza postępowanie wyjaśniające na polecenie lub na wniosek przełożonego dyscyplinarnego, który wszczął postępowanie dyscyplinarne.”;
- 43) skreśla się art. 67;
- 44) art. 68 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 68. 1. Postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż czternaście dni.
2. W szczególnie uzasadnionym wypadku termin, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony przez przełożonego dyscyplinarnego, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, na dalszy czas oznaczony.”;
- 45) po art. 68 dodaje się art. 68a w brzmieniu:
- „Art. 68a. 1. Jeżeli rzecznik dyscyplinarny uzna, że zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności sprawy dotyczącej żołnierza objętego postępowaniem dyscyplinarnym, zawiadamia tego żołnierza i jego obrońcę, jeżeli został ustanowiony, o terminie i miejscu zapoznania się z całością materiałów sprawy oraz poucza o prawie złożenia wniosku o ich uzupełnienie, w ciągu trzech dni od daty tej czynności.
2. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo żołnierza objętego postępowaniem dyscyplinarnym lub jego obrońcy do udziału w czynności, o której mowa w ust. 1, nie wstrzymuje postępowania.”;
- 46) w art. 69:
- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Sprawozdanie powinno zawierać:
- 1) imię i nazwisko obwinionego,
 - 2) dane dotyczące przebiegu służby obwinionego oraz jego wyróżnień i ukarań,
 - 3) stwierdzenie pouczenia obwinionego o przysługujących mu prawach określonych w art. 53 ust. 1 i 2,
- 4) określenie przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego obwinionemu, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków,
 - 5) wskazanie dowodów popełnienia przewinienia,
 - 6) wskazanie innych okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy,
 - 7) stwierdzenie i datę zapoznania obwinionego z całością materiałów sprawy lub wzmiankę o nieprzeprowadzeniu tej czynności z przyczyny, o której mowa w art. 68a ust. 2.
3. We wniosku zamieszcza się propozycję co do orzeczenia.”,
- b) skreśla się ust. 4;
- 47) art. 70 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 70. 1. Postępowania wyjaśniającego można nie przeprowadzać, jeżeli:
- 1) okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego oraz wina żołnierza nie budzą wątpliwości,
 - 2) postępowanie dyscyplinarne wszczęto na jeden z wniosków, o których mowa w art. 54 ust. 2 pkt 2—4.
2. Jeżeli w wypadkach, o których mowa w ust. 1, postępowania wyjaśniającego nie przeprowadza się, rzecznik dyscyplinarny poucza obwinionego o przysługujących mu prawach określonych w art. 53 ust. 1 i 2 oraz przedstawia przełożonemu dyscyplinarnemu dane dotyczące przebiegu służby obwinionego, jego wyróżnień i ukarań, a także wniosek, w którym zamieszcza propozycję co do orzeczenia.”;
- 48) skreśla się art. 71;
- 49) art. 72 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 72. 1. Przełożony dyscyplinarny, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, po rozpatrzeniu sprawozdania i wniosku rzecznika dyscyplinarnego, o których mowa w art. 69 lub art. 70 ust. 2:
- 1) w wypadku gdy nie jest uprawniony do wymierzenia danej kary dyscyplinarnej, przedstawia:
- a) właściwemu przełożonemu dyscyplinarnemu albo organowi wojskowemu uprawnionemu do wymierzenia kary dyscyplinarnej wnioski o wymierzenie tej kary,
 - b) dowódcy jednostki wojskowej wnioski o wystąpienie do wojskowego sądu garnizonowego o wymierzenie kary aresztu izolacyjnego albo

- 2) wyznacza termin i miejsce raportu dyscyplinarnego, z zastrzeżeniem art. 57 ust. 2.
2. W wypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a), w nim wymieniony organ orzekający wyznacza termin i miejsce raportu dyscyplinarnego.
3. Przełożony dyscyplinarny albo organ wojskowy uprawniony do wymierzenia kary dyscyplinarnej w czasie raportu dyscyplinarnego:
 - 1) odczytuje wnioski, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a) lub w art. 54 ust. 2 pkt 2—4 i ust. 3,
 - 2) wystuchuje rzecznika dyscyplinarnego,
 - 3) wystuchuje obwinionego i jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony i wniósł o takie wystuchanie,
 - 4) rozpatruje sprawę i wydaje orzeczenie, pouczając o prawie, terminie i trybie wniesienia odwołania.”;

50) po art. 72 dodaje się art. 72a i 72b w brzmieniu:

„Art. 72a. W wypadku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 lit. a), przełożony dyscyplinarny albo organ wojskowy uprawniony do wymierzenia kary dyscyplinarnej, orzekający w pierwszej instancji na wniosek przełożonego dyscyplinarnego, który wszczął postępowanie dyscyplinarne:

- 1) umożliwi temu przełożonemu, jeżeli o to wnosi, udział w raporcie dyscyplinarnym i przedstawienie swojego stanowiska w sprawie,
- 2) może orzec odmiennie niż we wniosku.

Art. 72b. W wypadku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 lit. b), w postępowaniu przed dowódcą jednostki wojskowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 72 ust. 2 i 3 oraz art. 72a.”;

51) art. 73—75 otrzymują brzmienie:

„Art. 73. W wypadkach przewidzianych w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 3 ustalenia co do faktów oraz ocena prawna czynu zawarta we wniosku o ukaranie dyscyplinarne właściwego organu uprawnionego do nakładania kar porządkowych lub wymierzania kar pieniężnych albo w orzeczeniu sądu lub postanowieniu prokuratora są wiążące dla przełożonego dyscyplinarnego.

Art. 74. Orzeczenie organu orzekającego stanowi o:

- 1) uniewinnieniu,
- 2) umorzeniu postępowania dyscyplinarnego,

- 3) odstąpieniu od ukarania,
- 4) ukaraniu.

Art. 75. 1. Orzeczenie sporządza się na piśmie.

2. W terminie trzech dni od dnia raportu dyscyplinarnego, a gdy go nie przeprowadzono, od dnia zawiadomienia, o którym mowa w art. 57 ust. 3, osoby uprawnione do złożenia odwołania, o których mowa w art. 76 ust. 1—2a, mogą złożyć do przełożonego dyscyplinarnego albo organu wojskowego uprawnionego do wymierzenia kary dyscyplinarnej wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia.
3. Termin określony w ust. 2 jest nieprzekraczalny i nie podlega przywróceniu.
4. Uzasadnienie orzeczenia sporządza się w ciągu trzech dni od dnia złożenia wniosku i wraz z orzeczeniem doręcza się osobie, która złożyła wniosek, oraz innym osobom uprawnionym do złożenia odwołania.”;

52) w art. 76:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od orzeczenia przełożonego dyscyplinarnego albo organu wojskowego uprawnionego do wymierzenia kary dyscyplinarnej, wydanego w pierwszej instancji, rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje odwołanie na korzyść albo na niekorzyść obwinionego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Od orzeczenia orzekającego odmiennie niż we wniosku o wymierzenie kary dyscyplinarnej lub we wniosku o wystąpienie do wojskowego sądu garnizonowego o wymierzenie kary aresztu izolacyjnego, wydanego w pierwszej instancji przez:

- 1) przełożonego dyscyplinarnego albo organ wojskowy uprawniony do wymierzenia kary dyscyplinarnej,
- 2) dowódcę jednostki wojskowej

— przełożonemu dyscyplinarnemu, który złożył wniosek o wymierzenie kary dyscyplinarnej lub wniosek o wystąpienie do wojskowego sądu garnizonowego o wymierzenie kary aresztu izolacyjnego, przysługuje odwołanie na korzyść albo na niekorzyść obwinionego.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od orzeczenia wojskowego sądu garnizonowego, o którym mowa w art. 59 ust. 2 pkt 2 lub ust. 3, oprócz osób wymienionych w ust. 1, także dowódcy jednostki wojskowej przysługuje odwołanie na korzyść albo niekorzyść obwinionego.”;

53) w art. 77:

- a) w ust. 1 wyrazy „ust. 2—4” zastępuje się wyrazami „ust. 3 i 4”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Odwołanie od orzeczenia wydanego w pierwszej instancji przez organ wojskowy uprawniony do wymierzenia kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8, rozpoznaje Minister Obrony Narodowej.”,
- c) w ust. 5 wyrazy „art. 59 ust. 4 i 5” zastępuje się wyrazami „art. 59 ust. 2 pkt 2 i ust. 3”;

54) skreśla się art. 79;

55) art. 81 i 82 otrzymują brzmienie:

„Art. 81. 1. Termin do wniesienia odwołania do wyższego przełożonego dyscyplinarnego wynosi trzy dni, od dnia:

- 1) doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem,
 - 2) raportu dyscyplinarnego, jeżeli nie został złożony wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia,
 - 3) zawiadomienia, o którym mowa w art. 57 ust. 3, jeżeli raportu dyscyplinarnego nie przeprowadzono i nie został złożony wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia.
2. Termin do wniesienia odwołania do sądu wojskowego wynosi siedem dni, od daty:
- 1) doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem,
 - 2) raportu dyscyplinarnego, jeżeli nie został złożony wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia,
 - 3) zawiadomienia, o którym mowa w art. 57 ust. 3, jeżeli raportu dyscyplinarnego nie przeprowadzono i nie został złożony wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia.
3. Terminy określone w ust. 1 i 2 są nieprzekraczalne i nie podlegają przywróceniu.

Art. 82. 1. Wyższy przełożony dyscyplinarny zawiadamia o terminie i miejscu rozpoznania odwołania:

- 1) obwinionego i jego obrońcę, jeżeli został ustanowiony,
- 2) rzecznika dyscyplinarnego,
- 3) przełożonego dyscyplinarnego, który złożył wniosek o wymierzenie kary dyscyplinarnej.

2. Wyższy przełożony dyscyplinarny rozpoznając odwołanie wystuchuje osoby, o których mowa w ust. 1, jeżeli stawiły się i wniosły o wystuchanie.

3. Przy rozpoznawaniu odwołania przez wyższego przełożonego dyscyplinarnego obwiniony i jego obrońca, jeżeli został ustanowiony, oraz rzecznik dyscyplinarny są obowiązani stawić się przed wyższym przełożonym dyscyplinarnym na jego wezwanie.”;

56) w art. 83 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli jest to potrzebne do prawidłowego wydania orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, wyższy przełożony dyscyplinarny może uzupełnić materiał dowodowy.”;

57) art. 87 otrzymuje brzmienie:

„Art. 87. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania dyscyplinarnego, z uwzględnieniem terminów do dokonania czynności w tym postępowaniu i sposobu obliczania tych terminów, sposobu doręczania pism, a także czynności wymaganych przy wyłączeniu ze sprawy przełożonego dyscyplinarnego i rzecznika dyscyplinarnego.”;

58) w art. 88:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) z upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli go nie wniesiono,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wykonania kary dyscyplinarnej przystępuje się niezwłocznie:

- 1) po upływie terminu do wniesienia odwołania, jeżeli go nie wniesiono,
- 2) po doręczeniu orzeczenia organu odwoławczego.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Karę dyscyplinarną, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, 2, 7 i 9, uważa się za wykonaną z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia.”;

59) w art. 89:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykonanie kary dyscyplinarnej zarządza i nadzoruje organ, który wydał orzeczenie o ukaraniu w pierwszej instancji, z zastrzeżeniem art. 88 ust. 3.”,

b) skreśla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prawomocne orzeczenie o wymierzeniu kary pieniężnej stanowi podstawę jej potrącenia z uposażenia żołnierza na zasadach określonych w przepisach o uposażeniu żołnierzy.”;

60) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93. 1. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, regulamin wykonywania i odbywania kar i środków dyscyplinarnych, z uwzględnieniem w szczególności elementów zarządzeń i orzeczeń wydawanych w sprawach wykonania kar i środków dyscyplinarnych oraz ich wzorów, sposobu ich przechowywania oraz sposobu ich postępowania przy wykonywaniu poszczególnych kar i środków dyscyplinarnych.

2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, warunki tworzenia wojskowych aresztów dyscyplinarnych oraz warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia tych aresztów, z uwzględnieniem rozmieszczenia wojskowych aresztów dyscyplinarnych, organów wojskowych uprawnionych do ich tworzenia i znoszenia, obowiązku zawiadamiania o tym wojskowego sądu garnizonowego i wojskowego prokuratora garnizonowego, warunków lokalizacji wojskowych aresztów dyscyplinarnych, wyposażenia tych aresztów w instalację alarmową, szczegółowych warunków, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia dla żołnierzy odbywających karę aresztu izolacyjnego, w szczególności zapewniających wymaganą minimalną powierzchnię, warunków wymaganych od innych pomieszczeń i ich wyposażenia oraz warunków wydzielania i lokalizacji pomieszczeń aresztu.”;

61) w art. 94:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uchylenie lub zmiana prawomocnego orzeczenia może nastąpić:

- 1) z powodu określonego w ust. 1 pkt 1 — tylko na korzyść obwinionego,
- 2) z powodu określonego w ust. 1 pkt 2 — na korzyść lub na niekorzyść obwinionego, jeżeli nie upłynął okres przedawnienia ukarania dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 37 ust. 1, 3 i 4, z zastrzeżeniem ust. 4.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przedawnienie ukarania dyscyplinarnego nie stoi na przeszkodzie do wydania orzeczenia o uniewinnieniu lub umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.”;

62) art. 97 i 98 otrzymują brzmienie:

„Art. 97. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy

tryb wzruszania przez wyższych przełożonych dyscyplinarnych w drodze nadzoru prawomocnych orzeczeń przełożonych dyscyplinarnych oraz organu wojskowego uprawnionego do wymierzenia kary dyscyplinarnej, z uwzględnieniem sposobu sprawowania nadzoru nad prawomocnymi orzeczeniami, sposobu postępowania w wypadku ujawnienia przestępstwa wzruszenia tych orzeczeń, w tym terminów i rodzajów dokonywanych czynności oraz formy i wzorów dokumentów tych czynności.

Art. 98. Jeżeli orzeczenie o ukaraniu zostało:

- 1) uchylone — skutki, jakie to orzeczenie wywołało, ulegają uchyleniu w całości,
- 2) zmienione — skutki, jakie to orzeczenie wywołało, ulegają uchyleniu w części niezgodnej z dokonaną zmianą.”;

63) w art. 99 skreśla się ust. 3;

64) po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. W sprawach, o których mowa w art. 98 i 99, przepisy art. 417—419 Kodeksu cywilnego nie mają zastosowania.”;

65) w art. 100 w ust. 2 wyrazy „art. 76—86” zastępuje się wyrazami „art. 76—78 i art. 80—86”;

66) w art. 101 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie uchylenia orzeczenia o wymierzeniu kary aresztu izolacyjnego lub złagodzenia tej kary, żołnierzowi przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego, które stosuje się odpowiednio.”;

67) w dziale V tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie: „Ewidencjonowanie ukarań i zatarcie ukarania oraz rejestrowanie postępowań dyscyplinarnych”;

68) art. 103 otrzymuje brzmienie:

„Art. 103. 1. Ewidencję ukarań żołnierza prowadzi jego przełożony dyscyplinarny.

2. W ewidencji umieszcza się kartę zawierającą dane o:

- 1) organie orzekającym i dacie wydania orzeczenia,
- 2) rodzaju przewinienia dyscyplinarnego,
- 3) wymierzonej karze dyscyplinarnej lub zastosowanym środku dyscyplinarnym,
- 4) terminie wykonania kary dyscyplinarnej lub środka dyscyplinarnego albo o terminie warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej kary dyscyplinarnej.”;

69) w art. 104:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) upływu sześciu miesięcy od dnia wykonania kary lub środka dyscyplinarnego albo od dnia przedawnienia ich wykonania,

2) upływu orzeczonego okresu próby, o którym mowa w art. 35, jeżeli wykonanie kary nie zostało zarządzone,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zatarcie ukarania z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, dotyczy wszystkich kar.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli w okresie sześciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu nastąpiło skazanie przez sąd wojskowy, wydanie postanowienia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego lub ukaranie w postępowaniu dyscyplinarnym, zatarcie ukarania nie może nastąpić przed upływem roku od dnia uprawomocnienia się ostatecznego orzeczenia.”;

70) w art. 105 wyrazy „art. 104” zastępuje się wyrazami „art. 103 i 104”;

71) w art. 106 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z chwilą zatarcia ukarania uważa się je za niebyłe i wszelkie wpisy o ukaraniu ulegają usunięciu z ewidencji, o której mowa w art. 103.”;

72) po art. 106 dodaje się art. 106a w brzmieniu:

„Art. 106a. 1. Rejestr postępowań dyscyplinarnych prowadzi się w komórce organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej, jednostce organizacyjnej podporządkowanej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej oraz przedsiębiorstwie państwowym, dla którego jest on organem założycielskim.

2. W rejestrze umieszcza się dane o wszczęciu i sposobie zakończenia postępowania dyscyplinarnego.”;

73) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art. 107. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób i czas przechowywania dokumentacji postępowania dyscyplinarnego,

2) sposób prowadzenia ewidencji ukarań żołnierza oraz rejestrowania postępowań dyscyplinarnych w komórce organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej, jednostce organizacyjnej podporządkowanej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej oraz przedsiębiorstwie

państwowym, dla którego jest on organem założycielskim

— z uwzględnieniem warunków zapewniających ochronę danych zebranych w postępowaniu dyscyplinarnym przed ich nieuprawnionym ujawnieniem, formy i wzoru ewidencji ukarań żołnierza oraz rejestru postępowań dyscyplinarnych, a także okresu przechowywania dokumentacji postępowania dyscyplinarnego zapewniającego możliwość wzruszania prawomocnych orzeczeń w drodze nadzoru.”;

74) w art. 108 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przejazdów osób, z zastrzeżeniem art. 109,”;

75) art. 109 otrzymuje brzmienie:

„Art. 109. Kosztami związanymi z postępowaniem dyscyplinarnym, ponoszonymi przez obwinionego, są jego wydatki na ustanowienie obrońcy — adwokata i udział tego obrońcy w tym postępowaniu.”;

76) skreśla się art. 110;

77) w art. 111:

a) skreśla się ust. 1,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli obwinionego uniewinniono albo postępowanie dyscyplinarne zostało umorzone, obwinionemu zwraca się koszty, o których mowa w art. 109.

3. W razie uniewinnienia obwinionego od niektórych zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych albo umorzenia postępowania dyscyplinarnego co do niektórych przewinień dyscyplinarnych, przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w części uniewinniającej lub umarzającej.”;

78) skreśla się art. 112 i 113;

79) art. 114 otrzymuje brzmienie:

„Art. 114. Roszczenie z tytułu kosztów, o których mowa w art. 109, ulega przedawnieniu z upływem trzech lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie dyscyplinarne w danej instancji.”

Art. 2. Tracą moc przepisy art. 34, 35, 39 ust. 1 i 4 oraz art. 45 i 47 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 17 oraz z 1997 r. Nr 117, poz. 753 i Nr 141, poz. 944).

Art. 3. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6,

poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 146, poz. 961 i Nr 162, poz. 1114 i 1126, z 1999 r. Nr 50, poz. 500, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1156 oraz z 2001 r. Nr 48, poz. 506 i Nr 81, poz. 877) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 78:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zastosowania prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego pozbawienia praw publicznych albo degradacji,”

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zastosowania prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego obniżenia stopnia wojskowego,”;

2) w art. 80 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prawomocnego wyroku sądu, w którym został zastosowany środek karny pozbawienia praw publicznych albo degradacji lub obniżenia stopnia wojskowego,”;

3) w art. 81 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przywrócenie stopnia wojskowego w razie jego utraty wskutek zastosowania środka karnego pozbawienia praw publicznych nie może nastąpić przed upływem czasu, na który został zastosowany ten środek karny.”

Art. 4. W ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 10, poz. 55, Nr 28, poz. 153, Nr 106, poz. 678, Nr 107, poz. 688, Nr 117, poz. 753, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1117 oraz z 1999 r. Nr 1, poz. 7) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 75 w ust. 1 pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) zastosowania prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego wydalenia z zawodowej służby wojskowej albo zakazu wykonywania zawodu żołnierza zawodowego,

11) prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej usunięcia z zawodowej służby wojskowej,”;

2) w art. 102 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej usunięcia z czynnej służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego.”;

3) w art. 103:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności albo aresztu wojskowego,

2) zastosowania prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego pozbawienia praw publicznych albo degradacji,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kandydata na żołnierza zawodowego można zwolnić ze służby kandydackiej wskutek zastosowania prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego obniżenia stopnia wojskowego.”

Art. 5. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 80, poz. 496, Nr 106, poz. 678 i Nr 141, poz. 943 i 944, z 1999 r. Nr 50, poz. 500 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2001 r. Nr 81, poz. 877) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 40 w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary pieniężnej wydanego w postępowaniu dyscyplinarnym,”;

2) w art. 42:

a) skreśla się ust. 1a,

b) w ust. 3 wyrazy „w ust. 1, 1a i 2” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 i 2”.

Art. 6. W ustawie z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001—2006 (Dz. U. Nr 76, poz. 804) skreśla się art. 13.

Art. 7. Jeżeli przewinienie dyscyplinarne zostało popełnione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) żołnierz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w niniejszej ustawie, chyba że przepisy dotychczasowe są dla niego względniejsze,

2) postępowanie dyscyplinarne, a także uchylanie prawomocnych orzeczeń dyscyplinarnych oraz orzeczeń sądów honorowych prowadzi się według przepisów niniejszej ustawy; jeżeli jednak zostało wydane orzeczenie w pierwszej instancji, postępowanie dyscyplinarne prowadzi się do jego zakończenia według przepisów dotychczasowych.

Art. 8. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień ustawowych zmienianych niniejszą ustawą pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszej ustawy, o ile nie są sprzeczne z jej przepisami, nie dłużej jednak niż przez dziewięć miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 9. Jednolity tekst ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej zostanie ogłoszony w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

926

USTAWA

z dnia 28 lipca 2001 r.

o zmianie ustawy budżetowej na rok 2001.

Art. 1. W ustawie budżetowej na rok 2001 z dnia 1 marca 2001 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 246) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1 wyrazy „161.065.257 tys. zł” zastępuje się wyrazami „152.465.257 tys. zł”,

b) w ust. 3 wyrazy „20.538.830 tys. zł” zastępuje się wyrazami „29.138.830 tys. zł”;

2) w art. 3 wyrazy „160.944.645 tys. zł” zastępuje się wyrazami „167.491.539 tys. zł” oraz wyrazy „140.405.815 tys. zł” zastępuje się wyrazami „138.352.709 tys. zł”;

3) w art. 5 w ust. 1 wyrazy „30.000.000 tys. zł” zastępuje się wyrazami „45.000.000 tys. zł”;

4) w art. 30 wyrazy „14.122.000 tys. zł” zastępuje się wyrazami „12.122.000 tys. zł”;

5) w załączniku nr 1:

a) tabela „Zestawienie ogółem” otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy,

b) część 19 — „Budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe” otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy;

6) w załączniku nr 2 „Wydatki budżetu państwa na rok 2001” w części 83 — Rezerwy celowe:

a) w poz. 6:

— w kol. 4 w treści dodaje się wyrazy „ , w tym również powodzi w 2001 r. z uwzględnieniem zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych powodzi”,

— w kol. 6 i 9 kwoty „316.830” zastępuje się kwotami „326.830”;

b) w poz. 58 w kol. 6 i 9 kwoty „13.818” zastępuje się kwotami „3.818”;

7) załącznik nr 4 — „Część 98 — Przychody i rozchody związane z finansowaniem deficytu i rozdysponowaniem nadwyżki budżetowej” otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 3 do niniejszej ustawy;

8) w załączniku nr 6:

a) Plan finansowy Funduszu Ubezpieczeń Społecznych otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 4 do niniejszej ustawy,

b) Plan finansowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 5 do niniejszej ustawy.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

Załączniki do ustawy z dnia 28 lipca 2001 r. (poz. 926)

Załącznik nr 1

Wyszczególnienie	Plan na 2001 r.
	w tysiącach zł
1	2
DOCHODY OGÓLEM	152 465 257
1. Dochody podatkowe	129 106 671
- podatki pośrednie	87 018 571
- podatek dochodowy od osób prawnych	16 469 400
- podatek dochodowy od osób fizycznych	25 618 700
2. Dochody niepodatkowe	21 858 886
- dywidendy	650 000
- wpłaty z zysku NBP	4 868 783
- cła	4 814 000
- dochody jednostek budżetowych	6 834 903
- dochody z UMTS	3 126 200
- wpłaty gmin	180 000
- pozostałe dochody niepodatkowe	1 385 000
3. Dochody zagraniczne	1 499 700

Załącznik nr 2

Część	Dział	Treść	Poz.	Plan na 2001 r.
				w tysiącach zł
1	2	3	4	5
19		BUDŻET, FINANSE PUBLICZNE I INSTYTUCJE FINANSOWE	1	136 759 660
	750	Administracja publiczna	2	376 706
	756	Dochody od osób prawnych, od osób fizycznych i od innych jednostek nieposiadających osobowości prawnej	3	135 910 454
		z tego:		
		Podatek dochodowy	4	42 088 100
		z tego:		
		Podatek dochodowy od osób prawnych	5	16 469 400
		Podatek dochodowy od osób fizycznych	6	25 618 700
		Podatki pośrednie	7	87 018 571
		Dywidenda	8	550 000
		Wpłaty NBP	9	4 868 783
	Pozostałe dochody niepodatkowe	10	1 385 000	
	758	Różne rozliczenia	11	472 500

Załącznik nr 3

**CZĘŚĆ 98 – PRZYCHODY I ROZCHODY ZWIĄZANE Z FINANSOWANIEM DEFICYTU I ROZDYSPONOWANIEM
NADWYŻKI BUDŻETOWEJ**

Treść	Poz.	Przewidywane wykonanie 2000 r.		Plan na 2001 r.		
		Saldo		w tysiącach złotych		
		3	4	Przychody	Rozchody	6
1	2					
Finansowanie deficytu budżetowego ogółem	1	15 400 000	29 138 830	167 491 539	138 352 709	
I. Finansowanie ze źródeł krajowych	2	20 419 766	30 961 605	125 439 311	94 477 706	
1. Przychody z prywatyzacji	3	26 746 200	18 000 000	18 000 000		
2. Skarbowe papiery wartościowe	4	5 675 343	16 082 812	68 057 820	51 975 008	
2.1. Skarbowe papiery wartościowe rynkowe	5	7 004 596	16 159 314	64 735 260	48 575 946	
a) Bony skarbowe	6	-4 328 374	3 042 180	35 433 035	32 390 855	
b) Obligacje rynkowe	7	11 332 970	13 117 134	29 302 225	16 185 091	
- o zmiennym oprocentowaniu	8	1 024 379	-2 061 110	3 168 000	5 229 110	
- o stałym oprocentowaniu	9	10 308 591	15 178 244	26 134 225	10 955 981	
2.2. Obligacje oszczędnościowe	10	1 436 519	2 813 551	3 322 560	509 009	
2.3. Obligacje nierynkowe	11	-2 765 772	-2 890 053		2 890 053	
a) dolarowa	12	-1 892 938	-2 033 599		2 033 599	
b) restrukturyzacyjna	13	-670 275	-782 772		782 772	
c) dla BGŻ	14	-202 559	-73 682		73 682	
3. Pożyczki udzielone	15	-2 891 767	-123 037	6 275	129 312	
4. Rekompensaty	16	-3 392 734	-2 520 000		2 520 000	
5. Spłata zobowiązań A.W.R.S.P.	17		218 000	218 000		
6. Pozostałe przychody i rozchody	18	-799 898		30 000 000	30 000 000	
7. Środki przechodzące i depozyty	19	-4 917 378	-696 170	9 157 216	9 853 386	

Poz.	Treść	Przewidywane wykonanie 2000 r.		Plan na 2001 r.		
		Saldo		Przychody		Rozchody
		w tysiącach złotych				
		3	4	5	6	
2	I					
20	II. Finansowanie ze źródeł zagranicznych	-5 019 766	-1 822 775	42 052 228	43 875 003	
21	1. Środki pochodzące z 1999 i 2000 r. z tytułu kredytów na likwidację skutków powodzi (Bank Światowy, BRRE i EBI)	-75 496	75 700	75 700		
22	2. Kredyty zagraniczne udzielone	-43 120	-1 133 404	9 567	1 142 971	
23	3. Kredyty zagraniczne otrzymane	-1 744 277	-2 300 809	2 769 390	5 070 199	
24	a) Klub Paryski	-2 333 517	-3 965 558		3 965 558	
25	b) Bank Światowy	427 216	974 110	1 665 637	691 527	
26	c) Europejski Bank Inwestycyjny	361 375	543 151	587 000	43 849	
27	d) Bank Rozwoju Rady Europy	137 531	486 753	486 753		
28	e) Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju	-16 313	-18 409		18 409	
29	f) kredyty na ochronę zdrowia (dla MZIOS)	-88 341	-95 360		95 360	
30	g) Natexis Bank (Francja)		30 000	30 000		
31	h) pozostałe	-232 228	-255 496		255 496	
32	4. Obligacje skarbowe na międzynarodowym rynku finansowym	1 231 820	1 543 936	2 224 850	680 914	
33	a) obligacje skarbowe	1 231 820	1 662 205	2 224 850	562 645	
34	b) obligacje Brady'ego		-118 269		118 269	
35	5. Konwersja długu zagranicznego na złote		-485 129		485 129	
36	6. Udział w organizacjach międzynarodowych	-30 546	-44 976		44 976	
37	7. Ekokonwersja/Ekofundusz	-136 732	-173 413		173 413	
38	8. Refundacje, rekompensaty	-3 272	-19 142		19 142	
39	9. Wpływy od podmiotów gospodarczych na spłatę udostępnionych kredytów zagranicznych	199 747	39 811	39 811		
40	10. Rozchody związane z zarządzaniem długiem		-230 659		230 659	
41	11. Przedterminowa spłata zobowiązań zagranicznych i inne operacje zagraniczne	-4 418 287	-430 000	35 597 600	35 597 600	
42	12. Udostępnienie bankom środków z pożyczki Natexis Banku i BRRE				430 000	
43	13. Inne źródła finansowania zagranicznego	397	1 335 310	1 335 310		

PLAN FINANSOWY FUNDUSZU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

Poz.	Treść	Przewidywane wykonanie 2000 r.	Plan na 2001 r.
		w tysiącach złotych	
1	2	3	4
I.	Stan funduszu na początek roku	-3 894 143	-8 581 910
1.	- środki pieniężne	796 358	120 000
2.	- należności	4 519 722	6 154 239
3.	- zobowiązania (minus)	-9 210 223	-14 856 149
II.	Przychody	82 760 509	100 567 020
	przypis	82 760 509	100 567 020
	wpływy	80 204 589	98 288 420
1.	Dotacje z budżetu państwa	15 919 269	26 412 000
	w tym: z tytułu przekazania składek do otwartych funduszy emerytalnych	7 591 000	12 122 000
2.	Przychody własne		
	przypis	66 841 240	74 155 020
	wpływy	64 285 320	71 876 420
	z tego:		
	1) składki na ubezpieczenia społeczne		
	przypis	66 357 930	73 653 470
	wpływy	63 820 370	71 393 230
	z tego:		
	- fundusz emerytalny		
	przypis	30 298 284	33 800 160
	wpływy	29 328 283	32 763 773
	- fundusz rentowy		
	przypis	27 249 621	30 127 922
	wpływy	26 338 784	29 205 556
	- fundusz chorobowy		
	przypis	5 303 332	5 854 349
	wpływy	4 908 008	5 672 864
	- fundusz wypadkowy		
	przypis	3 506 693	3 871 039
	wpływy	3 245 295	3 751 037
	2) inne przychody własne		
	przypis	483 310	501 550
	wpływy	464 950	483 190
III.	Wydatki	87 448 276	99 702 790
1.	Transfery na rzecz ludności	83 410 316	95 234 740
	- emerytury i renty	74 710 510	85 253 940
	w tym: jednorazowa wypłata za 2000 rok		2 029 910
	- pozostałe świadczenia	8 699 806	9 980 800
	z tego:		
	- fundusz emerytalny	40 357 420	46 418 160
	w tym: emerytury	40 351 670	46 411 280
	- fundusz rentowy	33 821 556	37 948 280
	w tym: renty	28 788 420	32 509 310

Poz.	Treść	Przewidywane wykonanie 2000 r.	Plan na 2001 r.
		w tysiącach złotych	
1	2	3	4
	- fundusz chorobowy	5 311 540	6 394 480
	w tym: zasiłki chorobowe	3 771 290	4 341 070
	- fundusz wypadkowy	3 919 800	4 473 840
	w tym: renty	3 240 270	3 695 450
2.	Wydatki bieżące	120 700	151 440
	w tym: prewencja rentowa	87 310	111 070
3.	Odpis na działalność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych	2 734 200	2 834 700
4.	Koszt obsługi kredytów i pożyczek	1 183 060	1 481 910
IV.	Stan funduszu na koniec roku	-8 581 910	-7 717 680
1.	- środki pieniężne	120 000	120 000
2.	- należności	6 154 239	8 581 418
3.	- zobowiązania (minus)	-14 856 149	-16 419 098

**PLAN FINANSOWY NARODOWEGO FUNDUSZU OCHRONY ŚRODOWISKA
I GOSPODARKI WODNEJ**

Poz.	Treść	Przewidywane wykonanie 2000 r.	Plan na 2001 r.
		w tysiącach złotych	
1	2	3	4
I.	Stan funduszu na początek roku	3 902 419	4 383 443
	w tym:		
1.	- środki pieniężne	59 612	32 600
2.	- papiery wartościowe Skarbu Państwa	10 696	
3.	- należności	3 630 088	4 041 100
	w tym: z tytułu udzielonych pożyczek i kredytów	3 526 277	4 035 000
4.	- zobowiązania (minus)	-39 958	-53 850
II.	Przychody	904 864	1 054 100
1.	Przychody własne	904 864	1 054 100
	- przelewy z tytułu opłat i kar z urzędów marszałkowskich	505 440	528 200
	- przelewy z tytułu opłat eksploatacyjnych i koncesyjnych	70 000	79 000
	- pozostałe przychody	329 424	446 900
III.	Wydatki	428 040	777 833
1.	Dotacje	335 580	661 233
	- dotacje inwestycyjne	216 389	513 333
	- dotacje nieinwestycyjne	119 191	147 900
2.	Wydatki bieżące (własne)	88 260	107 800
	- koszty utrzymania organów i biura Narodowego Funduszu	39 500	42 600
	- pozostałe wydatki	48 760	65 200
3.	Wydatki inwestycyjne własne ^{x)}	4 200	8 800
IV.	Stan funduszu na koniec roku ^{x)}	4 383 443	4 668 510
	w tym:		
1.	- środki pieniężne	32 600	40 000
2.	- papiery wartościowe Skarbu Państwa		10 000
3.	- należności	4 041 100	4 349 367
	w tym: z tytułu udzielonych pożyczek i kredytów	4 035 000	4 343 267
4.	- zobowiązania (minus)	-53 850	-53 600

^{x)} Wydatki inwestycyjne własne w wysokości 4 200 tys. zł w 2000 r. i 8 800 tys. zł w 2001 r. zwiększają stan funduszu na koniec roku.

927

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 lipca 2001 r.

w sprawie warunków i trybu nadawania oraz pozbawiania jednostki organizacyjnej statusu jednostki badawczo-rozwojowej.

Na podstawie art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb nadawania oraz pozbawiania statusu jednostki badawczo-rozwojowej jednostkom organizacyjnym, o których mowa w art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”,
- 2) wymagania dotyczące wniosku o nadanie lub pozbawienie statusu jednostki badawczo-rozwojowej,
- 3) sposób stwierdzania, czy jednostka organizacyjna spełnia wymagania określone w art. 3 ustawy wymienionej w pkt 1.

§ 2. 1. Wniosek o nadanie jednostce organizacyjnej statusu jednostki badawczo-rozwojowej składa osoba fizyczna lub osoba prawna, która utworzyła taką jednostkę w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej.

2. Wniosek składa się ministrowi właściwemu do spraw nauki.

3. Wniosek obejmuje:

- 1) nazwę, adres i siedzibę albo imię, nazwisko, adres i miejsce zamieszkania,
- 2) aktualny odpis uzyskany w Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego albo dokument potwierdzający prowadzenie działalności gospodarczej wraz z jej zakresem przedmiotowym,
- 3) udokumentowane informacje o posiadanych nieruchomościach,
- 4) kopię decyzji o nadaniu przez urząd skarbowy numeru identyfikacji podatkowej NIP,
- 5) kopię zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacyjnego REGON,
- 6) roczne sprawozdania finansowe z ostatnich dwóch lat, a w przypadku jednostek niezobowiązanych do sporządzania rocznych sprawozdań finansowych — rachunek wyników działalności gospodarczej za ostatnie dwa lata kalendarzowe,
- 7) zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego o niezaleganiu z wpłatami z tytułu należności budżetowych,
- 8) zaświadczenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu z opłacaniem składek na ubezpieczenia społeczne,
- 9) zaświadczenie banku, w którym jest prowadzony rachunek bieżący, o wysokości środków finansowych,
- 10) w przypadku spółek handlowych dodatkowo:
 - a) umowę lub statut spółki,
 - b) listę wspólników posiadających nie mniej niż po 10% udziałów lub akcji,
 - c) wykaz członków zarządu i rady nadzorczej.

4. Do wniosku dołącza się ponadto:

- 1) informację o prowadzonych przez jednostkę organizacyjną badaniach naukowych lub pracach rozwojowych, zawierającą w szczególności:
 - a) opis zadań badawczych i rozwojowych zrealizowanych w ostatnich dwóch latach oraz ich wyników, z załączonym wykazem patentów, wdrożeń lub zastosowań w praktyce, uzyskanych akredytacji, wykazem publikacji, w tym monografii, oraz stopni naukowych i tytułów naukowych uzyskanych przez pracowników jednostki organizacyjnej,
 - b) opis aparatury naukowo-badawczej i innego wyposażenia umożliwiającego prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych, z uwzględnieniem jej wartości księgowej z końca roku poprzedzającego rok złożenia wniosku,
 - c) dane o zatrudnionych pracownikach i ich kwalifikacjach, w tym o liczbie pracowników posiadających stopień naukowy doktora i doktora habilitowanego oraz pracowników posiadających tytuł naukowy profesora,
- 2) plan zadań badawczych i rozwojowych w okresie 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku,
- 3) perspektywiczny plan w zakresie kierunków rozwoju specjalizacji naukowej i rozwojowej,
- 4) informację o źródłach finansowania realizacji zadań określonych w pkt 1 lit. a) oraz pkt 2 i 3,
- 5) informację o realizowanej współpracy naukowej i naukowo-technicznej z zagranicą,
- 6) informację o realizowanych wspólnych przedsięwzięciach gospodarczych na podstawie umów zawieranych z przedsiębiorcami krajowymi i zagranicznymi.

§ 3. Nadanie i odmowa nadania jednostce organizacyjnej statusu jednostki badawczo-rozwojowej, a także pozbawienie jednostki organizacyjnej tego statusu następuje w drodze decyzji administracyjnej.

§ 4. 1. Minister właściwy do spraw nauki, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i ministrem właściwym ze względu na rodzaj działalności prowadzonej przez jednostkę organizacyjną, nadaje tej jednostce status jednostki badawczo-rozwojowej na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata.

2. Minister właściwy do spraw nauki, przy podejmowaniu decyzji o nadaniu jednostce organizacyjnej statusu jednostki badawczo-rozwojowej, uwzględnia zakres wykonywanych przez tę jednostkę zadań określonych w art. 2 ust. 2 ustawy wymienionej w § 1 pkt 1, a w szczególności ocenia poziom prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych, ich wyników oraz efektywność uzyskania tych wyników, a także posiadanie odpowiednich warunków materialnych i technicznych niezbędnych do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych.

3. Minister właściwy do spraw nauki prowadzi ewidencję jednostek organizacyjnych, którym nadano status jednostki badawczo-rozwojowej.

§ 5. 1. Jednostka organizacyjna, której nadano status jednostki badawczo-rozwojowej, składa ministrowi właściwemu do spraw nauki do dnia 31 marca każdego roku raport z badań naukowych lub prac rozwojowych zrealizowanych w roku poprzedzającym rok złożenia raportu, zwany dalej „raportem rocznym”.

2. Raport roczny zawiera:

- 1) omówienie wyników badań naukowych i prac rozwojowych,
- 2) syntetyczny opis osiągnięć praktycznych, zwłaszcza dotyczących wykorzystania wyników badań naukowych lub prac rozwojowych,
- 3) informację finansową dotyczącą wysokości planowanych i faktycznie poniesionych nakładów na realizację zadań, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem wykorzystania środków zwolnionych od podatku dochodowego na podstawie odrębnych przepisów, z przeznaczeniem ich na cele naukowe lub naukowo-techniczne.

3. Raport podlega ocenie ministra właściwego do spraw nauki w terminie 60 dni od dnia jego złożenia.

4. Minister właściwy do spraw nauki może zasięgnąć, co do treści raportu, opinii ministra właściwego ze względu na rodzaj działalności prowadzonej przez jednostkę organizacyjną.

5. Jednostka organizacyjna otrzymuje pisemną ocenę raportu w terminie 30 dni od dnia jej dokonania.

§ 6. 1. Jednostka organizacyjna może być pozbawiona statusu jednostki badawczo-rozwojowej na podstawie:

- 1) ustaleń uprawnionego organu kontroli stwierdzającego, że jednostka organizacyjna nie realizuje zadań określonych w art. 2 ust. 2 ustawy wymienionej w § 1 pkt 1 lub zadania te wykonuje nieefektywnie,
- 2) negatywnej oceny raportu rocznego lub niezłożenia tego raportu w terminie określonym w § 5 ust. 1.

2. Do oceny ustaleń organu kontroli oraz raportu rocznego, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw nauki powołuje recenzentów.

3. Minister właściwy do spraw nauki, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i ministrem właściwym ze względu na rodzaj działalności prowadzonej przez jednostkę organizacyjną, na podstawie oceny recenzentów, podejmuje decyzję o pozbawieniu tej jednostki statusu jednostki badawczo-rozwojowej.

4. Jednostkę organizacyjną pozbawia się statusu jednostki badawczo-rozwojowej na wniosek osoby fizycznej lub osoby prawnej, która utworzyła jednostkę organizacyjną.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

928

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 lipca 2001 r.

w sprawie trybu i warunków rozliczeń z bankami z tytułu poręczeń Skarbu Państwa spłaty niektórych kredytów mieszkaniowych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o objęciu poręczeniami Skarbu Państwa spłaty niektórych kredytów mieszkaniowych (Dz. U. Nr 122, poz. 1310) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o objęciu poręczeniami Skarbu Państwa spłaty niektórych kredytów mieszkaniowych,
- 2) Ministrze — należy rozumieć ministra właściwego do spraw finansów publicznych uprawnionego do prowadzenia rozliczeń z tytułu poręczeń Skarbu Państwa spłaty niektórych kredytów mieszkaniowych,
- 3) poręczeniu — należy przez to rozumieć poręczenie Skarbu Państwa udzielane bankom z tytułu spłaty kredytów mieszkaniowych, udzielonych spółdziel-

niom mieszkaniowym, spłacanych na warunkach określonych w ustawie z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1996 r. Nr 5, poz. 32 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 80, poz. 508 i Nr 103, poz. 652, z 2000 r. Nr 3, poz. 27 i Nr 122, poz. 1310 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 27), zwanej dalej „ustawą o pomocy państwa”,

- 4) umowie poręczenia — należy przez to rozumieć umowę poręczenia, w której Skarb Państwa udziela bankom poręczenia spłaty kredytów mieszkaniowych, udzielonych spółdzielniom mieszkaniowym, spłacanych na warunkach określonych w ustawie o pomocy państwa.

§ 2. 1. Banki wystawiają Ministrowi, w okresach półrocznych, pisemne wezwanie do zapłaty należności z tytułu poręczeń, nie wcześniej niż po upływie półro-

cza, którego dotyczy wezwanie. Wezwanie to powinno zawierać w szczególności:

- 1) wskazanie kredytobiorcy, za którego ma być dokonana płatność,
- 2) kwoty rat kapitałowych podlegających spłacie,
- 3) kwoty odsetek skapitalizowanych podlegających spłacie,
- 4) kwoty odsetek bieżących podlegających spłacie w terminie wymagalności, z wyjątkiem odsetek bieżących podlegających wykupowi ze środków budżetu państwa na podstawie przepisów ustawy o pomocy państwa,
- 5) oświadczenie o nieskuteczności podjętych przez bank działań, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, zmierzających do odzyskania kwot niespłaconych kredytów.

2. Minister dokonuje płatności z tytułu umów poręczeń w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania, o którym mowa w ust. 1.

3. W razie gdy wezwanie do zapłaty jest niekompletne lub zawiera błędy formalne, Minister, w ciągu 14 dni od dnia otrzymania wezwania do zapłaty, zwraca się do banku o jego uzupełnienie lub skorygowanie. W tym przypadku termin, o którym mowa w ust. 2, biegnie od dnia otrzymania uzupełnionego lub skorygowanego wezwania do zapłaty.

4. Płatności, o których mowa w ust. 2, są dokonywane odpowiednio według stanu zadłużenia na dzień 30 czerwca i 31 grudnia.

5. W przypadku gdy płatności, o których mowa w ust. 2, okażą się w całości lub w części nienależne, banki są obowiązane do ich zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia obciążenia rachunku bankowego Ministra do dnia uznania tego rachunku.

§ 3. 1. Banki sporządzają rozliczenia z tytułu zrealizowanych poręczeń oddzielnie:

- 1) dla kredytów, o których mowa w art. 7 ustawy o pomocy państwa,
- 2) dla kredytów, o których mowa w art. 11 ustawy o pomocy państwa.

2. Rozliczenia, o których mowa w ust. 1, są sporządzane za okresy:

- 1) kwartalne — według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia, i zawierają informacje o potencjalnych zobowiązaniach Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń,
- 2) półroczne — według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia, i zawierają informacje o należnościach Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń,

3) roczne — według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do rozporządzenia, i zawierają informacje o potencjalnych zobowiązaniach Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń.

3. Rozliczenia, o których mowa w ust. 1, są przekazywane Ministrowi do końca drugiego miesiąca następującego po kwartale bądź półroczu, którego dotyczy rozliczenie, lub, w przypadku rozliczeń rocznych, do końca kwartału następującego po roku, którego dotyczy rozliczenie.

§ 4. 1. Oprocentowanie powstającego z dniem obciążenia rachunku bankowego Ministra zadłużenia kredytobiorcy wobec Skarbu Państwa z tytułu realizacji umowy poręczenia jest naliczane co kwartał, w ostatnim dniu kwartału, z zastrzeżeniem ust. 3, a zadłużenie jest ewidencjonowane na wyodrębnionym rachunku bankowym kredytobiorcy.

2. Oprocentowanie, o którym mowa w ust. 1, jest dopisywane do zadłużenia kredytobiorcy wobec Skarbu Państwa z tytułu realizacji umowy poręczenia w ostatnim dniu roku.

3. Po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 4 ust. 3 ustawy, naliczone oprocentowanie podlega umorzeniu.

4. Zadłużenie, o którym mowa w ust. 1, wraz z jego oprocentowaniem, powinno znajdować odzwierciedlenie w ewidencji analitycznej prowadzonej przez spółdzielnię mieszkaniową w części przypadającej na lokale zajmowane przez poszczególnych członków tej spółdzielni.

§ 5. 1. Z prowadzonych działań zmierzających do odzyskania zadłużenia kredytobiorcy wobec Skarbu Państwa banki, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy, sporządzają sprawozdania według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, są sporządzane za okresy półroczne i przekazywane Ministrowi do końca drugiego miesiąca następującego po półroczu, którego dotyczy sprawozdanie.

§ 6. Kwoty uzyskane przez banki w drodze działań zmierzających do odzyskania wymagalnych wierzytelności z tytułu kredytów są zaliczane na spłatę należności banku, należności Skarbu Państwa z tytułu przejściowo wykupionych odsetek oraz należności Skarbu Państwa z tytułu zrealizowanych poręczeń proporcjonalnie do stanów zadłużenia z tych tytułów na koniec kwartału poprzedzającego kwartał, w którym dokonuje się proporcjonalnego podziału kwot.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia 24 lipca 2001 r. (poz. 928)

Załącznik nr 1

WZÓR ROZLICZEŃ KWARTALNYCH BANKU Z TYTUŁU ZREALIZOWANYCH PORĘCZEŃ DLA KREDYTÓW

o których mowa w art. 7 (art. 11) ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1996 r. Nr 5, poz. 32 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 80, poz. 508 i Nr 103, poz. 652, z 2000 r. Nr 3, poz. 27 i Nr 122, poz. 1310 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 27)

Potencjalne zobowiązania Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń na koniec ... kwartalu ... r.

Lp.	Kredytobiorcy	Wysokość zadłużenia do spłaty wg stanu na koniec ... <u>kwartalu</u> ... r.		Zmniejszenie zobowiązań - spłaty dokonane przez kredytobiorców lub wykupione ze środków budżetu państwa w ... <u>kwartale</u> ... r.		Zmniejszenie zobowiązań - spłaty dokonane przez Skarb Państwa z tytułu udzielonego poręczenia w ... <u>kwartale</u> ... r.		Inne zmiany w ... <u>kwartale</u> ... r.				w zł			
		kredyt	odsetki skapitaliz.	kredyt	odsetki skapitaliz. bieżące	odsetki skapitaliz. bieżące	razem	kredyt	odsetki skapitaliz. bieżące	razem	kredyt		odsetki skapitaliz. bieżące	razem	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1	Nieregulujący samodzielnie zobowiązań kredytowych* Pozostali														
2	Razem														

* Podmioty, wobec których Skarb Państwa posiada wierzytelność z tytułu realizacji poręczenia.

Ogółem stan potencjalnych zobowiązań Skarbu Państwa na koniec ... kwartalu ... r.

		2		3		Stan potencjalnych zobowiązań na koniec ... <u>kwartalu</u> ... r.	
Zobowiązania określone w umowie poręczenia		Razem zmniejszenia zobowiązań w ... <u>kwartale</u> ... r.		Razem zmniejszenia zobowiązań narastająco (od 1.01.2001r.)		(1-3)	
1							
kredyt		kredyt (5+9+13)		kredyt		kredyt	0
odsetki skapitaliz.		odsetki skapitaliz. (6+10+14)		odsetki skapitaliz.		odsetki skapitaliz.	0
odsetki bieżące		odsetki bieżące (7+11+15)		odsetki bieżące		odsetki bieżące	0
razem		razem		razem		razem	0

w zł

Załącznik nr 2

WZÓR ROZLICZEŃ PÓŁROCZNYCH BANKU Z TYTUŁU ZREALIZOWANYCH PORĘCZEŃ DLA KREDYTÓW

o których mowa w art. 7 (art. 11) ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1996 r. Nr 5, poz. 496, z 1997 r. Nr 80, poz. 508 i Nr 103, poz. 652, z 2000 r. Nr 3, poz. 27 i Nr 122, poz. 1310 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 27)

Należności Skarbu Państwa na koniec ... półrocza ... r.

Lp.	Kredytobiorca	Stan należności Skarbu Państwa na koniec poprzedniego półrocza		Przyrost należności - spłaty dokonane przez Skarb Państwa w ... półroczu ... r.		Zmniejszenie należności - spłaty dokonane przez kredytobiorców na rzecz Skarbu Państwa w ... półroczu ... r.		Inne zmiany w ... półroczu ... r.		Stan należności Skarbu Państwa na koniec ... półrocza ... r.	
		należność główna	odsetki *	należność główna	odsetki *	należność główna	odsetki *	należność główna	odsetki *	należność główna	odsetki *
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	(3+5-7+/-9)	(4+6-8+/-10)
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
...											
...											
...											
Razem		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

* Odsetki naliczone zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o objęciu poręczeniami Skarbu Państwa spłaty niektórych kredytów mieszkaniowych.

Załącznik nr 3

WZÓR ROZLICZEŃ ROCZNYCH BANKU Z TYTUŁU ZREALIZOWANYCH PORĘCZEŃ DLA KREDYTÓW

o których mowa w art. 7 (art. 11) ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1996 r. Nr 5, poz. 32 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 80, poz. 508 i Nr 103, poz. 652, z 2000 r. Nr 3, poz. 27 i Nr 122, poz. 1310 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 27)

Potencjalne zobowiązania Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń na koniec ...roku

Lp.	Kredytor (nazwa spółdzielni mieszkaniowej)	Wysokość zadłużenia do spłaty wg stanu na koniec roku		Zmniejszenie zobowiązań - spłaty dokonane przez kredytobiorców lub wykupione ze środków budżetu państwa w ...r.			Zmniejszenie zobowiązań - spłaty dokonane przez Skarb Państwa z tytułu udzielonego poręczenia w ...r.			Inne zmiany w ...r.					
		kredyt	odsetki skapitaliz.	kredyt	odsetki skapitaliz.	odsetki bieżące	razem	kredyt	odsetki skapitaliz.	odsetki bieżące	razem	kredyt	odsetki skapitaliz.	odsetki bieżące	razem
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
...															
...															
	Razem			0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Ogółem stan potencjalnych zobowiązań Skarbu Państwa na koniec ...r.

Zobowiązania określone w umowie poręczenia	Razem zmniejszenia zobowiązań w ...r.		Razem zmniejszenia zobowiązań narastająco (od 1.01.2001r.)		Stan potencjalnych zobowiązań na koniec ...r.	
	kredyt	odsetki skapitaliz.	kredyt	odsetki skapitaliz.	kredyt	odsetki skapitaliz.
1					(1-3)	
kredyt	(5+9+13)		0,00	kredyt	kredyt	0
odsetki skapitaliz.	(6+10+14)		0,00	odsetki skapitaliz.	odsetki skapitaliz.	0
odsetki bieżące	(7+11+15)		0,00	odsetki bieżące	odsetki bieżące	0
razem	razem		0,00	razem	razem	0

Załącznik nr 4

WZÓR

SPRAWOZDANIE BANKU Z PROWADZONYCH DZIAŁAŃ ZMIERZAJĄCYCH DO ODZYSKANIA
ZADŁUŻENIA KREDYTOBIORCÓW WOBEC SKARBU PAŃSTWA NA KONIEC PÓŁROCZA R.

L.p.	Kredytobiorca	Stan należności Skarbu Państwa na koniec poprzedniego półrocza		Rodzaj podjętych czynności windykacyjnych		Kwoty odzyskane w wyniku podjętych czynności windykacyjnych		Koszty podjętych czynności egzekucyjnych		Kwoty pozostające do odzyskania		Prognoza efektywności działań windykacyjnych
		wierzycielność główna	odsetki	razem	czynności windykacyjnych	wierzycielność główna	odsetki	razem	czynności egzekucyjnych	wierzycielność główna	odsetki	
1												
2												
3												
4												
5												
6												
...												
Łącznie za rok												

w zł

929

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie Pełnomocnika Rządu do Zagospodarowania Mienia Przejętego od Wojsk Federacji Rosyjskiej.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929 i z 2000 r. Nr 120, poz. 1268) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 marca 1997 r. w sprawie Pełnomocnika Rządu do Zagospodarowania Mienia Przejętego od Wojsk Federacji Rosyjskiej (Dz. U. Nr 27, poz. 145) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) realizacja Programu Dwuletniego pod nazwą «Zagospodarowanie przejętego mienia i rekultywacja terenów zdegradowanych przez wojska Federacji Rosyjskiej», zwanego dalej «Programem»,”;

2) użyty w rozporządzeniu skrót „SPR” zastępuje się wyrazem „Program” użytym w odpowiednim przypadku.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

930

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 sierpnia 2001 r.

w sprawie wynagrodzeń zawodowych kuratorów sądowych.

Na podstawie art. 123¹ ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751, 752 i 753, Nr 121, poz. 769, Nr 124, poz. 782 i Nr 133, poz. 882, z 1998 r. Nr 98, poz. 607, Nr 160, poz. 1064 i Nr 162, poz. 1118 i 1125, z 1999 r. Nr 20, poz. 180, Nr 60, poz. 636, Nr 75, poz. 853, Nr 83,

poz. 931 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 551, Nr 50, poz. 580, Nr 56, poz. 678, Nr 114, poz. 1193, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314 i 1319) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wynagrodzenie zasadnicze zawodowych kuratorów sądowych przy zastosowaniu następujących wielokrotności kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa:

Lp.	Stanowisko	Wielokrotność kwoty bazowej
1	Kurator specjalista	1,4
2	Starszy kurator	1,2
3	Kurator	1,1
4	Stażysta kuratorski	0,9

§ 2. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie przy ustalaniu wynagrodzeń należnych od dnia 1 stycznia 2001 r.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 2000 r. w sprawie wynagrodzeń za-

wodowych kuratorów sądowych (Dz. U. Nr 50, poz. 586).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

931

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 2001 r.

w sprawie list rzeczoznawców do spraw jakości produktów lub usług.

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki prowadzenia list rzeczoznawców do spraw jakości produktów lub usług, zwanych dalej „rzeczoznawcami”, w tym warunki i tryb wpisu na listę, skreślenia z niej, tryb weryfikacji rzeczoznawców oraz nadzoru nad ich działalnością.

§ 2. 1. Wpis na listę rzeczoznawców następuje na wniosek rzeczoznawcy.

2. O wpis na listę rzeczoznawców mogą ubiegać się w szczególności rzeczoznawcy rekomendowani przez właściwe szkoły wyższe, instytuty, jednostki badawczo-rozwojowe, stowarzyszenia naukowe i naukowo-techniczne lub organizacje zawodowe.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wnosi się do właściwego miejscowo wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

§ 3. 1. Na listę rzeczoznawców wpisuje się rzeczoznawcę, który posiada teoretyczne i praktyczne wiadomości w dziedzinie, w której wykonuje działalność rzeczoznawcy.

2. Posiadanie wiadomości, o których mowa w ust. 1, powinno być potwierdzone dokumentami, w tym w szczególności: świadectwami lub dyplomami właściwych szkół, w tym szkół wyższych, opiniami właściwych branżowo stowarzyszeń albo organizacji zawodowych.

3. Do wniosku, o którym mowa w § 2 ust. 1, należy dołączyć dokumenty określone w ust. 2.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej weryfikuje pod względem formalnym załączone do wniosku dokumenty, o których mowa w ust. 2.

§ 4. Wojewódzki inspektor dokonuje okresowej weryfikacji rzeczoznawców wpisanych na listę przez analizę prawidłowości wykonywania ich obowiązków, a w szczególności ocenę obiektywizmu wydanych opinii oraz ich zgodności z przepisami prawa i stanem faktycznym.

§ 5. 1. Skreślenie z listy rzeczoznawców następuje w razie:

1) nienależytego wykonywania obowiązków rzeczoznawcy, a w szczególności:

a) oczywistej sprzeczności wydanej opinii z przepisami prawa lub stanem faktycznym,

b) rażącego braku obiektywizmu wydanej opinii,
c) wykazania w treści opinii lekceważącego stosunku do konsumenta, przedsiębiorcy lub organów państwowych,

2) nieuzasadnionej odmowy wydania opinii,

3) śmierci rzeczoznawcy.

2. Skreślenie z listy rzeczoznawców następuje również na wniosek rzeczoznawcy.

§ 6. Wojewódzki inspektor może, przed podjęciem decyzji w sprawie wpisu na listę rzeczoznawców, odmowy wpisu albo skreślenia z listy, zasięgnąć opinii organizacji pozarządowej reprezentującej interesy konsumentów.

§ 7. O wpisie na listę rzeczoznawców, odmowie wpisu lub skreśleniu z listy rzeczoznawców wojewódzki inspektor zawiadamia szkołę wyższą, instytut, jednostkę badawczo-rozwojową, stowarzyszenie naukowe i naukowo-techniczne lub organizację zawodową, które rekomendowały rzeczoznawcę.

§ 8. 1. Po uzyskaniu wpisu na listę rzeczoznawców rzeczoznawca otrzymuje zaświadczenie o wpisie, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia.

2. Zaświadczenie podlega zwrotowi w przypadku skreślenia z listy rzeczoznawców.

§ 9. Lista rzeczoznawców jest dostępna w siedzibie właściwego wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej.

§ 10. Wojewódzki inspektor sprawuje nadzór nad rzeczoznawcami wpisanymi na listę rzeczoznawców, a w szczególności:

1) rozpatruje skargi na działalność rzeczoznawców,

2) dokonuje okresowej analizy działalności rzeczoznawców,

3) sporządza roczną informację dotyczącą prowadzenia listy i działalności rzeczoznawców, którą przedkłada Głównemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.

§ 11. Główny Inspektor Inspekcji Handlowej dokonuje rocznej analizy działalności rzeczoznawców wpisanych na listę rzeczoznawców oraz prawidłowości prowadzenia przez wojewódzkich inspektorów list rzeczoznawców.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów
z dnia 2 sierpnia 2001 r. (poz. 931)

WZÓR ZAŚWIADCZENIA O WPISIE NA LISTĘ RZECZOZNAWCÓW

Pieczęć podłużna
Wojewódzkiego Inspektoratu
Inspekcji Handlowej

**ZAŚWIADCZENIE O WPISIE NA LISTĘ
RZECZOZNAWCÓW DO SPRAW
JAKOŚCI PRODUKTÓW LUB USŁUG**

nr

.....
imię, imiona

.....
nazwisko

.....
nr dowodu tożsamości

pieczęć okrągła *pieczęć i podpis wydającego
zaświadczenie*

....., dnia r.
miejsce wydania

Rozmiary: 111 mm x 75 mm

strona 1

Wymieniony w zaświadczeniu rzeczoznawca jest wpisany na listę rzeczoznawców, prowadzoną przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25) w zakresie:

.....

.....

.....
określenie rodzaju specjalności, dla której
rzeczoznawca został wpisany na listę

.....
podpis otrzymującego
zaświadczenie

Rozmiary: 111 mm x 75 mm

strona 2

932

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 sierpnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad, trybu i terminów opracowania materiałów do projektu ustawy budżetowej na rok 2002.

Na podstawie art. 82 ust. 4 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497 i Nr 46, poz. 499) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 maja 2001 r. w sprawie szczegółowych

zasad, trybu i terminów opracowania materiałów do projektu ustawy budżetowej na rok 2002 (Dz. U. Nr 47, poz. 502) w § 6 w ust. 1 wyrazy „W terminie 21 dni kalendarzowych” zastępuje się wyrazami „W terminie 10 dni roboczych”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Bauc*

933

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 lipca 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu przyznawania nagrody rocznej osobom kierującym niektórymi podmiotami prawnymi oraz wzoru wniosku o przyznanie nagrody rocznej.

Na podstawie art. 10 ust. 8 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306 i z 2000 r. Nr 85 poz. 924) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady i tryb przyznawania nagrody rocznej osobom, o których mowa w art. 2 pkt 1—4 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, zwanej dalej „ustawą”, zatrudnionym w podmiotach prawnych, dla których Minister Sprawiedliwości jest organem założycielskim lub organem właściwym do reprezentowania Skarbu Państwa albo które są mu podległe lub przez niego nadzorowane, albo też które utworzył,
- 2) wzór wniosku o przyznanie nagrody rocznej.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) uprawniony — osoba, o której mowa w § 1 pkt 1,
- 2) przywiezienny zakład pracy — podmiot prawny, który spełnia warunki określone w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności (Dz. U. Nr 123, poz. 777),
- 3) rok obrotowy — rok obrotowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668, Nr 107, poz. 669 i Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 9, poz. 75 i Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 703, Nr 94, poz. 1037 i Nr 113, poz. 1186) poprzedzający rok, w którym przyznaje się nagrodę roczną.

§ 3. 1. Właściwy organ może przyznać nagrodę roczną, jeżeli podmiot prawny:

- 1) poprawił wyniki finansowe (wzrost zysku netto, zmniejszenie straty netto, zwiększenie rentowności obrotu netto, obniżenie poziomu kosztów działalności, poprawa płynności finansowej),
- 2) efektywnie wdrażał plany restrukturyzacji lub rozwoju,
- 3) uzyskał zatwierdzenie sprawozdania finansowego za rok obrotowy,
- 4) nie przekroczył maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców, z wyjątkiem sytuacji

określonej w art. 4 ust. 3a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 43, poz. 221, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 162, poz. 1112 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 45).

2. Nagroda roczna może być przyznana uprawnionemu, który pełnił swoją funkcję przez cały rok obrotowy i w tym okresie nie naruszył swoich obowiązków pracowniczych w sposób powodujący wymierzenie mu kary dyscyplinarnej, rozwiązanie umowy o pracę z jego winy lub rozwiązanie umowy o zarządzanie, albo odwołanie go ze stanowiska z przyczyn stanowiących podstawę do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

3. W przypadku zmiany formy organizacyjno-prawnej podmiotu prawnego, związanej w szczególności z komercjalizacją przedsiębiorstwa państwowego, łączeniem, podziałem lub zmianą formy zarządzania, wypłata nagrody rocznej za zakończony rok obrotowy, w którym dokonano takiej zmiany, może nastąpić, o ile uprawniony zajmował swoje stanowisko zarówno przed, jak i po zmianie formy organizacyjno-prawnej podmiotu prawnego.

§ 4. Organem właściwym do przyznania nagrody rocznej jest:

- 1) dla kierowników podmiotów prawnych, o których mowa w art. 1 pkt 1, 2, 9, 12 i 13 ustawy — Minister Sprawiedliwości, z zastrzeżeniem pkt 2,
- 2) dla dyrektorów przywiezionych zakładów pracy oraz osób zarządzających przywiezionymi zakładami pracy na podstawie umów cywilnoprawnych — Dyrektor Generalny Służby Więziennej,
- 3) dla uprawnionych wymienionych w art. 2 pkt 2—4 ustawy, zatrudnionych w podmiotach prawnych, o których mowa w art. 1 pkt 1, 2, 9, 12 i 13 ustawy — osoba lub organ zarządzający podmiotem prawnym albo inna wyznaczona do tego osoba.

§ 5. 1. Wniosek o przyznanie nagrody rocznej, o której mowa w art. 10 ust. 2 ustawy, zawiera:

- 1) datę wniosku,
- 2) firmę (nazwę) podmiotu prawnego i jego siedzibę,
- 3) wskazanie organu wnioskującego,
- 4) oznaczenie adresata wniosku,

- 5) imię (imiona) i nazwisko uprawnionego,
 6) stanowisko zajmowane przez uprawnionego,
 7) datę objęcia zajmowanego stanowiska,
 8) wysokość przeciętnego wynagrodzenia uprawnionego za okres objęty wnioskiem,
 9) proponowaną wysokość nagrody rocznej,
 10) uzasadnienie wniosku,
 11) informację o wpływie wypłaty nagrody rocznej na sytuację finansową podmiotu prawnego,
 12) załączniki do wniosku, o ile nie są w posiadaniu organu uprawnionego do przyznania nagrody rocznej, a w szczególności:
- a) sprawozdanie finansowe podmiotu prawnego za rok obrotowy,
 b) dokument zatwierdzający sprawozdanie finansowe podmiotu prawnego,
 13) podpisy osób reprezentujących organ uprawniony do wnioskowania o przyznanie nagrody rocznej.
2. Organ uprawniony do wnioskowania o przyznanie nagrody rocznej może złożyć wniosek w terminie trzech miesięcy od dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego podmiotu prawnego za dany rok obrotowy.
3. Wzór wniosku o przyznanie nagrody rocznej stanowi załącznik do rozporządzenia.
- § 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
- Minister Sprawiedliwości: *S. Iwanicki*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 lipca 2001 r. (poz. 933)

WNIOSEK O PRYZNANIE NAGRODY ROCZNEJ

.....
 (miejscowość)

.....
 (data)

.....
 (nazwa firmy i siedziba podmiotu wnioskującego)

.....
 (adresat wniosku)

1. Imię (imiona) i nazwisko uprawnionego
2. Stanowisko zajmowane przez uprawnionego
3. Data powierzenia zajmowanego stanowiska
4. Wysokość przeciętnego wynagrodzenia uprawnionego za okres wnioskowany
5. Proponowana wysokość nagrody rocznej
6. Informacja o wpływie wypłaty nagrody rocznej na sytuację finansową podmiotu prawnego
7. Uzasadnienie wniosku
8. Załączniki do wniosku [zgodnie z § 5 ust. 1 pkt 12 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 lipca 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu przyznawania nagrody rocznej osobom kierującym niektórymi podmiotami prawnymi oraz wzoru wniosku o przyznanie nagrody rocznej (Dz. U. Nr 85, poz. 933)]

.....
 (podpisy wnioskodawców)

934**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 3 sierpnia 2001 r.

w sprawie wysokości równoważnika pieniężnego przysługującego w zamian za umundurowanie żołnierzom zawodowym pełniącym służbę w jednostkach wojskowych podporządkowanych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Na podstawie art. 59 ust. 2 pkt 3 w związku z art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 10, poz. 55, Nr 28, poz. 153, Nr 106, poz. 678, Nr 107, poz. 688, Nr 117, poz. 753, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1117, z 1999 r. Nr 1, poz. 7 oraz z 2001 r. Nr 85, poz. 925) zarządza się, co następuje:

§ 1. Żołnierzowi zawodowemu pełniącemu służbę w jednostce wojskowej podporządkowanej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, zwanemu dalej „żołnierzem zawodowym”, któremu nie wydano przedmiotów umundurowania w naturze, wypłaca się w 2001 r. równoważnik pieniężny, zwany dalej „równoważnikiem”, w następującej wysokości:

1) oficerowi w stopniu generała (admiranta):

- a) w jednostce lądowej — 4 231,00 zł,
- b) w jednostce lotniczej — 4 291,00 zł,
- c) w marynarce wojennej — 4 985,00 zł,

2) oficerowi starszemu:

- a) w jednostce lądowej — 2 084,00 zł,
- b) w jednostce lotniczej — 2 103,00 zł,
- c) w marynarce wojennej — 2 271,00 zł,

3) oficerowi młodszemu:

- a) w jednostce lądowej — 2 060,00 zł,
- b) w jednostce lotniczej — 2 079,00 zł,
- c) w marynarce wojennej — 2 257,00 zł,

4) chorążemu:

- a) w jednostce lądowej — 2 071,00 zł,
- b) w jednostce lotniczej — 2 094,00 zł,
- c) w marynarce wojennej — 2 194,00 zł,

5) podoficerowi:

- a) w jednostce lądowej — 2 046,00 zł,
- b) w jednostce lotniczej — 2 069,00 zł,
- c) w marynarce wojennej — 2 158,00 zł.

§ 2. Równoważnik nie przysługuje żołnierzowi powołanemu do zawodowej służby wojskowej w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku kalendarzowego, któremu wydaje się przedmioty umundurowania w naturze.

§ 3. Żołnierzowi zawodowemu mianowanemu na kolejny stopień w 2001 r. wypłaca się równoważnik pieniężny w następującej wysokości:

1) generałowi (admirantowi):

- a) w jednostce lądowej — 632,00 zł,
- b) w jednostce lotniczej — 631,00 zł,
- c) w marynarce wojennej — 4 628,00 zł,

2) pułkownikowi (komandorowi):

- a) w jednostce lądowej — 6 068,00 zł,
- b) w jednostce lotniczej — 6 160,00 zł,
- c) w marynarce wojennej — 8 032,00 zł,

3) kapitanowi:

- a) w jednostce lądowej — 474,00 zł,
- b) w jednostce lotniczej — 303,00 zł,
- c) w marynarce wojennej — 750,00 zł,

4) chorążemu:

- a) w jednostce lądowej — 433,00 zł,
- b) w jednostce lotniczej — 267,00 zł,
- c) w marynarce wojennej — 909,00 zł,

5) podoficerowi:

- a) w jednostce lądowej — 598,00 zł,
- b) w jednostce lotniczej — 433,00 zł,
- c) w marynarce wojennej — 1 075,00 zł,

6) podoficerowi w korpusie chorążych:

- a) w jednostce lądowej — 681,00 zł,
- b) w jednostce lotniczej — 506,00 zł,
- c) w marynarce wojennej — 712,00 zł.

§ 4. Kobięcie—żołnierzowi zawodowemu, przy powołaniu do służby, wypłaca się dodatkowo:

1) równoważnik pieniężny za niewydane przedmioty umundurowania w naturze w następującej wysokości:

- a) w jednostce lądowej — 200,00 zł,
- b) w jednostce lotniczej — 200,00 zł,
- c) w marynarce wojennej — 270,00 zł,

2) ryczałt na uszycie przedmiotów umundurowania, w następującej wysokości:

- a) w jednostce lądowej — 4 344,00 zł,
- b) w jednostce lotniczej — 4 344,00 zł,
- c) w marynarce wojennej — 4 344,00 zł.

§ 5. 1. W przypadku przedłużenia okresu używalności przedmiotów umundurowania należnych, a niewydanych w naturze, żołnierzowi zawodowemu wypłaca się równoważnik pieniężny za przedłużony okres uży-

walności według cen zakupu obowiązujących w dniu wypłaty równoważnika.

2. Wysokość równoważnika, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 6. Wysokość kwoty równoważnika pieniężnego określonego w rozporządzeniu przysługuje żołnierzowi zawodowemu od dnia 1 kwietnia 2001 r.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 grudnia 2000 r.

w sprawie wysokości równoważnika pieniężnego przysługującego w zamian za umundurowanie żołnierzom zawodowym pełniącym służbę w jednostkach wojskowych podporządkowanych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. Nr 115, poz. 1214).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:
M. Biernacki

Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 3 sierpnia 2001 r. (poz. 934)

WYKAZ STAWEK RÓWNOWAŻNIKA PIENIĘŻNEGO ZA PRZEDŁUŻONY OKRES UŻYWALNOŚCI PRZEDMIOTÓW ZAOPATRZENIA MUNDUROWEGO NALEŻNYCH, A NIEWYDANYCH W NATURZE

Lp.	Przedmiot	Jednostka miary	Cena (w zł)		Stawka roczna (w zł)		
			detaliczna	zakupu	okres używalności		
					3 lata	3 lata	5 lat
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Mundur wyjściowy oficera — wojsk lądowych — wojsk lotniczych — marynarki wojennej	kpl.	482,76 482,76 482,76	386,21 386,21 384,96		96,55 96,55 96,24	
2	Mundur letni oficera — wojsk lądowych — wojsk lotniczych — marynarki wojennej	kpl.	541,20 451,20 448,44	360,96 360,96 358,75		90,24 90,24 89,69	
3	Płaszcz sukieny oficera — wojsk lądowych — wojsk lotniczych — marynarki wojennej	kpl.	719,22 719,22 719,22	575,38 575,38 575,38		143,84 143,84 143,84	115,08 115,08 115,08
4	Sukno płaszczowe (wojsk lądowych, lotniczych, marynarki wojennej)	m.b.		87,00			
5	Tkanina mundurowa letnia (wojsk lądowych, lotniczych, marynarki wojennej)	m.b.		34,69			
6	Tkanina mundurowa (wojsk lądowych, lotniczych, marynarki wojennej)	m.b.		37,19			

935

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 9 sierpnia 2001 r.

w sprawie trybu i terminu powoływania obwodowych komisji wyborczych w obwodach głosowania utworzonych za granicą w wyborach do Sejmu i do Senatu.

Na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

(Dz. U. Nr 46, poz. 499 i Nr 74, poz. 786) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołanie obwodowej komisji wyborczej w obwodach głosowania utworzonych za granicą następuje najpóźniej na 5 dni przed dniem wyborów, w formie pisemnej decyzji konsula.

§ 2. 1. Pełnomocnik wyborczy komitetu wyborczego, który uzyskał rejestrację listy okręgowej kandydatów na posłów lub kandydatów na senatorów w okręgu wyborczym właściwym dla gminy Warszawa-Centrum, lub upoważniona przez niego osoba, może zgłosić konsulowi po jednym kandydacie na członka każdej z obwodowych komisji wyborczych spośród wyborców zamieszkałych w obwodzie wyborczym. W zgłoszeniu podaje się nazwę komitetu wyborczego, który dokonuje zgłoszenia, imię (imiona) i nazwisko, miejsce zamieszkania i numer paszportu kandydata oraz dołącza oświadczenie kandydata, że wyraża zgodę na powołanie w skład wskazanej obwodowej komisji wyborczej.

2. Konsul uwzględni zgłoszenia kandydatów na członków obwodowych komisji wyborczych, które otrzyma nie później niż w 21 dniu przed dniem wyborów.

§ 3. 1. Jeżeli pełnomocnicy zgłoszą więcej niż 10 kandydatów do składu obwodowej komisji wyborczej, konsul powołuje komisję w składzie jedenastoosobowym. Dziesięciu członków komisji konsul wyłania w drodze publicznego losowania kandydatów, a jedną osobę powołuje spośród pracowników konsulatu (ambasady) lub wyborców zamieszkałych na terenie obwodu głosowania. O terminie losowania powiadamia się kandydatów w sposób zwyczajowo przyjęty i umożliwia im obecność przy losowaniu.

2. Jeśli liczba zgłoszonych przez pełnomocników kandydatów na członków obwodowej komisji wyborczej jest większa od 5, a mniejsza od 11, konsul powołuje wszystkich zgłoszonych kandydatów w skład obwodowej komisji wyborczej oraz jednego członka komisji spośród pracowników konsulatu (ambasady) lub

wyborców zamieszkałych na terenie obwodu głosowania.

3. Jeżeli pełnomocnicy zgłoszą mniej niż 6 kandydatów do składu obwodowej komisji wyborczej albo nie zgłoszą żadnego kandydata, konsul powołuje obwodową komisję wyborczą w składzie siedmioosobowym, uzupełniając wszystkie zgłoszone kandydaty, oraz uzupełnia skład o wybranych przez siebie wyborców spośród pracowników konsulatu (ambasady) lub wyborców zamieszkałych na terenie obwodu głosowania.

4. Składy obwodowych komisji wyborczych konsul podaje do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty.

§ 4. 1. Funkcja członka obwodowej komisji wyborczej wygasa wskutek śmierci, pisemnego zrzeczenia się członkostwa, odwołania ze składu komisji, utraty prawa wybierania, podpisania zgody na kandydowanie na posła lub senatora bądź objęcia funkcji pełnomocnika wyborczego, finansowego lub męża zaufania.

2. Członek obwodowej komisji wyborczej może być odwołany ze składu komisji w razie nieobecności na pierwszym posiedzeniu i niewyjaśnieniu w terminie dwóch dni przyczyny nieobecności. O wystąpieniu przyczyny uzasadniającej odwołanie przewodniczący obwodowej komisji wyborczej jest obowiązany powiadomić konsula. Odwołania ze składu komisji dokonuje konsul, który powołał daną komisję.

3. Jeżeli w składzie obwodowej komisji wyborczej pozostało mniej niż 7 osób, konsul uzupełnia jej skład o wybranych przez siebie wyborców spośród pracowników konsulatu (ambasady) lub wyborców zamieszkałych na terenie obwodu głosowania.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 2 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Ananicz

936

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 9 sierpnia 2001 r.

w sprawie utworzenia obwodów głosowania dla obywateli polskich przebywających za granicą w wyborach do Sejmu i do Senatu.

Na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 499 i Nr 74, poz. 786) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się obwody głosowania dla obywateli polskich przebywających za granicą. Wykaz obwodów,

ich numery oraz siedziby obwodowych komisji wyborczych zawiera załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 2 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Ananicz

Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych
z dnia 9 sierpnia 2001 r. (poz. 936)

WYKAZ OBWODÓW GŁOSOWANIA DLA OBYWATELI POLSKICH
PRZEBYWAJĄCYCH ZA GRANICĄ W WYBORACH DO SEJMU I DO SENATU

<i>Lp.</i>	<i>Kraj</i>	<i>Siedziba obwodowej komisji wyborczej</i>	<i>Numer obwodu</i>
1.	Albania	Tirana, Ambasada RP Rr. Durresit 123	1-Z
2.	Algieria	Algier, Ambasada RP 37, Av. Mustapha Ali Khodja, El-Biar	2-Z
3.	Angola	Luanda, Ambasada RP rua Comandante N'Zaji 21/23, Alvalade	3-Z
4.	Arabia Saudyjska	Rijad, Abdullah Bin Dzafar Street, House no.20, Al-Woorood Dist	4-Z
5.	Argentyna	Buenos Aires, Ambasada RP Calle Alejandro Maria de Aguado 2870	5-Z
6.	Armenia	Erewan, Ambasada RP ul. Hanrapetutyán 44a	38-Z
7.	Australia	Canberra, Ambasada RP 7, Turrana Street, Yarralumla, ACT	6-Z
8.	Australia	Sydney, Konsulat RP 10, Trelawney Street, Woollahra NSW	7-Z
9.	Australia	Brisbane, Dom Polski „Polonia” 10, Marie Street, Milton, QLD	8-Z
10.	Australia	Melbourne, Dom Polski 1325 Stud Road, Rowville VIC 3178	9-Z
11.	Australia	Adelaida, Centralny Dom Polski 232, Angas Street, SA	10-Z
12.	Australia	Perth, Dom Polski 33, Eight Ave., Maylands, WA	11-Z
13.	Austria	Wiedeń, Ambasada RP Hietzinger Hauptstrasse 42C	12-Z
14.	Azerbejdżan	Baku, Ambasada RP 65, Teymour Aliyev Street	13-Z
15.	Belgia	Bruksela, Konsulat RP 28, rue des Francs	14-Z
16.	Białoruś	Mińsk, Ambasada RP ul. P. Rumiancewa 6	15-Z
17.	Białoruś	Brześć, Konsulat RP ul. Kujbyszewa 34	16-Z
18.	Białoruś	Grodno, Konsulat RP ul. Budionnego 48 A	17-Z
19.	Bośnia i Hercegowina	Sarajewo, Konsulat RP ul. Emerika Bluma 27	18-Z

20.	Bośnia i Hercegowina	Doboj, SFOR Nordycko-Polska Grupa Bojowa	19-Z
21.	Brazylia	Brasilia, Ambasada RP SES - Avenida das Nações, Lote 33	20-Z
22.	Brazylia	Kurytyba, Konsulat RP Rua Agostinho Leao Junior 234	21-Z
23.	Brazylia	Rio de Janeiro, Konsulat RP Praia de Botafogo 242/901	22-Z
24.	Brazylia	Sao Paulo, Konsulat RP Rua Gabriel dos Santos 124	23-Z
25.	Bułgaria	Warna, Konsulat RP ul. Slawiańska 18	24-Z
26.	Bułgaria	Sofia, Ambasada RP ul. Chan Krum 46	25-Z
27.	Chile	Santiago de Chile, Ambasada RP Mar del Plata 2055 Providencia	26-Z
28.	Chile	Wyspa Króla Jerzego, Stacja PAN im. H. Arctowskiego	27-Z
29.	Chiny	Pekin, Ambasada RP 1, Ritan Lu Jianguomenwai 100600	28-Z
30.	Chiny	Kanton, Konsulat RP 63, Shamian Dajie, Guangzhou 510130	29-Z
31.	Chiny	Hongkong , Konsulat RP Suite 1006, One Pacific Place 88, Queensway Central	30-Z
32.	Chiny	Szanghaj, Konsulat RP Jianguo Xi Rd 618	31-Z
33.	Chiny	Tajpej, TWTC/ITB Suite 3111, 31 Fl. #333 Keelung Rd. Sec.1	32-Z
34.	Chorwacja	Zagrzeb, Ambasada RP ul. Krležin Gvozd 3	33-Z
35.	Czechy	Ostrawa, Konsulat RP ul. Blahoslavova 4	34-Z
36.	Czechy	Brno, Konsulat RP ul. Pellicowa 2c	35-Z
37.	Czechy	Czeski Cieszyn, Dom PZKO ul. Bozkova 16	36-Z
38.	Czechy	Praga, Ambasada RP ul. Valdstejska 8	37-Z
39.	Cypr	Nikozja, Ambasada RP 55/57 Stelios Mavrommatis Street, Aylois Dhometios	39-Z
40.	Dania	Kopenhaga, Ambasada RP Richelieus Alle 12, 2900 Hellerup	40-Z
41.	Egipt	Kair, Ambasada RP 5, El Aziz Osman Street, Zamalek	41-Z
42.	Estonia	Tallin, Ambasada RP Pärnu Mnt. 8	42-Z
43.	Finlandia	Helsinki, Ambasada RP Armas Lindgrenin tie 21	43-Z

44.	Francja	Lille, Konsulat RP 45, Boulevard Carnot	44-Z
45.	Francja	Lyon, Konsulat RP 79, rue Crillon	45-Z
46.	Francja	Paryż I, Ambasada RP 57, rue St.Dominique	46-Z
47.	Francja	Paryż II, Konsulat RP 5, rue de Talleyrand	47-Z
48.	Francja	Strasburg, Konsulat RP 2, rue Geiler	48-Z
49.	Grecja	Ateny, Ambasada RP 22, Chrysathemon Street, Paleo Psychico	49-Z
50.	Grecja	Saloniki, Konsulat Honorowy RP 78, Tsimiski Street	50-Z
51.	Gruzja	Tbilisi, Ambasada RP ul. Zubalaszwili 19	51-Z
52.	Hiszpania	Madryt, Ambasada RP C. Guisando 23 bis	52-Z
53.	Hiszpania	Barcelona, Konsulat RP Av. Diagonal 593-595	53-Z
54.	Indie	New Delhi, Ambasada RP 5-M Shanti Path, Chanakyapuri	54-Z
55.	Indonezja	Dżakarta, Ambasada RP Jl. H. R. Rasuna Said Kav, X Blok IV/3	55-Z
56.	Irak	Bagdad, Ambasada RP Hay Al-Wihda, Mahalla 904, Zuqaq 60, House 24	56-Z
57.	Iran	Teheran, Ambasada RP Africa Expressway, Pirouz Str. 1/3	57-Z
58.	Irlandia	Dublin, Ambasada RP 5, Ailesbury Road	58-Z
59.	Islandia	Reykjavik, Konsulat Honorowy RP Ánanaust 1, P. O. Box 506	160-Z
60.	Izrael	Tel Aviv, Ambasada RP 16, Soutine Street	59-Z
61.	Japonia	Tokio, Ambasada RP 2-13-5 Mita, Meguro-ku,	60-Z
62.	Jemen	Sana, Ambasada RP Hadda-Fajj Attan P.O. Box16168	61-Z
63.	Jordania	Amman, Ambasada RP Rabiah, No 3 Mahmoud Seif-Al-Din Al-Irani Str.	62-Z
64.	Jugosławia	Belgrad, Ambasada RP Bulevar Mira 58	63-Z
65.	Jugosławia	Kaczanik, Polski Kontyngent Wojskowy w Siłach KFOR	64-Z
66.	Jugosławia	Kosowska Mitrovica, Polskie Jednostki Wojskowe, Obwód Strategiczny	65-Z
67.	Kanada	Montreal, Konsulat RP 1500 Avenue des Pins Ouest	66-Z
68.	Kanada	Ottawa, Ambasada RP 443, Daly Avenue	67-Z

69.	Kanada	Toronto, Konsulat RP 2603 Lakeshore Blvd. West	68-Z
70.	Kanada	Vancouver, Konsulat RP 1177 West Hastings Street, Suite 1600	69-Z
71.	Kazachstan	Ałmaty, Ambasada RP Dżarkientskaja 9-11, róg Iskandierowa 13	70-Z
72.	Kenia	Nairobi, Ambasada RP Kabarnet Road,	71-Z
73.	Kolumbia	Bogota, Ambasada RP Calle 104 A, N 23-48	72-Z
74.	Kongo	Kinszasa , Ambasada RP 63, Avenue de la Justice	73-Z
75.	Republika Korei	Seul, Ambasada RP #70, Sagan-Dong, Changro-Ku	74-Z
76.	Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna	Phenian, Ambasada RP Tedongang-Munsudon	75-Z
77.	Kostaryka	San Jose, Ambasada RP Avenida 9, Calle 33, N 3307	76-Z
78.	Kuba	Hawana, Ambasada RP Calle G No 452 esq. Calle 19, Vedado	77-Z
79.	Kuwejt	Kuwejt , Ambasada RP Al-Jabriya, Plot No. 8, Street No. 20, Villa #377	78-Z
80.	Liban	Bejrut, Ambasada RP Av. President Suleiman Frangieh 52	79-Z
81.	Libia	Benghazi, Konsulat RP Wadi Hatita, House NO 8 Western Fwayhat	80-Z
82.	Libia	Derna, Punkt Konsultacyjny Szkoły Polskiej przy Ambasadzie, Camp Szpitala Al.Wahda	81-Z
83.	Libia	Trypolis, Ambasda RP 61, Ben Ashour Street	82-Z
84.	Libia	Zawia, Przedsiębiorstwo Polimex-Cekop „Mostostal-Zabrze”	83-Z
85.	Libia	Khoms, Przedsiębiorstwo Polimex-Cekop ”Cementownie Khoms”	84-Z
86.	Libia	Sirt Camp, Polimex Cekop Porty S.A.	85-Z
87.	Litwa	Wilno, Konsulat RP W. Smelio G-ve 20 A	86-Z
88.	Łotwa	Ryga, Ambasada RP Elizabetes Iela 2	87-Z
89.	Luksemburg	Luksemburg , Bank Handlowy International, 7, rue du St-Esprit	88-Z
90.	Macedonia	Skopje, Ambasada RP ul. Djuro Djaković 50	89-Z
91.	Madagaskar	Antananarivo Madagascar, Antananarivo, P.O. Box 3528	90-Z

92.	Malezja	Kuala Lumpur, Ambasada RP No 495, 4 ¼ Mile Jalan, Ampang	91-Z
93.	Maroko	Rabat, Ambasada RP 23, rue Oqbah	92-Z
94.	Maroko	Casablanca, Konsulat RP 9, rue d'Alger	93-Z
95.	Meksyk	Meksyk, Ambasada RP Calle Cracovia 40, Colonia San Angel	94-Z
96.	Mołdowa	Kiszyniów, Ambasada RP 3, Plamadeala Street	95-Z
97.	Niderlandy	Haga, Ambasada RP Alexanderstraat 25	96-Z
98.	Niemcy	Berlin, Ambasada RP Lassenstrasse 19-21	97-Z
99.	Niemcy	Hamburg, Konsulat RP Gründgensstrasse 20	98-Z
100.	Niemcy	Kolonia, Konsulat RP Lindenallee 7	100-Z
101.	Niemcy	Lipsk, Konsulat RP Trufanowstrasse 25	101-Z
102.	Niemcy	Monachium, Konsulat RP Ismaninger Str. 62A	102-Z
103.	Niemcy	Stuttgart, Konsulat Honorowy Am Wallgraben 115	103-Z
104.	Nigeria	Lagos, Ambasada RP 10, Idejo Street, Victoria Island	104-Z
105.	Norwegia	Oslo, Ambasada RP Olav Kyrres Plass 1	105-Z
106.	Nowa Zelandia	Wellington, Ambasada RP 17, Upland Road, Kelburn	106-Z
107.	Nowa Zelandia	Auckland, Konsulat Honorowy 51, Granger Road, Howick	107-Z
108.	Pakistan	Islamabad, Ambasada RP Street 24, G-4	108-Z
109.	Panama	Panama, Ambasada RP Apartado Postal 8782	109-Z
110.	Peru	Lima, Ambasada RP Avenida Salaverry 1978, Jesus Maria, Miraflores Lima 11	110-Z
111.	Portugalia	Lizbona, Ambasada RP Avenida das Descobertas 2	111-Z
112.	Rosja	Moskwa, Ambasada RP ul. Klimaszkina 4	112-Z
113.	Rosja	Irkuck, Konsulat RP ul. Gribojedowa 110	113-Z
114.	Rosja	Kaliningrad, Konsulat RP al. Kasztanowa 51	114-Z
115.	Rosja	Sankt Petersburg, Konsulat RP ul. 5 Sowietskaja 12/14	115-Z
116.	Republika Południowej Afryki	Pretoria, Ambasada RP 14, Amos Street, Colbyn	116-Z

117.	Republika Południowej Afryki	Durban, Konsulat Honorowy RP 3, Chase Place, Westville A	117-Z
118.	Republika Południowej Afryki	Cape Town, Guest Lodge Gromada, 25, Durham Close, West Beach	118-Z
119.	Rumunia	Bukareszt, Ambasada RP al. Alexandru 23	119-Z
120.	Senegal	Dakar, Ambasada RP Av.des Ambassadeurs BP 343	169-Z
121.	Singapur	Singapur, The City Bayview Hotel 30, Bencoolen Street, Emerald Room	120-Z
122.	Słowacja	Bratysława, Instytut Polski Nemestie SNP 27	121-Z
123.	Słowenia	Lublana, Ambasada RP ul. XV cesta nr 18, Rozna dolina	122-Z
124.	Stany Zjednoczone	Los Angeles, Konsulat RP 1240 Wilshire Blvd, Suite 555	137-Z
125.	Stany Zjednoczone	San Francisco, Dom Polski 3040 22 nd Street	138-Z
126.	Stany Zjednoczone	Seattle, Dom Polski 1714 18 th Ave.	139-Z
127.	Stany Zjednoczone	Nowy Jork I, Konsulat RP 233 Madison Ave., NY10016	141-Z
128.	Stany Zjednoczone	Nowy Jork II, Polski Dom Narodowy 261 Driggs Ave. Brooklyn, NY 11222	142-Z
129.	Stany Zjednoczone	Nowy Jork III, Centrum Polsko- Słowiańskie 177 Kent Str., Brooklyn, NY 11222	143-Z
130.	Stany Zjednoczone	Pert Amboy, Związek Polaków w Ameryce 281 Grace Str.NJ 08861	144-Z
131.	Stany Zjednoczone	New Britain, Placówka Haller Post 112 Grove Str. CT 06053	145-Z
132.	Stany Zjednoczone	Nowy Jork IV, Parafia Kościoła St.Francis de Chantal, 1273 58 th Str. Brooklyn NY 11219	146-Z
133.	Stany Zjednoczone	Philadelfia, Placówka Weteranów Armii Polskiej, 3178 Richmond Str., PA 19106	147-Z
134.	Stany Zjednoczone	Boston, Parafia Kościoła Our Lady of Częstochowa, 655 Dorchester Ave., MA 02127	148-Z
135.	Stany Zjednoczone	Passaic, Polsko-Amerykańskie Centrum Kulturalne, 1-3 Monroe Str. Passaic NJ 07055	99-Z
136.	Stany Zjednoczone	Waszyngton, Ambasada RP 2640 16th Street	149-Z
137.	Stany Zjednoczone	Pompano Beach, Polska Misja Katolicka Matki Boskiej Częstochowskiej 2400 Ne 12th Street	150-Z
138.	Stany Zjednoczone	Chicago I, Konsulat RP 1530 North Lake Shore Drive	151-Z
139.	Stany Zjednoczone	Chicago II, Parafia Św. Jacka 3636 West Wolfram Street	152-Z

140.	Stany Zjednoczone	Chicago III, Związek Podhalan w Ameryce 4808 South Archer Avenue	153-Z
141.	Stany Zjednoczone	Chicago IV, Polska Misja PW Św. Trójcy 1118 North Noble Street	154-Z
142.	Stany Zjednoczone	Chicago V, Jezuicki Ośrodek Milenijny 5035 West Irving Park	155-Z
143.	Stany Zjednoczone	Chicago VI, Parafia Św. Konstancji 5841 West Strong Avenue	140-Z
144.	Stany Zjednoczone	Troy /Chicago VII/, Polskie Centrum Kulturalne 4975 Maple Rd.	156-Z
145.	Stany Zjednoczone	Hamtramck /Chicago VIII/, Kongres Polonii Amerykańskiej Wydział Stanowy Michigan 11133 J.Campau	157-Z
146.	Syria	Damaszek, Ambasada RP Rue Georges Haddad	123-Z
147.	Szwajcaria	Berno, Rezydencja Ambasadora RP Elfen Str. 20	124-Z
148.	Szwecja	Sztokholm, Konsulat RP Prastgardsgatan 5	125-Z
149.	Szwecja	Malmoe, Konsulat RP Adolf Fredriksgatan 13	126-Z
150.	Szwecja	Göteborg, Lokal Związku Polskich Katolików, 415-05 Göteborg, Byfogdegatan 3	127-Z
151.	Tajlandia	Bangkok, Ambasada RP Sri-Yukhon Building, 8 A Sukhumvit Road, Soi 5	128-Z
152.	Tanzania	Dar es Salaam, Ambasada RP 63, Alykhan Road, Upanga	129-Z
153.	Tunezja	Tunis, Ambasada RP 12, rue Didon, Notre Dame	130-Z
154.	Turcja	Istambuł, Konsulat RP Buyuk Ciftlik Sok, Yucel apt.,5/7 Nisantasi	131-Z
155.	Turcja	Ankara, Ambasada RP Atatürk Bulvari 241, Kavaklidere PK 20	132-Z
156.	Ukraina	Kijów, Konsulat RP ul. Jarosławiw Wał 12	133-Z
157.	Ukraina	Charków, Konsulat RP ul. Artioma 16	134-Z
158.	Ukraina	Lwów, Konsulat RP ul. Iwana Franko 110	135-Z
159.	Urugwaj	Montevideo, Ambasada RP Jorge Canning 2389	136-Z
160.	Uzbekistan	Taszkient, Ambasada RP ul. Narodnaja 27	158-Z
161.	Wenezuela	Caracas, Ambasada RP Urb. Las Mercedes, Avenida Nicolas Copernico, Apartado Chacao 62293	159-Z

162.	Węgry	Budapeszt, Ambasada RP Varosligeti fasor 16	161-Z
163.	Wielka Brytania	Londyn, Ambasada RP 47 Portland Place	162-Z
164.	Wielka Brytania	Edynburg, Konsulat RP 2 Kinneer Road, Edinburgh EH3 5PE	163-Z
165.	Włochy	Rzym, Konsulat RP Via P.P. Rubens, 20	164-Z
166.	Włochy	Rzym, Ambasada RP Via P. P. Rubens 20, Monti Parioli 00197	165-Z
167.	Włochy	Mediolan, Konsulat RP Corso Vercelli, 56	166-Z
168.	Zimbabwe	Harare, Ambasada RP 16, Cork Road, Belgravia	167-Z
169.	Zjednoczone Emiraty Arabskie	Abu Zabi, Ambasada RP Delma Street, Corner with Karame Street	168-Z

937

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 24 lipca 2001 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli.

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. Nr 62, poz. 718 i z 2001 r. Nr 46, poz. 499) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. z 1995 r. Nr 13, poz. 59), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) obwieszczeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 maja 1996 r. o utracie mocy obowiązującej art. 86 ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. Nr 64, poz. 315),
- 2) ustawą z dnia 5 lipca 1996 r. o służbie cywilnej (Dz.U. Nr 89, poz. 402),
- 3) ustawą z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz.U. Nr 28, poz. 153),
- 4) ustawą z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. Nr 79, poz. 484 i Nr 80, poz. 511),
- 5) ustawą z dnia 21 maja 1997 r. o zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli oraz ustawy o związkach zawodowych (Dz.U. Nr 96, poz. 589),
- 6) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. Nr 121, poz. 770),
- 7) ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. Nr 133, poz. 883),
- 8) ustawą z dnia 8 maja 1998 r. o zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. Nr 148, poz. 966),
- 9) ustawą z dnia 16 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 162, poz. 1116),
- 10) ustawą z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz.U. Nr 155, poz. 1016),
- 11) ustawą z dnia 29 grudnia 1998 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrożeniem reformy ustrojowej państwa (Dz.U. Nr 162, poz. 1126),
- 12) ustawą z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. Nr 60, poz. 704)

i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 99—102 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. z 1995 r. Nr 13, poz. 59), które stanowią:

„Art. 99. W ustawie z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470, z 1993 r. Nr 47, poz. 213 i z 1994 r. Nr 122, poz. 593) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

«1. Trybunał Konstytucyjny ustala powszechnie obowiązującą wykładnię ustaw na wniosek Prezydenta, prezesa Rady Ministrów, pierwszego prezesa Sądu Najwyższego, prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Rzecznika Praw Obywatelskich, prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Prokuratora Generalnego.»

Art. 100. W okresie do dnia 31 grudnia 1995 r. Najwyższa Izba Kontroli może kontrolować działalność spółdzielni i ich organizacji, tak jak działalność organów i jednostek, o których mowa w art. 2 ust. 1.

Art. 101. 1. Pracownicy mianowani, zatrudnieni w dniu wejścia w życie ustawy na stanowiskach innych niż wymienione w art. 66 ust. 2 i 3, mogą być zatrudnieni na tych stanowiskach przez okres nie dłuższy niż 1 rok po dniu wejścia w życie ustawy.

2. Pracownicy mianowani, niespełniający wymogu określonego w art. 67 pkt 4, mogą być zatrudnieni na dotychczasowych stanowiskach przez okres nie dłuższy niż 1 rok po dniu wejścia w życie ustawy.

3. Po upływie 1 roku od dnia wejścia w życie ustawy stosunek pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1 i 2, może być rozwiązany z zachowaniem okresu wypowiedzenia lub przekształcony w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę, w drodze wypowiedzenia warunków pracy.

4. Prezes Najwyższej Izby Kontroli w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy może, uwzględniając zadania wykonywane w okresie ostatnich 2 lat przez pracownika nadzorującego lub wykonującego czynności kontrolne, zmienić jego stanowisko służbowe,

- w drodze wypowiedzenia warunków pracy, na inne stanowisko określone w art. 66 ust. 2 i 3.
5. Usprawiedliwiona nieobecność w pracy pracownika zawiesza bieg terminu do dokonania zmiany stanowiska, o którym mowa w ust. 4.
6. Do decyzji Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, o których mowa w ust. 3 i 4, przepis art. 96 stosuje się odpowiednio.
- Art. 102. 1. Sejm może powołać Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, na podstawie niniejszej ustawy, nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia.
2. Do czasu objęcia stanowiska przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, powołanego na podstawie niniejszej ustawy, obowiązki pełni dotychczasowy Prezes Najwyższej Izby Kontroli.
3. Do odwołania dotychczasowego Prezesa Najwyższej Izby Kontroli nie stosuje się przepisów niniejszej ustawy.”;
- 2) art. 98 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o służbie cywilnej (Dz.U. Nr 89, poz. 402), który stanowi:
- „Art. 98. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., z tym że przepisy art. 1—25, art. 28—30, art. 83 i 90, art. 93 w odniesieniu do Szefa Służby Cywilnej i art. 94 wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 3) art. 172 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz.U. Nr 28, poz. 153), który stanowi:
- „Art. 172. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 167 i 168, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 4) art. 59 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. Nr 79, poz. 484 i Nr 80, poz. 511), który stanowi:
- „Art. 59. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 5) art. 3 i 4 ustawy z dnia 21 maja 1997 r. o zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli oraz ustawy o związkach zawodowych (Dz.U. Nr 96, poz. 589), które stanowią:
- „Art. 3. Przynależność pracowników nadzorujących lub wykonujących czynności kontrolne do związku zawodowego innego niż określony w art. 86 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, ustaje z mocy prawa.
- Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 6) art. 99 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. Nr 121, poz. 770), który stanowi:
- „Art. 99. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z tym że przepisy art. 12—98 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 7) art. 62 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. Nr 133, poz. 883), który stanowi:
- „Art. 62. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że:
- 1) art. 8—11, art. 13 i 45 wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia,
- 2) art. 55—59 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 8) art. 2 i 3 ustawy z dnia 8 maja 1998 r. o zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. Nr 148, poz. 966), które stanowią:
- „Art. 2. Do czasu nadania nowego statutu w trybie art. 25 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu ustalonym niniejszą ustawą, zachowuje moc dotychczasowy statut Najwyższej Izby Kontroli.
- Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 9) art. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 162, poz. 1116), który stanowi:
- „Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 7 i 14, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 10) art. 73 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz.U. Nr 155, poz. 1016), który stanowi:
- „Art. 73. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 11) art. 38 ustawy z dnia 29 grudnia 1998 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrożeniem reformy ustrojowej państwa (Dz.U. Nr 162, poz. 1126), który stanowi:
- „Art. 38. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.”;
- 12) art. 48 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. Nr 60, poz. 704), który stanowi:
- „Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.”

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 lipca 2001 r. (poz. 937)

USTAWA

z dnia 23 grudnia 1994 r.

o Najwyższej Izbie Kontroli.

Rozdział 1

Zadania i zakres działania

Art. 1. 1. Najwyższa Izba Kontroli jest naczelnym organem kontroli państwowej.

2. Najwyższa Izba Kontroli podlega Sejmowi.

3. Najwyższa Izba Kontroli działa na zasadach kolegalności.

Art. 2. 1. Najwyższa Izba Kontroli kontroluje działalność organów administracji rządowej, Narodowego Banku Polskiego, państwowych osób prawnych i innych państwowych jednostek organizacyjnych.

2.¹⁾ Najwyższa Izba Kontroli może kontrolować działalność organów samorządu terytorialnego, samorządowych osób prawnych i innych samorządowych jednostek organizacyjnych.

3.²⁾ Najwyższa Izba Kontroli może również kontrolować działalność innych jednostek organizacyjnych i podmiotów gospodarczych (przedsiębiorców) w zakresie, w jakim wykorzystują one majątek lub środki państwowe lub komunalne oraz wywiązują się z zobowiązań finansowych na rzecz państwa, w szczególności:

- 1) wykonują zadania zlecone lub powierzone przez państwo lub samorząd terytorialny,
- 2) wykonują zamówienia publiczne na rzecz państwa lub samorządu terytorialnego,
- 3) organizują lub wykonują prace interwencyjne albo roboty publiczne,
- 4)³⁾ działają z udziałem państwa lub samorządu terytorialnego, korzystają z mienia państwowego lub samorządowego, w tym także ze środków przyznanych na podstawie umów międzynarodowych,
- 5) korzystają z indywidualnie przyznanej pomocy, poręczenia lub gwarancji udzielonych przez państwo,

¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 29 grudnia 1998 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrożeniem reformy ustrojowej państwa (Dz.U. Nr 162, poz. 1126), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 maja 1998 r. o zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz.U. Nr 148, poz. 966), która weszła w życie z dniem 25 grudnia 1998 r.

³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 1 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

samorząd terytorialny lub podmioty określone w ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484 i Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, Nr 60, poz. 693 i Nr 86, poz. 958 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 167 i Nr 81, poz. 876),

5a)⁴⁾ udzielają lub korzystają z pomocy podlegającej przepisom ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704),

6) wykonują zadania z zakresu powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego,

7) wywiązują się z zobowiązań, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459 i Nr 42, poz. 475), z innych należności budżetowych, gospodarki pozabudżetowej i państwowych funduszy celowych oraz świadczeń pieniężnych na rzecz państwa wynikających ze stosunków cywilnoprawnych.

4.⁵⁾ Najwyższa Izba Kontroli może kontrolować pod względem legalności i gospodarności działalność jednostek organizacyjnych i podmiotów innych niż wymienione w ust. 1 i 2, wykonujących zadania z zakresu powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego.

Art. 2a.⁶⁾ Ilekroć w ustawie mówi się o samorządzie terytorialnym — należy przez to rozumieć gminę, powiat, samorząd województwa oraz inne samorządowe osoby prawne i samorządowe jednostki organizacyjne.

Art. 3. Najwyższa Izba Kontroli, kontrolując jednostki wymienione w art. 2, bada w szczególności wy-

⁴⁾ Dodany przez art. 43 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. Nr 60, poz. 704), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

⁵⁾ Dodany przez art. 164 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz.U. Nr 28, poz. 153), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., oraz ze zmianą wprowadzoną przez art. 3 ustawy z dnia 16 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 162, poz. 1116), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

⁶⁾ Dodany przez art. 18 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

konanie budżetu państwa oraz realizację ustaw i innych aktów prawnych w zakresie działalności finansowej, gospodarczej i organizacyjno-administracyjnej tych jednostek.

Art. 4. 1.⁷⁾ Najwyższa Izba Kontroli kontroluje wykonanie budżetu, gospodarkę finansową i majątkową Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu, Trybunału Konstytucyjnego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Krajowego Biura Wyborczego, Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz Państwowej Inspekcji Pracy.

2.⁸⁾ Na zlecenie Sejmu Najwyższa Izba Kontroli przeprowadza kontrolę działalności Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz Państwowej Inspekcji Pracy, tak jak działalności organów i jednostek, o których mowa w art. 2 ust. 1.

3. Kontrolę działalności Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, tak jak działalności organów i jednostek, o których mowa w art. 2 ust. 1, Najwyższa Izba Kontroli przeprowadza również na wniosek Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, a Kancelarii Senatu na wniosek Senatu.

Art. 5. 1. Najwyższa Izba Kontroli przeprowadza kontrolę pod względem legalności, gospodarności, celowości i rzetelności, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2.⁹⁾ Kontrola działalności samorządu terytorialnego przeprowadzana jest pod względem legalności, gospodarności i rzetelności.

3.¹⁰⁾ Kontrola działalności jednostek organizacyjnych i przedsiębiorców, o których mowa w art. 2 ust. 3, jest przeprowadzana pod względem legalności i gospodarności.

Art. 6. 1. Najwyższa Izba Kontroli podejmuje kontrole na zlecenie Sejmu lub jego organów, na wniosek

⁷⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 58 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. Nr 133, poz. 883), który wszedł w życie z dniem 13 listopada 1997 r., oraz przez art. 61 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz.U. Nr 155, poz. 1016), która weszła w życie z dniem 19 stycznia 1999 r.

⁸⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 58 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 7 jako pierwsza oraz przez art. 61 ustawy wymienionej w przypisie 7 jako druga.

⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 2 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów oraz z własnej inicjatywy.

2. Najwyższa Izba Kontroli wykonuje swoje zadania na podstawie okresowych planów pracy, które przedkłada Sejmowi; może też przeprowadzać kontrole dożadne.

Art. 7. 1. Najwyższa Izba Kontroli przedkłada Sejmowi:

- 1) analizę wykonania budżetu państwa i założeń polityki pieniężnej,
- 2) opinię w przedmiocie absolutorium dla Rady Ministrów,
- 3) informacje o wynikach kontroli zleconych przez Sejm lub jego organy,
- 4) informacje o wynikach kontroli przeprowadzonych na wniosek Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów oraz innych ważniejszych kontroli,
- 5) wnioski w sprawie rozpatrzenia przez Sejm określonych problemów związanych z działalnością organów wykonujących zadania publiczne,
- 6) wystąpienia zawierające wynikające z kontroli zarzuty, dotyczące działalności osób wchodzących w skład Rady Ministrów, kierujących urzędami centralnymi, Prezesa Narodowego Banku Polskiego i osób kierujących instytucjami, o których mowa w art. 4 ust. 1,
- 7) sprawozdanie ze swej działalności w roku ubiegłym.

2. Tryb wykonywania przez Najwyższą Izbę Kontroli obowiązków wobec Sejmu i jego organów określa regulamin Sejmu.

Art. 8. 1. Najwyższa Izba Kontroli przedkłada Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej informacje o wynikach kontroli przeprowadzonych na jego wniosek oraz informacje o wynikach kontroli przeprowadzonych na zlecenie Sejmu lub jego organów, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, a także o wynikach innych ważniejszych kontroli.

2. Najwyższa Izba Kontroli przedkłada Prezesowi Rady Ministrów informacje o wynikach kontroli przeprowadzonych na jego wniosek oraz informacje o wynikach kontroli przedkładane Sejmowi i Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 9. Delegatury Najwyższej Izby Kontroli przedkładają:

- 1)¹¹⁾ właściwym wojewodom informacje o wynikach ważniejszych kontroli dotyczących działalności terenowych organów administracji rządowej,

¹¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 3 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

2)¹²⁾ właściwym wojewodom, sejmikom samorządowym i organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego informacje o wynikach ważniejszych kontroli dotyczących działalności samorządu terytorialnego.

Art. 10. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli podaje do wiadomości publicznej, po przedłożeniu Sejmowi, analizę wykonania budżetu państwa i założeń polityki pieniężnej oraz sprawozdanie z działalności Najwyższej Izby Kontroli.

2. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może, po przedłożeniu Sejmowi, podawać do wiadomości publicznej dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2—6, lub zawarte w nich ustalenia, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej.

Art. 11.¹³⁾ Prezes Najwyższej Izby Kontroli może występować do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskami o:

- 1) stwierdzenie zgodności ustaw i umów międzynarodowych z Konstytucją,
- 2) stwierdzenie zgodności ustaw z ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, których ratyfikacja wymagała uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie,
- 3) stwierdzenie zgodności przepisów prawa, wydawanych przez centralne organy państwowe, z Konstytucją, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi i ustawami,
- 4) stwierdzenie zgodności z Konstytucją celów lub działalności partii politycznych,
- 5) rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego pomiędzy centralnymi konstytucyjnymi organami państwa.

Art. 12. Organy kontroli, rewizji, inspekcji, działające w administracji rządowej i samorządzie terytorialnym, współpracują z Najwyższą Izbą Kontroli i są obowiązane do:

- 1) udostępniania Najwyższej Izbie Kontroli, na jej wniosek, wyników kontroli przeprowadzonych przez te organy,
- 2) przeprowadzania określonych kontroli wspólnie pod kierownictwem Najwyższej Izby Kontroli,
- 3) przeprowadzania kontroli doraźnych na zlecenie Najwyższej Izby Kontroli.

Rozdział 2

Organizacja Najwyższej Izby Kontroli

Art. 13. Prezes Najwyższej Izby Kontroli kieruje Najwyższą Izbą Kontroli i odpowiada przed Sejmem za jej działalność.

¹²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 18 pkt 3 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

Art. 14. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli — na wniosek Marszałka Sejmu lub grupy co najmniej 35 posłów — powołuje Sejm bezwzględną większością głosów za zgodą Senatu.

2. Senat podejmuje uchwałę w sprawie powołania Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w ciągu miesiąca od dnia otrzymania uchwały Sejmu. Niepodjęcie uchwały w tym terminie oznacza wyrażenie zgody przez Senat.

3. Jeżeli Senat odmawia wyrażenia zgody na powołanie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Sejm powołuje na stanowisko Prezesa Najwyższej Izby Kontroli inną osobę; przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 15. Przed przystąpieniem do wykonywania obowiązków Prezes Najwyższej Izby Kontroli składa przed Sejmem przysięgę następującej treści:

„Obejmując stanowisko Prezesa Najwyższej Izby Kontroli uroczystie przysięgam, że dochowam wierności postanowieniom Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a powierzone mi obowiązki będę wypełniał bezstronnie i z najwyższą starannością.”

Przysięga może być również złożona z dodaniem słów: „Tak mi dopomóż Bóg.”

Art. 16. 1. Kadencja Prezesa Najwyższej Izby Kontroli trwa 6 lat, licząc od dnia złożenia przysięgi. Po upływie kadencji Prezes Najwyższej Izby Kontroli pełni obowiązki do czasu objęcia stanowiska przez nowego Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

2. Ta sama osoba może być Prezesem Najwyższej Izby Kontroli nie dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

3. Kadencja Prezesa Najwyższej Izby Kontroli wygasa w razie jego śmierci, orzeczenia przez Trybunał Stanu utraty zajmowanego stanowiska lub odwołania.

Art. 17. 1. Sejm odwołuje Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, jeżeli:

- 1) zrzekł się on stanowiska,
- 2) uzna, że stał się on trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby,
- 3) został on skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa,
- 4) Trybunał Stanu orzekł w stosunku do niego zakaz zajmowania kierowniczych stanowisk lub pełnienia funkcji związanych ze szczególną odpowiedzialnością w organach państwowych.

2. Do odwołania Prezesa Najwyższej Izby Kontroli stosuje się odpowiednio przepisy art. 14.

Art. 18.¹⁴⁾ Prezes Najwyższej Izby Kontroli nie może być bez uprzedniej zgody Sejmu pociągnięty do odpowiedzialności karnej ani pozbawiony wolności. Prezes

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

Najwyższej Izby Kontroli nie może być zatrzymany lub aresztowany, z wyjątkiem ujęcia go na gorącym uczynku przestępstwa i jeżeli jego zatrzymanie jest niezbędne do zapewnienia prawidłowego toku postępowania. O zatrzymaniu niezwłocznie powiadamia się Marszałka Sejmu, który może nakazać natychmiastowe zwolnienie zatrzymanego.

Art. 19.¹⁵⁾ Prezes Najwyższej Izby Kontroli nie może należeć do partii politycznej, zajmować innego stanowiska, z wyjątkiem stanowiska profesora szkoły wyższej, wykonywać innych zajęć zawodowych ani prowadzić działalności publicznej, nie dającej się pogodzić z godnością jego urzędu.

Art. 20. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli bierze udział w posiedzeniach Sejmu.

2. Prezes Najwyższej Izby Kontroli ma prawo uczestniczyć w posiedzeniach Rady Ministrów.

Art. 21. 1.¹⁶⁾ Wiceprezesów Najwyższej Izby Kontroli, w liczbie od 2 do 4, powołuje i odwołuje Marszałek Sejmu na wniosek Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

2. Prezes Najwyższej Izby Kontroli, za zgodą Marszałka Sejmu, powołuje i odwołuje dyrektora generalnego Najwyższej Izby Kontroli.

3. Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w razie potrzeby zastępuje wyznaczony przez niego jeden z wiceprezesów.

4. Do wiceprezesów oraz dyrektora generalnego Najwyższej Izby Kontroli stosuje się przepis art. 19.

5.¹⁷⁾ Ze stanowiskiem wiceprezesa oraz dyrektora generalnego Najwyższej Izby Kontroli nie można łączyć mandatu posła i senatora.

Art. 22. 1. W skład Kolegium Najwyższej Izby Kontroli wchodzi: Prezes Najwyższej Izby Kontroli jako przewodniczący, wiceprezesi i dyrektor generalny Najwyższej Izby Kontroli oraz 14 członków Kolegium.

2.¹⁸⁾ Marszałek Sejmu, na wniosek Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, powołuje na członków Kolegium:

- 1) 7 przedstawicieli nauk prawnych lub ekonomicznych,
- 2) 7 dyrektorów jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli lub doradców Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, spośród których Prezes Najwyższej Izby Kontroli wyznacza sekretarza Kolegium.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

¹⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 6 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

¹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

¹⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

3. Osoby wchodzące w skład Kolegium Najwyższej Izby Kontroli są w sprawowaniu swych funkcji niezawisłe i mogą w sprawie podejmowanych uchwał zgłaszać do protokołu zdanie odrębne.

4. Kadencja członków Kolegium Najwyższej Izby Kontroli trwa 3 lata, licząc od dnia powołania, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

5. Kadencja członka Kolegium Najwyższej Izby Kontroli wygasa w razie jego śmierci lub odwołania.

6.¹⁸⁾ Marszałek Sejmu, na wniosek Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, odwołuje członka Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, jeżeli:

- 1) zrzekł się on funkcji,
- 2) przestał zajmować stanowisko, o którym mowa w ust. 2 pkt 2,
- 3) nie uczestniczył w posiedzeniach Kolegium Najwyższej Izby Kontroli przez okres przekraczający 1 rok,
- 4) został on skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej.

Art. 23. 1. Kolegium Najwyższej Izby Kontroli zatwierdza:

- 1) analizę wykonania budżetu państwa i założeń polityki pieniężnej,
- 2) sprawozdanie z działalności Najwyższej Izby Kontroli w roku ubiegłym.

2. Kolegium Najwyższej Izby Kontroli uchwała:

- 1) opinię w przedmiocie absolutorium dla Rady Ministrów,
- 2) wnioski w sprawie rozpatrzenia przez Sejm określonych problemów związanych z działalnością organów wykonujących zadania publiczne,
- 3) wystąpienia zawierające wynikające z kontroli zarzuty, dotyczące działalności osób wchodzących w skład Rady Ministrów, kierujących urzędami centralnymi, Prezesa Narodowego Banku Polskiego i osób kierujących instytucjami, o których mowa w art. 4 ust. 1,
- 4) projekt statutu Najwyższej Izby Kontroli,
- 5) projekt budżetu Najwyższej Izby Kontroli,
- 6) okresowe plany pracy Najwyższej Izby Kontroli.

3. Kolegium Najwyższej Izby Kontroli opiniuje:

- 1) wniesione przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli programy kontroli i informacje o wynikach szczególnie ważnych kontroli,
- 2) inne sprawy wniesione przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli albo przedstawione przez co najmniej 1/3 członków Kolegium.

Art. 24. 1. Posiedzeniom Kolegium Najwyższej Izby Kontroli przewodniczy Prezes Najwyższej Izby Kontroli lub wyznaczony przez niego wiceprezes.

2. Uchwały zapadają w obecności co najmniej połowy składu Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, w tajnym głosowaniu, większością głosów, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W przypadku gdy w wyniku głosowania za i przeciw uchwale opowie się równa liczba głosujących, o przyjęciu uchwały rozstrzyga przewodniczący.

4. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może zapraszać na posiedzenia Kolegium Najwyższej Izby Kontroli osoby niewchodzące w skład Kolegium.

Art. 25. 1. Jednostkami organizacyjnymi Najwyższej Izby Kontroli są departamenty i delegatury.

2.¹⁹⁾ Organizację wewnętrzną Najwyższej Izby Kontroli, w tym siedziby delegatur i zakres ich właściwości terytorialnej, określa statut Najwyższej Izby Kontroli nadany w drodze zarządzenia przez Marszałka Sejmu, na wniosek Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

3.²⁰⁾ Marszałek Sejmu może w statucie upoważnić Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do określania, w drodze zarządzenia, szczegółowej organizacji wewnętrznej jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli oraz ich właściwości, a także wprowadzania zmian w tym zakresie.

Art. 26. 1. Projekt budżetu Najwyższej Izby Kontroli w brzmieniu uchwalonym przez Kolegium Najwyższej Izby Kontroli *Minister Finansów*²¹⁾ włącza do projektu budżetu państwa.

2. Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli w zakresie wykonywania budżetu Najwyższej Izby Kontroli przysługują uprawnienia *Ministra Finansów*²¹⁾.

3. Wykonanie budżetu Najwyższej Izby Kontroli kontroluje Sejm.

Rozdział 3

Postępowanie kontrolne

Art. 27. Postępowanie kontrolne przeprowadza się według przepisów niniejszej ustawy.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

²⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 8 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 2.

²¹⁾ Obecnie: minister właściwy do spraw budżetu stosownie do art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 2 i art. 7 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816, Nr 73, poz. 852, Nr 109, poz. 1158 i Nr 122, poz. 1314 i 1321 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 18, Nr 5, poz. 43 i 44, Nr 42, poz. 475, Nr 63, poz. 634, Nr 73, poz. 761 i Nr 76, poz. 811), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

Art. 28. Postępowanie kontrolne ma na celu ustalenie stanu faktycznego w zakresie działalności jednostek poddanych kontroli, rzetelne jego udokumentowanie i dokonanie oceny kontrolowanej działalności według kryteriów określonych w art. 5.

Art. 29. Dla realizacji celu, o którym mowa w art. 28:

- 1) kierownicy jednostek podlegających kontroli mają obowiązek przedkładać na żądanie Najwyższej Izby Kontroli wszelkie dokumenty i materiały niezbędne do przygotowania i przeprowadzenia kontroli, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej,
- 2) upoważnieni przedstawiciele Najwyższej Izby Kontroli mają prawo do:
 - a) swobodnego wstępu do obiektów i pomieszczeń jednostek kontrolowanych,
 - b) wglądu do wszelkich dokumentów związanych z działalnością jednostek kontrolowanych, pobierania oraz zabezpieczania dokumentów i innych materiałów dowodowych, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej,
 - c) przeprowadzania oględzin obiektów, składników majątkowych i przebiegu określonych czynności,
 - d) wzywania i przesłuchiwania świadków,
 - e) żądania od pracowników jednostek kontrolowanych udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień,
 - f) zasięgania w związku z przeprowadzaną kontrolą informacji w jednostkach niekontrolowanych oraz żądania wyjaśnień od pracowników tych jednostek,
 - g) korzystania z pomocy biegłych i specjalistów,
 - h) zwoływania narad z pracownikami jednostek kontrolowanych, w związku z przeprowadzaną kontrolą, a także uczestniczenia w posiedzeniach kierownictwa i kolegiów oraz naradach organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego.

Art. 30. 1. Kontrolę przeprowadzają pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, zwani dalej „kontrolerami”, na podstawie legitymacji służbowej i imiennego upoważnienia określającego jednostkę kontrolowaną i podstawę prawną do podjęcia kontroli.

2. Imienne upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydają: Prezes, wiceprezesi oraz dyrektorzy i wicedyrektorzy jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli.

3. Prezes, wiceprezesi, dyrektor generalny oraz pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, nadzorujący czynności kontrolne, przeprowadzają kontrolę na podstawie legitymacji służbowej, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Kontrolę spraw lub dokumentów zakwalifikowanych jako tajne specjalnego znaczenia przeprowadza

się na podstawie legitymacji służbowej i odrębnego upoważnienia wydanego przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Art. 31. 1. Kontroler podlega wyłączeniu, na wniosek lub z urzędu, z postępowania kontrolnego, jeżeli wyniki kontroli mogłyby oddziaływać na jego prawa lub obowiązki, na prawa lub obowiązki jego małżonka albo osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli. Powody wyłączenia kontrolera trwają także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

2. Kontroler może być wyłączony, na wniosek lub z urzędu, z postępowania kontrolnego w każdym czasie, jeżeli zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.

3. O przyczynach powodujących wyłączenie kontroler lub kierownik jednostki kontrolowanej niezwłocznie zawiadamia dyrektora jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, w której kontroler wykonuje obowiązki, zwanej dalej „właściwą jednostką organizacyjną Najwyższej Izby Kontroli”.

4. O wyłączeniu postanawia dyrektor właściwej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli; postanowienie dyrektora jest ostateczne.

5. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może, na wniosek lub z urzędu, wyłączyć z postępowania kontrolnego wszystkich kontrolerów z jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, jeżeli wyniki kontroli mogłyby oddziaływać na prawa lub obowiązki dyrektora albo wicedyrektora tej jednostki lub osób im bliskich, określonych w ust. 1; w przypadku wyłączenia Prezes Najwyższej Izby Kontroli wyznacza do postępowania kontrolnego inną jednostkę organizacyjną, powiadamiając o tym Kolegium Najwyższej Izby Kontroli.

6. Do czasu wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 4 i 5, kontroler podejmuje jedynie czynności niecierpiące zwłoki.

Art. 32. 1. Postępowanie kontrolne prowadzone jest w siedzibie jednostki kontrolowanej oraz w miejscach i czasie wykonywania jej zadań, a jeżeli tego wymaga dobro kontroli — również w dniach wolnych od pracy i poza godzinami pracy.

2. Postępowanie kontrolne lub poszczególne jego czynności przeprowadza się w miarę potrzeby również w siedzibie jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli.

Art. 33. 1. Kontroler jest upoważniony do swobodnego poruszania się na terenie jednostki kontrolowanej bez obowiązku uzyskiwania przepustki oraz zwolniony jest od rewizji osobistej, jeżeli przewiduje ją wewnętrzny regulamin jednostki kontrolowanej.

2. Kierownik jednostki kontrolowanej zapewnia kontrolerowi warunki i środki niezbędne do sprawnego

przeprowadzenia kontroli, w szczególności niezwłoczne przedstawianie do kontroli żądanych dokumentów i materiałów, terminowe udzielanie wyjaśnień przez pracowników jednostki, udostępnianie urządzeń technicznych oraz środków transportu z ich obsługą, a w miarę możliwości oddzielnych pomieszczeń z odpowiednim wyposażeniem.

Art. 34. 1. Z budżetu Najwyższej Izby Kontroli pokrywane są:

- 1) wynagrodzenia dla pracowników jednostki kontrolowanej uczestniczących w postępowaniu kontrolnym prowadzonym w dniach wolnych od pracy i poza godzinami pracy,
- 2) udokumentowane koszty związane z korzystaniem przez kontrolera z urządzeń technicznych i środków transportu jednostki kontrolowanej.

2. Kierownik jednostki kontrolowanej składa wniosek o pokrycie należności, o których mowa w ust. 1, przed podpisaniem protokołu kontroli lub odmową jego podpisania, pod rygorem utraty roszczenia.

Art. 35. 1. Kontroler ustala stan faktyczny na podstawie zebranych w toku postępowania dowodów.

2. Dowodami są w szczególności dokumenty, zabezpieczone rzeczy, wyniki oględzin, zeznania świadków, opinie biegłych oraz pisemne wyjaśnienia i oświadczenia.

Art. 36. 1. Zebrane w toku postępowania kontrolnego materiały dowodowe kontroler odpowiednio zabezpiecza, w miarę potrzeby przez:

- 1) oddanie na przechowanie kierownikowi lub innemu pracownikowi jednostki kontrolowanej za pokwitowaniem,
- 2) przechowanie w jednostce kontrolowanej w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu,
- 3) zabranie z jednostki kontrolowanej za pokwitowaniem.

2. O zwolnieniu materiałów dowodowych spod zabezpieczenia decyduje kontroler, a w razie jego odmowy — dyrektor właściwej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli.

Art. 37. 1. Kontroler może sporządzać, a w razie potrzeby może zażądać od kierownika jednostki kontrolowanej sporządzenia niezbędnych dla kontroli odpisów lub wyciągów z dokumentów, jak również zestawień i obliczeń na podstawie dokumentów.

2. Zgodność odpisów i wyciągów oraz zestawień i obliczeń z oryginalnymi dokumentami potwierdza kierownik komórki organizacyjnej, w której dokumenty się znajdują, lub osoba do tego upoważniona.

3. Odpisy i wyciągi z dokumentów zabezpieczonych w trybie art. 36 mogą być sporządzane tylko za

zgodą i w obecności kontrolera, który potwierdza ich zgodność z oryginałem i wydaje je za pokwitowaniem odbioru.

Art. 38. 1. Kontroler dokonuje pobrania rzeczy w obecności kierownika komórki organizacyjnej, w której rzecz się znajduje, a w razie jego nieobecności — pracownika wyznaczonego przez kierownika jednostki kontrolowanej. Pobrana rzecz powinna być zaopatrzona przez uczestników pobrania w trwałe cechy lub znaki uniemożliwiające zastąpienie jej inną.

2. Z pobrania rzeczy sporządza się protokół, który podpisuje kontroler i osoba uczestnicząca w pobraniu.

Art. 39. 1. W razie potrzeby ustalenia stanu faktycznego obiektów lub innych składników majątkowych albo przebiegu określonych czynności, kontroler może przeprowadzić oględziny.

2. Oględziny przeprowadza się w obecności kierownika komórki organizacyjnej, odpowiedzialnego za przedmiot lub czynności poddane oględzinom, a w razie jego nieobecności — pracownika wyznaczonego przez kierownika jednostki kontrolowanej.

3. Z przebiegu i wyniku oględzin sporządza się niezwłocznie protokół, który podpisuje kontroler i osoba wymieniona w ust. 2.

4. Przebieg i wyniki oględzin mogą być ponadto utrwalone:

- 1) przez sporządzenie stenogramu; stenogram przekłada się na pismo zwykłe z zaznaczeniem zastosowanego systemu stenografii, dołączając pierwopis stenogramu do protokołu,
- 2) za pomocą aparatury i środków technicznych służących do utrwalania obrazu lub dźwięku; utrwalony obraz lub dźwięk stanowi załącznik do protokołu.

Art. 40. 1. Kontroler może żądać od pracowników jednostki kontrolowanej udzielenia mu, w terminie przez niego wyznaczonym, ustnych i pisemnych wyjaśnień w sprawach dotyczących przedmiotu kontroli.

2. Odmowa udzielenia wyjaśnień może nastąpić jedynie w przypadkach, gdy wyjaśnienia mają dotyczyć:

- 1) tajemnicy ustawowo chronionej innej niż tajemnica służbowa, a kontroler nie posiada właściwego upoważnienia,
- 2) faktów i okoliczności, których ujawnienie mogłoby narazić na odpowiedzialność karną lub majątkową wezwanego do złożenia wyjaśnień, a także jego małżonka albo osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.

3. Prawo odmowy udzielenia wyjaśnień w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, trwa mimo ustania małżeństwa lub przysposobienia.

4. Udzielający wyjaśnień może uchylić się od odpowiedzi na pytania, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 2.

Art. 41. 1. Każdy może złożyć kontrolerowi ustne lub pisemne oświadczenie dotyczące przedmiotu kontroli.

2. Kontroler nie może odmówić przyjęcia oświadczenia, jeżeli ma ono związek z przedmiotem kontroli.

Art. 42. 1. Kontroler może wzywać pracowników jednostki kontrolowanej do stawienia się w celu ich przesłuchania w charakterze świadków.

2. Kontroler może wzywać do osobistego stawienia się w siedzibie jednostki kontrolowanej lub jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli albo organu administracji rządowej inne osoby niż wymienione w ust. 1 w celu ich przesłuchania w charakterze świadków.

3. W razie potrzeby kontroler może zwrócić się do dyrektora właściwej delegatury Najwyższej Izby Kontroli z wnioskiem o wezwanie wskazanych osób do osobistego stawienia się w siedzibie delegatury lub organu administracji rządowej i przesłuchania ich w charakterze świadków przez upoważnionego pracownika delegatury.

4. Jeżeli osoba wezwana nie może stawić się z powodu choroby lub innej niedającej się pokonać przeszkody, kontroler lub pracownik wymieniony w ust. 3 może dokonać przesłuchania w miejscu pobytu tej osoby.

5. W wezwaniu należy wskazać:

- 1) nazwę i adres jednostki organizacyjnej kontrolera,
- 2) imię, nazwisko i adres osoby wzywanej,
- 3) podstawę prawną, charakter i cel wezwania,
- 4) datę, godzinę i miejsce stawienia się,
- 5) skutki prawne niezastosowania się do wezwania,
- 6) imię, nazwisko i stanowisko służbowe wzywającego.

6. W sprawach niecierpiących zwłoki kontroler może dokonać wezwania telegraficznie lub telefonicznie albo w inny sposób, z podaniem danych, o których mowa w ust. 5.

Art. 43. Nie wolno przesłuchiwać jako świadków:

- 1) obrońcy co do faktów, o których dowiedział się udzielając porady prawnej lub prowadząc sprawę,
- 2) duchownego co do faktów, o których dowiedział się przy spowiedzi.

Art. 44. 1. Osoba obowiązana do zachowania tajemnicy służbowej może być przesłuchana w charakterze świadka co do okoliczności, których dotyczy ten obowiązek.

2. Osoba obowiązana do zachowania tajemnicy państwowej może być przesłuchana w charakterze świadka co do okoliczności, których dotyczy ten obowiązek, tylko po zwolnieniu od obowiązku zachowania tajemnicy, udzielonym na piśmie przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

3. Osoba obowiązana do zachowania tajemnicy ustawowo chronionej, innej niż określona w ust. 1 i 2, może być przesłuchana w charakterze świadka co do okoliczności, których dotyczy ten obowiązek, tylko po zwolnieniu od obowiązku zachowania tajemnicy, udzielonym na piśmie przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, jeżeli przepisy odrębnych ustaw przewidują dostęp Najwyższej Izby Kontroli do takiej tajemnicy.

Art. 45. 1. Prawo odmowy zeznań w charakterze świadka przysługuje:

- 1) pracownikowi jednostki kontrolowanej ponoszącemu odpowiedzialność za działalność będącą przedmiotem kontroli,
- 2) każdej osobie, jeżeli złożenie zeznań mogłoby ją lub osoby wymienione w art. 40 ust. 2 pkt 2 narazić na odpowiedzialność karną lub majątkową.

2. Przepisy art. 40 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 46. Przed rozpoczęciem przesłuchania kontroler obowiązany jest uprzedzić świadka o grożącej mu odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego zeznania, a w sytuacji określonej w art. 45 poinformować go o przysługującym mu prawie odmowy zeznań.

Art. 47. 1. Z zeznań świadka niezwłocznie sporządza się protokół, który przed podpisaniem daje się świadkowi do odczytania lub na jego żądanie odczytuje się mu czyniąc o tym wzmiankę.

2. Protokół oraz każdą jego stronę podpisują przesłuchujący i świadek. Skreślenia, poprawki i uzupełnienia wymagają omówienia na końcu protokołu i podpisania przez osoby podpisujące protokół.

3. W protokołach przesłuchania świadka, który złożył zeznanie w języku obcym, podaje się w przekładzie na język polski treść złożonego zeznania oraz wskazuje tłumacza. Tłumacz podpisuje protokół przesłuchania.

4. Odmowę lub niemożność podpisania protokołu przez świadka omawia się na końcu protokołu.

Art. 48. 1. Na osobę wezwaną w charakterze świadka, która mimo prawidłowego wezwania nie stawiała się bez uzasadnionej przyczyny we wskazanym czasie i miejscu, kontroler może nałożyć karę pieniężną w wysokości do 100 zł²²⁾, a w razie ponownego niezastosowania się do wezwania, karę pieniężną do 200 zł²²⁾.

²²⁾ Po denominacji zgodnie z art. 4 ust. 6a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego (Dz.U. Nr 84, poz. 386 i z 1995 r. Nr 16, poz. 79), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

2. Na postanowienie o nałożeniu kary pieniężnej służy ukaranemu, w terminie 7 dni od daty otrzymania postanowienia, zażalenie do dyrektora właściwej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli; w razie złożenia zażalenia za pośrednictwem kontrolera, który wydał postanowienie, może on zażalenie uwzględnić i uchylić postanowienie.

3. Dyrektor, w drodze postanowienia, uwzględnia zażalenie albo utrzymuje zaskarżone postanowienie w mocy. Postanowienie dyrektora jest ostateczne.

4. Kara pieniężna podlega uchyleniu przez kontrolera, jeżeli osoba wezwana usprawiedliwi niestawienie się na wezwanie. W razie odmowy uchylenia stosuje się odpowiednio przepis ust. 2.

5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 49. 1. Jeżeli w toku kontroli konieczne jest zbadanie określonych zagadnień wymagających wiadomości specjalnych, dyrektor właściwej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, z własnej inicjatywy lub na wniosek kontrolera, powołuje biegłego.

2. W postanowieniu o powołaniu biegłego określa się przedmiot i zakres badań oraz termin wydania opinii.

3. W wyniku przeprowadzonych badań biegły sporządza szczegółowe sprawozdanie zawierające opis przeprowadzonych badań wraz z wydaną na ich podstawie opinią.

4. Jeżeli w toku kontroli ujawni się potrzeba dokonania przez kontrolera określonych czynności badawczych z udziałem specjalisty w danej dziedzinie wiedzy lub praktyki, kontroler może, w drodze postanowienia, powołać specjalistę do udziału w tych czynnościach, określając przedmiot i czas jego działania.

5. Biegły i specjalista działają na podstawie postanowienia o ich powołaniu.

6. Kierownik jednostki kontrolowanej może wystąpić za pośrednictwem kontrolera do dyrektora właściwej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli z wnioskiem o wyłączenie z postępowania kontrolnego powołanego biegłego lub specjalisty z przyczyn określonych w art. 31 ust. 1 i 2.

Art. 50. 1. Świadcowi przysługuje zwrot utraconego zarobku i poniesionych przez niego kosztów związanych z wezwaniem.

2. Biegłemu i specjalistcie przysługuje wynagrodzenie oraz zwrot poniesionych przez niego nieodzownych wydatków.

3. Wydatki, o których mowa w ust. 1 i 2, pokrywane są z budżetu Najwyższej Izby Kontroli.

4. Prezes Najwyższej Izby Kontroli określi, w drodze zarządzenia, wysokość kosztów i wynagrodzeń oraz

szczegółowe zasady i tryb ich przyznawania świadkom, biegłym i specjalistom. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 51. 1. Kontroler obowiązany jest niezwłocznie poinformować kierownika jednostki kontrolowanej o stwierdzeniu bezpośredniego niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego albo niepowetowanej szkody w mieniu, w celu zapobieżenia występującemu niebezpieczeństwu lub szkodzie.

2. Kierownik jednostki kontrolowanej obowiązany jest niezwłocznie poinformować kontrolera o podjętych działaniach zapobiegających stanowi zagrożenia, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku powzięcia przez kontrolera uzasadnionego podejrzenia, że działania przewidziane w ust. 1 i 2 są niewystarczające, powiadamia on niezwłocznie o stwierdzonych zagrożeniach kierownika jednostki nadrzędnej lub właściwy organ państwowy.

4. Kontroler może w toku kontroli informować kierownika jednostki kontrolowanej o ustaleniach wskazujących na nieprawidłowości w działalności tej jednostki.

Art. 52. 1. Kontroler ma prawo zwołać w toku kontroli, w szczególnie uzasadnionych okolicznościach, naradę z pracownikami jednostki kontrolowanej dla omówienia kwestii związanych z przeprowadzaną kontrolą.

2. O planowanym zwołaniu narady kontroler uprzedza kierownika jednostki kontrolowanej, uzgadniając z nim czas i miejsce narady.

Art. 53. 1. Wyniki przeprowadzonej kontroli kontroler przedstawia w protokole kontroli.

2. Protokół kontroli zawiera opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku kontroli działalności jednostki kontrolowanej, w tym ustalonych nieprawidłowości, z uwzględnieniem przyczyn powstania, zakresu i skutków tych nieprawidłowości oraz osób za nie odpowiedzialnych.

Art. 54. Protokół kontroli podpisują kontroler i kierownik jednostki kontrolowanej, a w razie jego nieobecności osoba pełniąca jego obowiązki.

Art. 55. 1. Kierownikowi jednostki kontrolowanej lub osobie pełniącej jego obowiązki przysługuje prawo zgłoszenia, przed podpisaniem protokołu kontroli, umotywowanych zastrzeżeń co do ustaleń zawartych w protokole.

2. Zastrzeżenia należy zgłosić na piśmie w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli. W szczególnych przypadkach dyrektor właściwej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli może przedłużyć ten termin.

3. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 1, kontroler jest obowiązany dokonać ich anali-

zy i w miarę potrzeby podjąć dodatkowe czynności kontrolne, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienić lub uzupełnić odpowiednią część protokołu kontroli.

4. W razie nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości lub w części kontroler przekazuje na piśmie swoje stanowisko zgłaszającemu zastrzeżenia.

Art. 56. 1. Kierownik jednostki kontrolowanej lub osoba pełniąca jego obowiązki może w terminie 7 dni od dnia otrzymania stanowiska, o którym mowa w art. 55 ust. 4, zgłosić na piśmie umotywowane zastrzeżenia do dyrektora właściwej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, który przekazuje je, w celu rozpatrzenia, komisji odwoławczej.

2. W skład komisji odwoławczej wchodzi:

1) dyrektor lub wicedyrektor właściwej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli jako przewodniczący,

2) 2 pracowników nadzorujących czynności kontrolne, wyznaczonych przez dyrektora.

3. Komisja odwoławcza lub jeden z jej członków, wyznaczony przez przewodniczącego, może przyjmować wyjaśnienia od zgłaszającego zastrzeżenia i kontrolera, a gdy uzna to za konieczne, przeprowadzać także inne czynności dowodowe.

4. Komisja odwoławcza podejmuje uchwałę w sprawie zastrzeżeń w pełnym składzie, większością głosów i niezwłocznie przekazuje ją wraz z uzasadnieniem Prezesowi lub upoważnionemu przez niego wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli; po zatwierdzeniu przez Prezesa lub wiceprezesa uchwała komisji odwoławczej jest ostateczna.

5. W razie odmowy zatwierdzenia uchwały Prezesa lub upoważniony przez niego wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli powołuje dla ostatecznego rozpatrzenia zastrzeżeń komisję rozstrzygającą w składzie 3 pracowników nadzorujących czynności kontrolne, wyznaczając jej przewodniczącą.

6. Do rozpatrywania zastrzeżeń przez komisję rozstrzygającą stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3 i 4, z tym że uchwała komisji rozstrzygającej jest ostateczna.

7. Uchwałę komisji odwoławczej, zatwierdzoną przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, albo uchwałę komisji rozstrzygającej doręcza się, wraz z uzasadnieniem, zgłaszającemu zastrzeżenia.

Art. 57. 1. Kierownik jednostki kontrolowanej lub osoba pełniąca jego obowiązki może odmówić podpisania protokołu kontroli, składając w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania pisemne wyjaśnienie tej odmowy.

2. W razie zgłoszenia zastrzeżeń termin do złożenia wyjaśnienia o odmowie podpisania protokołu liczy się

od dnia otrzymania ostatecznej uchwały w sprawie rozpatrzenia tych zastrzeżeń.

3. O odmowie podpisania protokołu kontroli i złożeniu wyjaśnienia kontroler czyni wzmiankę w protokole.

4. Odmowa podpisania protokołu kontroli przez osobę wymienioną w ust. 1 nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez kontrolera i realizacji ustaleń kontroli.

Art. 58. 1. Na wniosek kontrolera kierownik jednostki kontrolowanej lub jednostki nadrzędnej zwołuje naradę pokontrolną, z udziałem zainteresowanych pracowników, w celu omówienia stwierdzonych nieprawidłowości i wniosków, jakie wynikają z ustaleń kontroli.

2. Kierownik jednostki, o której mowa w ust. 1, uzgadnia z kontrolerem czas i miejsce odbycia narady, a także zapewnia protokołowanie jej przebiegu. Jeden egzemplarz protokołu doręcza się kontrolerowi w terminie z nim uzgodnionym.

Art. 59. 1. Przed sporządzeniem przez Najwyższą Izbę Kontroli wystąpienia pokontrolnego kontroler może zwrócić się do kierownika jednostki kontrolowanej lub osoby pełniącej jego obowiązki o złożenie w wyznaczonym terminie dodatkowych wyjaśnień na piśmie dotyczących przyczyn i okoliczności powstania nieprawidłowości przedstawionych w protokole kontroli.

2. Kierownik jednostki kontrolowanej lub osoba pełniąca jego obowiązki może z własnej inicjatywy złożyć kontrolerowi w terminie z nim uzgodnionym pisemne wyjaśnienia, o których mowa w ust. 1.

Art. 60. 1. Najwyższa Izba Kontroli przekazuje kierownikowi jednostki kontrolowanej, a w razie potrzeby także kierownikowi jednostki nadrzędnej oraz właściwym organom państwowym lub samorządowym, wystąpienia pokontrolne.

2. Wystąpienie pokontrolne zawiera oceny kontrolowanej działalności, wynikające z ustaleń opisanych w protokole kontroli, a w razie stwierdzenia nieprawidłowości — także uwagi i wnioski w sprawie ich usunięcia.

3. W wystąpieniu pokontrolnym może być także zawarta ocena wskazująca na niezasadność zajmowania stanowiska lub pełnienia funkcji przez osobę odpowiedzialną za stwierdzone nieprawidłowości w jednostkach, o których mowa w art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1.

4. Ocena, o której mowa w ust. 3, może stanowić podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, rozwiązania stosunku pracy z winy pracownika bez wypowiedzenia albo odwołania go z zajmowanego stanowiska lub pełnionej funkcji.

Art. 61. 1. Kierownik jednostki kontrolowanej lub organ, któremu przekazano wystąpienie pokontrolne, może w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania zgłosić

umotywowane zastrzeżenia w sprawie zawartych w nim ocen, uwag i wniosków do dyrektora właściwej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli; do zgłaszania i rozpatrywania tych zastrzeżeń stosuje się odpowiednio art. 56.

2. W przypadku wystąpień pokontrolnych przekazywanych przez Prezesa lub wiceprezesów Najwyższej Izby Kontroli zastrzeżenia zgłasza się, w terminie określonym w ust. 1, do Kolegium Najwyższej Izby Kontroli.

3. Kolegium podejmuje uchwałę w sprawie zastrzeżeń w trybie określonym w art. 24 ust. 1—3; uchwała Kolegium jest ostateczna i wraz z uzasadnieniem jest doręczana zgłaszającemu zastrzeżenia; przepis art. 56 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 62. 1. Kierownik jednostki kontrolowanej lub organ, któremu przekazano wystąpienie pokontrolne, jest obowiązany, w terminie określonym w wystąpieniu, nie krótszym niż 14 dni, poinformować Najwyższą Izbę Kontroli o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

2. W przypadku gdy zostały przedstawione zastrzeżenia w myśl art. 61, termin, o którym mowa w ust. 1, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały.

Art. 63. 1. W razie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub wykroczenia Najwyższa Izba Kontroli zawiadamia organ powołany do ścigania przestępstw lub wykroczeń oraz informuje o tym kierownika jednostki kontrolowanej lub kierownika jednostki nadrzędnej i właściwy organ państwowy lub samorządowy.

2. Organ powołany do ścigania przestępstw lub wykroczeń obowiązany jest zawiadomić Najwyższą Izbę Kontroli o wynikach postępowania.

3. W razie ujawnienia innych czynów niż określone w ust. 1, za które ustawowo przewidziana jest odpowiedzialność, Najwyższa Izba Kontroli zawiadamia o tym właściwe organy; przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 64. 1. Protokoły kontroli i wystąpienia pokontrolne stanowią podstawę do opracowywania przez Najwyższą Izbę Kontroli informacji o wynikach przeprowadzonych kontroli.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przed przedłożeniem Sejmowi, Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesowi Rady Ministrów, Prezes Najwyższej Izby Kontroli przesyła właściwym naczelnym lub centralnym organom państwowym, które w terminie 7 dni od dnia otrzymania mogą przedstawić swoje stanowisko. Stanowisko dołącza się do informacji; Prezes Najwyższej Izby Kontroli może do tego stanowiska przedstawić swoją opinię.

3. Na żądanie Sejmu, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej lub Prezesa Rady Ministrów albo gdy wystąpi-

ty szczególnie ważne okoliczności Prezes Najwyższej Izby Kontroli niezwłocznie przekazuje informacje o wynikach przeprowadzonych kontroli nie czekając na stanowisko, o którym mowa w ust. 2.

Art. 65. Prezes Najwyższej Izby Kontroli określi, w drodze zarządzenia, zadania pracowników nadzorujących i wykonujących czynności kontrolne w postępowaniu kontrolnym oraz szczegółowe zasady przygotowywania kontroli, dokumentowania poszczególnych czynności kontrolnych, sporządzania protokołu kontroli, wystąpienia pokontrolnego i informacji o wynikach przeprowadzonych kontroli, a także prowadzenia postępowania w sprawie rozpatrywania zastrzeżeń. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Rozdział 4

Pracownicy Najwyższej Izby Kontroli

Art. 66. 1. Pracownikami Najwyższej Izby Kontroli są: Prezes, wiceprezesi, dyrektor generalny Najwyższej Izby Kontroli, pracownicy nadzorujący lub wykonujący czynności kontrolne oraz pracownicy zatrudnieni na stanowiskach administracyjnych i obsługi.

2. Pracownikami nadzorującymi czynności kontrolne są pracownicy zatrudnieni na stanowiskach:

- 1) dyrektorów jednostek organizacyjnych,
- 2) wicedyrektorów jednostek organizacyjnych,
- 3) doradców Prezesa Najwyższej Izby Kontroli,
- 4) doradców prawnych, ekonomicznych, technicznych.

3. Pracownikami wykonującymi czynności kontrolne są pracownicy zatrudnieni na stanowiskach:

- 1) głównych specjalistów kontroli państwowej,
- 2) specjalistów kontroli państwowej,
- 3) starszych inspektorów kontroli państwowej,
- 4) inspektorów kontroli państwowej,
- 5) młodszych inspektorów kontroli państwowej.

Art. 67. Pracownikiem nadzorującym lub wykonującym czynności kontrolne może być osoba, która:

- 1) ma obywatelstwo polskie,
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,
- 3) nie była karana za przestępstwo popełnione z winy umyślnej,
- 4) ma wyższe wykształcenie,
- 5) ma stan zdrowia pozwalający na zatrudnienie na określonym stanowisku.

Art. 68. 1. Stosunek pracy z pracownikiem nadzorującym lub wykonującym czynności kontrolne nawiązuje się na podstawie mianowania, poprzedzonego umową o pracę na czas nie dłuższy niż 3 lata, z zastrzeżeniem ust. 6.

2. Pracowników nadzorujących lub wykonujących czynności kontrolne mianuje i rozwiązuje z nimi stosunek pracy Prezes Najwyższej Izby Kontroli.

3. Rozwiązanie stosunku pracy z mianowanymi pracownikami Najwyższej Izby Kontroli — członkami Kolegium Najwyższej Izby Kontroli — wymaga zgody tego Kolegium.

4. Stosunek pracy z pracownikiem, o którym mowa w ust. 1, nawiązuje się na podstawie umowy o pracę, jeżeli jest on zatrudniony w niepełnym wymiarze czasu pracy.

5. Mianowanie jest uzależnione od aplikacji kontrolerskiej zakończonej złożeniem egzaminu z wynikiem pozytywnym przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

6. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może, w przypadkach uzasadnionych kwalifikacjami lub praktyką zawodową, mianować pracownika nadzorującego lub wykonującego czynności kontrolne bez uprzedniego zawierania umowy o pracę, a także bez zachowania wymogu aplikacji kontrolerskiej.

7. Prezes Najwyższej Izby Kontroli określi, w drodze zarządzenia, sposób przeprowadzania aplikacji kontrolerskiej i egzaminu.

Art. 69. Pracownicy na stanowiskach administracyjnych i obsługi zatrudniani są na podstawie umowy o pracę.

Art. 70. 1. Przy mianowaniu pracownik Najwyższej Izby Kontroli składa pisemne ślubowanie następującej treści:

„Ślubuję służyć Państwu Polskiemu, przestrzegać porządku prawnego, wykonywać obowiązki pracownika Najwyższej Izby Kontroli sumiennie, bezstronnie, zgodnie z najlepszą wiedzą i wolą”.

2. Akt mianowania zawiera:

- 1) imię i nazwisko pracownika,
- 2) datę mianowania,
- 3) stanowisko służbowe i jednostkę organizacyjną,
- 4) składniki i wysokość wynagrodzenia.

Art. 71. Do obowiązków pracownika nadzorującego lub wykonującego czynności kontrolne należą w szczególności:

- 1) należyte, bezstronne i terminowe wykonywanie zadań,

- 2) obiektywne ustalanie i rzetelne dokumentowanie wyników kontroli,
- 3) przestrzeganie tajemnicy ustawowo chronionej,
- 4) godne zachowanie się w służbie i poza służbą,
- 5) stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych.

Art. 72. 1. Pracownik Najwyższej Izby Kontroli jest obowiązany sumiennie wypełniać polecenia służbowe przełożonych.

2. Jeżeli polecenie służbowe w przekonaniu pracownika jest niezgodne z prawem lub zawiera znamiona pomyłki, pracownik powinien przedstawić swoje zastrzeżenia przełożonemu; w razie pisemnego potwierdzenia polecenia jest obowiązany je wykonać, z zastrzeżeniem ust. 3; o ile w toku dalszego postępowania okaże się, że stanowisko pracownika było uzasadnione, przełożony, który wydał polecenie, ponosi z tego tytułu odpowiedzialność.

3. Pracownikowi nie wolno wykonywać poleceń, których wykonanie stanowiłoby przestępstwo lub groziło niepowetowaną szkodą.

Art. 73. 1. Pracownik Najwyższej Izby Kontroli jest obowiązany zachować w tajemnicy informacje, które uzyskał w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa również po ustaniu zatrudnienia.

3. Od obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w ust. 1, może zwolnić Prezes Najwyższej Izby Kontroli.

Art. 74. 1. Pracownik nadzorujący lub wykonujący czynności kontrolne nie może być członkiem partii politycznej ani prowadzić działalności politycznej.

2. Pracownikowi, o którym mowa w ust. 1, ubiegającemu się o mandat posła lub senatora udziela się urlopu bezpłatnego na czas kampanii wyborczej, a w przypadku uzyskania mandatu na czas jego wykonywania.

Art. 75. 1. Pracownik nadzorujący lub wykonujący czynności kontrolne nie może wykonywać zajęć, które godziłyby w interes Najwyższej Izby Kontroli lub byłyby niezgodne z jej zadaniami, a także pozostawałyby w sprzeczności z obowiązkami pracownika lub mogłyby wywoływać podejrzenie o stronniczość lub interesowność.

2. Pracownik nadzorujący lub wykonujący czynności kontrolne może podjąć dodatkowe zajęcie zarobkowe po uzyskaniu zgody Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Art. 76. 1. Pracownik mianowany podlega okresowym ocenom kwalifikacyjnym nie rzadziej niż raz na 3 lata.

2. Oceny dokonuje przełożony pracownika mianowanego; o treści oceny kwalifikacyjnej przełożony powiadamia pracownika.

3. Pracownik może odwołać się od oceny kwalifikacyjnej do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w terminie 14 dni od powiadomienia go o treści oceny.

4. Prezes Najwyższej Izby Kontroli określi, w drodze zarządzenia, termin i tryb dokonywania okresowych ocen kwalifikacyjnych, rozpatrywania odwołań od ocen oraz warunki, zakres i kryteria zwolnienia od okresowych ocen.

Art. 77. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli, w przypadkach uzasadnionych potrzebami służbowymi, może przenieść pracownika nadzorującego lub wykonującego czynności kontrolne do innej jednostki organizacyjnej lub do pracy niezwiązanej z nadzorowaniem lub wykonywaniem czynności kontrolnych, w miejscowości będącej siedzibą jednostki organizacyjnej, w której pracownik wykonuje obowiązki.

2. Prezes Najwyższej Izby Kontroli, w przypadkach uzasadnionych potrzebami służbowymi, może przenieść pracownika, o którym mowa w ust. 1, do jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli w miejscowości innej niż siedziba jednostki organizacyjnej, w której pracownik wykonuje obowiązki.

3. Przeniesienie, o którym mowa w ust. 2, kobiety w ciąży lub pracownika sprawującego samodzielnie opiekę nad dzieckiem w wieku do piętnastu lat, a także w przypadku gdy stoją temu na przeszkodzie szczególnie ważne względy osobiste lub rodzinne pracownika, możliwe jest tylko za zgodą zainteresowanego.

4. Przeniesienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być dokonane do pracy zgodnej z kwalifikacjami pracownika, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, nie częściej niż raz na 2 lata, z wynagrodzeniem nie niższym niż dotychczas pobierane.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, pracownikom przysługują uprawnienia na zasadach określonych w przepisach o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 78. 1. Pracownikowi nadzorującemu lub wykonującemu czynności kontrolne, delegowanemu służbowo do zajęć poza stałym miejscem pracy, przysługują: zwrot kosztów podróży i zakwaterowania oraz diety na zasadach określonych w odrębnych przepisach, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Pracownikowi, o którym mowa w ust. 1, na terenie kraju przysługuje dieta w podwójnej wysokości.

Art. 79. Pracownikowi nadzorującemu lub wykonującemu czynności kontrolne przez okres nie krótszy niż 10 lat w Najwyższej Izbie Kontroli przysługuje dodatkowo urlop wypoczynkowy w wymiarze 6 dni roboczych, a po 20 latach pracy — w wymiarze 12 dni roboczych.

Art. 80. 1. Pracownikowi nadzorującemu lub wykonującemu czynności kontrolne przez okres nie krótszy niż 5 lat może być przyznany, co najwyżej dwukrotnie w okresie zatrudnienia w Najwyższej Izbie Kontroli, płatny urlop dla poratowania zdrowia w wymiarze nieprzekraczającym jednorazowo 6 miesięcy, z wynagrodzeniem obliczonym tak jak za urlop wypoczynkowy.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela Prezes Najwyższej Izby Kontroli na wniosek pracownika, umotywowany opinią komisji lekarskiej o stanie zdrowia.

Art. 81. 1. Pracownikom Najwyższej Izby Kontroli przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w wysokości wynoszącej po 5 latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Zaliczanie okresów pracy do okresu pracy, od którego zależy wysokość dodatku za wieloletnią pracę, odbywa się na zasadach określonych w przepisach o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 82. 1. Pracownikowi Najwyższej Izby Kontroli przysługują nagrody jubileuszowe za wieloletnią pracę w wysokości:

- 1) po 20 latach pracy — 75% wynagrodzenia miesięcznego,
- 2) po 25 latach pracy — 100% wynagrodzenia miesięcznego,
- 3) po 30 latach pracy — 150% wynagrodzenia miesięcznego,
- 4) po 35 latach pracy — 200% wynagrodzenia miesięcznego,
- 5) po 40 latach pracy — 300% wynagrodzenia miesięcznego,
- 6) po 45 latach pracy — 400% wynagrodzenia miesięcznego.

2. Zaliczanie okresów pracy, sposób obliczania i wypłacania nagród jubileuszowych odbywa się na zasadach określonych w przepisach o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 83. Pracownikowi Najwyższej Izby Kontroli, z którym rozwiązano stosunek pracy z powodu nabycia prawa do emerytury lub renty *inwalidzkiej*²³⁾ albo na skutek orzeczenia lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych²⁴⁾, przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości trzykrotnego, a w przypadku stażu

pracy powyżej 20 lat — sześciokrotnego wynagrodzenia, otrzymanego za ostatni miesiąc zatrudnienia.

Art. 84. W Najwyższej Izbie Kontroli tworzy się zakładowy fundusz nagród wynoszący 8,5% funduszu płac. Wysokość i zasady przyznawania indywidualnych nagród z tego funduszu określają odrębne przepisy.

Art. 85. 1. Czas pracy w Najwyższej Izbie Kontroli nie może przekraczać 40 godzin na tydzień i 8 godzin na dobę.

2. Rozkład czasu pracy w tygodniu oraz jego wymiar w poszczególnych dniach tygodnia ustala Prezes Najwyższej Izby Kontroli. Dni tygodnia niebędących dniami pracy w Najwyższej Izbie Kontroli nie wlicza się do urlopu wypoczynkowego.²⁵⁾

3. Pracownik nadzorujący lub wykonujący czynności kontrolne może być w uzasadnionych przypadkach, w szczególności ze względu na dobro kontroli, zatrudniony poza normalnymi godzinami pracy bez prawa do oddzielnego wynagrodzenia.

4. Pracownikowi nadzorującemu lub wykonującemu czynności kontrolne przysługuje wolny czas za pracę poza normalnymi godzinami pracy wykonywaną w porze nocnej oraz w dni wolne od pracy.

Art. 86.²⁶⁾ 1. Pracownicy Najwyższej Izby Kontroli, z wyjątkiem Prezesa, wiceprezesów, dyrektora generalnego, dyrektorów i wicedyrektorów jednostek organizacyjnych oraz doradców Prezesa, mają prawo zrzeszania się w związkach zawodowych.

2. Pracownicy nadzorujący lub wykonujący czynności kontrolne mogą należeć do związku zawodowego zrzeszającego wyłącznie pracowników Najwyższej Izby Kontroli. W Najwyższej Izbie Kontroli może działać tylko jeden związek zawodowy zrzeszający pracowników, o których mowa w zdaniu pierwszym.

Art. 87. Pracownikowi Najwyższej Izby Kontroli nie wolno uczestniczyć w strajkach ani w akcjach zakłócających funkcjonowanie Najwyższej Izby Kontroli.

Art. 88. 1. Wiceprezesi i dyrektor generalny Najwyższej Izby Kontroli oraz pracownicy nadzorujący lub wykonujący czynności kontrolne nie mogą być pociągnięci do odpowiedzialności karnej z powodu swoich czynności służbowych bez uprzedniej zgody Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, a Prezes Najwyższej Izby Kontroli — bez zgody Sejmu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio również po ustaniu stosunku pracy.

²³⁾ Obecnie: renty z tytułu niezdolności do pracy, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

²⁴⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w przypisie 2.

²⁵⁾ Zdanie drugie dodane przez art. 92 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o służbie cywilnej (Dz.U. Nr 89, poz. 402), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 ustawy z dnia 21 maja 1997 r. o zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli oraz ustawy o związkach zawodowych (Dz.U. Nr 96, poz. 589), która weszła w życie z dniem 28 sierpnia 1997 r.

Art. 89. 1. Pracownik mianowany ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie obowiązków służbowych lub uchybienie godności stanowiska.

2. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) nagana z pozbawieniem możliwości awansowania przez okres do 3 lat do wyższej grupy wynagrodzenia,
- 4) przeniesienie na niższe stanowisko służbowe z jednoczesnym obniżeniem wynagrodzenia zasadniczego o jedną kategorię,
- 5) wydalenie z pracy w Najwyższej Izbie Kontroli.

3. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie 3 miesięcy od dnia uzyskania przez przełożonego wiadomości o popełnionym przewinieniu; nie można wszcząć postępowania ani wydać orzeczenia o ukaraniu po upływie 3 lat od popełnienia przewinienia. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie może nastąpić wcześniej niż przewidziano to w przepisach Kodeksu karnego.

4. W sprawach dyscyplinarnych orzekają, na zasadzie niezawisłości, Komisja Dyscyplinarna i Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna przy Prezesie Najwyższej Izby Kontroli.

5. Obwiniony może ustanowić obrońcę tylko spośród pracowników mianowanych Najwyższej Izby Kontroli.

6. Postępowanie dyscyplinarne może toczyć się w razie nieusprawiedliwionej nieobecności pracownika.

7. Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Najwyższa Izba Kontroli.

8. Marszałek Sejmu, na wniosek Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, określi, w drodze zarządzenia, organizację, skład, tryb powoływania komisji dyscyplinarnych i rzeczników dyscyplinarnych oraz tryb postępowania dyscyplinarnego w Najwyższej Izbie Kontroli. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 90. 1. W przypadku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego Prezes Najwyższej Izby Kontroli może zawiesić pracownika w czynnościach służbowych na okres do zakończenia postępowania, nie dłużej jednak niż na 6 miesięcy.

2. W okresie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, pracownik mianowany zachowuje prawo do wynagrodzenia i innych świadczeń przysługujących na podstawie stosunku pracy.

Art. 91. 1. Pracownik mianowany zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków służbo-

wych w razie tymczasowego aresztowania do czasu wygaśnięcia stosunku pracy, chyba że wcześniej rozwiązano z nim stosunek pracy bez wypowiedzenia z jego winy.

2. Wynagrodzenie pracownika mianowanego w okresie tymczasowego aresztowania ulega ograniczeniu do połowy. Jeżeli zapadł wyrok uniewinniający lub postępowanie karne zostało umorzone, pracownikowi wypłaca się pozostałą część wynagrodzenia, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Nie wypłaca się pozostałej części wynagrodzenia, jeżeli postępowanie karne zostało umorzone warunkowo lub na podstawie amnestii, a pracownik w przepisany trybie nie domagał się rehabilitacji.

Art. 92. 1. Stosunek pracy z pracownikiem mianowanym rozwiązuje się bez wypowiedzenia z jego winy w razie:

- 1) prawomocnego wyroku skazującego za przestępstwo popełnione z winy umyślnej,
- 2) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia z pracy w Najwyższej Izbie Kontroli.

2. Stosunek pracy z pracownikiem mianowanym rozwiązuje się bez wypowiedzenia w razie:

- 1) trwającej dłużej niż 1 rok niezdolności do pracy spowodowanej chorobą,
- 2) nieusprawiedliwionego niezgłoszenia się do lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych²⁴⁾ w okolicznościach, o których mowa w ust. 3.

3. Prezes Najwyższej Izby Kontroli w uzasadnionych przypadkach, w szczególności w razie długotrwałego korzystania ze zwolnień lekarskich, może z urzędu skierować pracownika mianowanego do lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych²⁴⁾ w celu ustalenia, czy jego stan zdrowia pozwala na zatrudnienie go na zajmowanym stanowisku.

Art. 93. 1. Stosunek pracy z pracownikiem mianowanym rozwiązuje się za wypowiedzeniem w razie:

- 1) otrzymania negatywnej oceny kwalifikacyjnej, potwierdzonej kolejną oceną negatywną, dokonaną nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy i nie później niż przed upływem 1 roku od dokonania pierwszej oceny,
- 2) orzeczenia przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych²⁴⁾ trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku.

2. Stosunek pracy z pracownikiem mianowanym można rozwiązać za wypowiedzeniem w razie:

- 1) osiągnięcia wieku i stażu pracy, wymaganych do nabycia prawa do emerytury na podstawie przepi-

sów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników²⁷⁾,

- 2) likwidacji jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli lub reorganizacji tej jednostki, jeżeli przeniesienie pracownika za jego zgodą do innej jednostki organizacyjnej nie jest możliwe; rozwiązanie stosunku pracy z tej przyczyny wywołuje skutki, jakie przepisy prawa wiążą z rozwiązaniem stosunku pracy z mianowanym urzędnikiem państwowym z powodu likwidacji urzędu.

3. Okres wypowiedzenia stosunku pracy z pracownikiem mianowanym wynosi 3 miesiące i kończy się ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego.

Art. 94. Rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem mianowanym może nastąpić:

- 1) w drodze porozumienia stron,
- 2) za trzymiesięcznym wypowiedzeniem dokonanym przez pracownika.

Art. 95. W okresie wypowiedzenia pracownik mianowany może być zwolniony z pełnienia obowiązków, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia i innych świadczeń przysługujących na podstawie stosunku pracy.

Art. 96. Od decyzji Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w sprawach, o których mowa w art. 77 ust. 2, art. 92 i 93, pracownikowi mianowanemu przysługuje skarga do sądu administracyjnego na zasadach przewidzianych w Kodeksie postępowania administracyjnego²⁸⁾.

Art. 97. Marszałek Sejmu, na wniosek Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, określi, w drodze zarządzenia,

²⁷⁾ Obecnie: przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z art. 192 ustawy, o której mowa w przypisie 23.

²⁸⁾ Obecnie: ustawie z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368), która weszła w życie z dniem 1 października 1995 r., gdyż dział VI Kodeksu postępowania administracyjnego „Zaskarżanie decyzji do sądu administracyjnego” został skreślony przez art. 61 pkt 3 ustawy z dnia 11 maja 1995 r., która obecnie reguluje sprawy związane z zaskarżaniem decyzji do sądu administracyjnego.

wymagane kwalifikacje, zasady wynagradzania oraz tabele stanowisk pracowników Najwyższej Izby Kontroli. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 98. Kto uchyla się od kontroli, o której mowa w niniejszej ustawie, lub utrudnia jej prowadzenie, w szczególności przez nieprzedstawienie potrzebnych do kontroli dokumentów, bądź niezgodnie z prawdą informuje o wykonaniu wniosków pokontrolnych,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 99—102. (pominięte).²⁹⁾

Art. 103. 1. Traci moc ustawa z dnia 8 października 1980 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 22, poz. 82 i z 1989 r. Nr 34, poz. 178).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, zachowują moc przepisy wydane na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 1, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

3. Do przeprowadzenia postępowań kontrolnych rozpoczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy lub postępowań kontrolnych dotyczących wykonania budżetu państwa i założeń polityki pieniężnej w 1994 r. stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w ust. 1, i przepisy wydane na jej podstawie.

Art. 104. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 14—19 i art. 102, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia³⁰⁾.

²⁹⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

³⁰⁾ Ustawa została ogłoszona dnia 16 lutego 1995 r.

Szanowni Państwo

WYDZIAŁ WYDAWNICTW I POLIGRAFII GOSPODARSTWA POMOCNICZEGO
KANCELARII PREZESA RADY MINISTRÓW
uprzejmie informuje o możliwości zaprenumerowania na 2001 rok
następujących wydawnictw:

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 813 zł
Cena prenumeraty nie obejmuje załączników

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ „MONITOR POLSKI”

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 192 zł
Cena prenumeraty nie obejmuje załączników

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ „MONITOR POLSKI B”

zawiera ogłoszenia sprawozdań finansowych spółek akcyjnych i innych podmiotów gospodarczych

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 2140 zł

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTRA ZDROWIA

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 16 zł

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTRA FINANSÓW

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 75 zł

BIULETYN ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH — ogłoszenia o przetargach i wynikach postępowań

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 802 zł
Cena prenumeraty za II–IV kwartał (w tym 7% VAT) — 602 zł

PRZEGLĄD LEGISLACYJNY — zawiera dokumenty i informacje o działalności Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów oraz artykuły i studia dotyczące problemów legislacji, źródeł prawa, procedur i technik legislacyjnych

Cena rocznej prenumeraty (w tym 7% VAT) — 150 zł

Institucje, urzędy i osoby fizyczne zainteresowane prenumeratą lub zakupem pojedynczych egzemplarzy proszone są o składanie zamówień:

listownie pod adresem **Gospodarstwo Pomocnicze Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
Wydział Wydawnictw i Poligrafii
ul. Powiśńska 69/71, 02-903 Warszawa**

lub **faksem** pod numerem (0-22) 694-62-06

Przy zakupie pojedynczych egzemplarzy prosimy o określenie formy płatności: przelew lub za zaliczeniem pocztowym

Egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych oraz załączniki można nabywać:

- na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powiśńska 69/71, 02-903 Warszawa
- w punktach sprzedaży Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Warszawie, al. Jana Chrystiana Szucha 2/4, tel. 629-61-73 i ul. Powiśńska 69/71, tel. 694-62-96

Egzemplarze archiwalne — od 1918 r. — ul. Powiśńska 69/71, tel. 694-62-96

od 1996 r. — al. Jana Chrystiana Szucha 2/4, tel. 629-61-73

**Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw i Poligrafii
Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powiśńska 69/71, 02-903 Warszawa,
do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru**

O wszelkich zmianach nazwy lub adresu prenumeratora prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw i Poligrafii
Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Dziennik Ustaw i Monitor Polski dostępne są w Internecie pod adresem www.gpkprm.gov.pl

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Redakcja: Rządowe Centrum Legislacji — Redakcja Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej
i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”,
ul. Bagatela 14, 00-585 Warszawa, tel. 622-66-56

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
ul. Powiśńska 69/71, 02-903 Warszawa, tel.: 694-67-50, 694-67-52; fax 694-62-06
Bezpłatna infolinia: 0-800-287-581
www.gpkprm.gov.pl
e-mail: dziust@gpkprm.gov.pl

DU 0085 2001

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
ul. Powiśńska 69/71, 02-903 Warszawa